

We hakken een pad in de jeugdzorg-jungle

Inleiding

Stichting Kinderen-Ouders-Grootouders geeft sinds 1990 informatie over jeugdzorg, jeugdhulp, Veilig Thuis, wijkteams, wat er maar is op het gebied van hulpverlening aan gezinnen. De stichting is volkomen onafhankelijk, alle werk wordt gedaan door vrijwilligers tot en met de lay out van ons drukwerk; wij ontvangen alleen geld van de donateurs, en KOG heeft niet veel nodig. Alleen drukkosten, postzegels en de website. Raadpleegt u vooral deze website.

Wij hebben eerder uitgegeven *De jungle van de jeugdzorg* (2010), en *De jungle van de jeugdzorg vanaf 2015* (2015). Op 3 november 2020 heeft de uitgever ons laten weten: “Aangezien wij geen opvolger hebben kunnen vinden, zal de uitgeverij in zijn geheel opgeheven worden.”

Tijd voor iets nieuws dus en dat komt ook goed uit. In *De jungle* vanaf 2015 staat: “Nu zijn per 1 januari de gemeenten verantwoordelijk geworden voor alle zorg en bescherming voor minderjarigen en gezinnen. ... Maar het is niet helemaal onmogelijk dat de wet uitpakt zoals hij bedoeld is, en dan zou de gevaarlijke jungle een gevaarloos parkje worden.”

Inmiddels is het 2021, en we hebben het gevaarlose parkje niet kunnen vinden. Wel zijn er nu wel rechters die niet alles maar slikken van de raad voor de kinderscherming en de gecertificeerde instelling, maar die naar onderbouwing vragen. Kijk voor voorbeelden hiervan op deze website: Jurisprudentie/ Ondertoezichtstelling, Uithuisplaatsing.

Sinds 2015 zijn de gemeenten dus verantwoordelijk voor alle ondersteuning van gezinnen. Dat betekent dat de ene gemeente het anders doet dan de andere. Wat ze allemaal hebben is geldgebrek. Dat heeft misschien ook wel te maken met de drang zich zo ongeveer met alle kinderen te bemoeien.

We hebben de consultatiebureaus, die allang niet meer alleen over gezondheid gaan, dan is er de dagopvang, de peuterspeelzaal, en de basisschool met de schoolarts voor wie kinderen en ouders een vragenlijst krijgen (“Is er het afgelopen jaar een schokkende gebeurtenis in uw gezin geweest?”). Ze voelen zich allemaal verplicht goed naar de kinderen te kijken om geen signalen van ongelukkig-zijn te missen. Signalen worden doorgegeven aan Veilig Thuis, het vroegere meldpunt kindermishandeling. De signalen worden ‘zorgen’ genoemd. In Nieuwsuur van 25 oktober 2020 was een kinderarts die als een van de redenen waarom tijdens corona de scholen open moeten blijven hun signaleringsfunctie noemde.

Bovendien wordt er in ieder geval in Haarlem, Rotterdam en Tilburg niet gewacht op zorgen. De gemeente begint met een laag-inkomen-wijk en verbiedt de ouders daar om in hun eigen huis te roken omdat meeroken slecht is voor de kinderen. Preventie dus, niet wachten op zorgen.

Wij geloven wel in de goede bedoelingen, maar wij weten dat er veel mensen zijn bij al deze instellingen die niet kunnen wat ze moeten kunnen. KOG-contactpersoon Harry Berndsens komt ter sprake in **Kinderen van de staat van H elene van Beek (2020)**: “Er is sprake van

een fundamenteel probleem., licht Harry Berndsens toe. Hij volgde de opleiding voor maatschappelijk werk en studeerde daarna af als sociaal pedagoog aan de Universiteit van Leiden. Thans is hij gepensioneerd, maar nog zeer actief als onderzoeker en als mediator, ook in de jeugdzorg. Berndsens weet uit ervaring en door zijn onderzoek, waarom het zo slecht met die waarheidsvinding is gesteld:

‘Kernprobleem van jeugdzorg is dat er mensen werken die zich raadsonderzoeker noemen of Veilig Thuis-onderzoeker of gezinsvoogd, maar die niet zijn berekend op hun taak,’ licht hij in een gesprek toe.

In de jeugdzorg werken voornamelijk mbo’ers en hbo’ers, stelt Berndsens. En die zijn onvoldoende opgeleid om goede rapportages te kunnen maken:

‘Hun taak is feitenonderzoek. Dat leer je op de universiteit. Ik kan erover meepraten, want ik heb zowel op het hbo gezeten als op de universiteit. Ik ken het verschil.’” pag. 55/56

Op 16 november 2020 was de directeur van het Sociaal Cultureel Planbureau in Nieuwsuur. De onderzoeken van zijn instituut stemmen uitermate somber over jeugdzorg. “Een van de terreinen waar het misgaat, is de jeugdzorg. Er zijn lange wachttijden voor jongeren met complexe problemen. De inspectie Gezondheidszorg en Jeugd en de inspectie Justitie en Veiligheid gaven vorige maand aan dat ingrijpen nu noodzakelijk is. Kinderen die door de rechter een maatregel hebben opgelegd gekregen, kunnen immers niet wachten tot de structurele problemen in de jeugdbescherming en jeugdreclassering zijn opgelost.

Er is nu te weinig personeel en er zijn onvoldoende plekken waar kinderen met ingewikkelde problemen terecht kunnen. Hierdoor komen kinderen ergens waar het niet past, of ze krijgen helemaal geen hulp.”

Op 17 november 2020 was het programma De Hofbar te zien: o.a. gesprekken met twee ouderparen die met hun gezicht en naam en toenaam op de televisie wilden om misschien een bijdrage te leveren aan een betere jeugdzorg. In beide gevallen was er sprake van psychiatrische problematiek. Een jonge jongen had een eind aan zijn leven gemaakt nadat hij in het nieuwe stelsel niet verder had kunnen komen dan het wijkteam (“die waren zo bezig met hun eigen gelijk”), de ouders van een meisje verwachtten haar voor kerst thuis te zien komen, “horizontaal”. De wethouder in Den Haag wilde van geen kritiek weten: dit stelsel hoefde niet te veranderen, we hebben het pas 5 jaar, we zijn op de goede weg. Een woordvoerder van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten meende dat de gezinsvoogden “briljant” waren opgeleid.

Veel gezinnen voelen dus geen steun, maar last. Daarom moet iedere ouder lezen wat hij daar misschien tegen kan doen.

In de eerste plaats: Ga niet zitten babbelen!!

U doet er verstandig aan de school enzovoort te vriend te houden, en nergens, nergens, NERGENS te gaan zitten babbelen. Gebruik instanties, bijvoorbeeld de school, waar ze voor zijn. Dat is nooit om uw hart uit te storten. Voor je het weet is er een melding gemaakt, want er is een probleem in uw gezin.

Denk ook drie keer na voor u contact met de politie opneemt. Als er een kind in het huis is doet de politie altijd melding bij het meldpunt kindermishandeling (Veilig Thuis). Is de ruzie met de burens dat waard? Zelfs als uw kind waarschijnlijk seksueel misbruikt is, geen politie. Zorg dat uw kind uit de buurt blijft van de griezels, en dat is alles. De politie onderzoekt misschien, maar doet zeker een melding. En heel zeker is dat u uw kind niet hebt kunnen

beschermen. Voor u het weet staat u zelf in de beklagdenbank bij Veilig Thuis. Hebt u daar zin in?

Wij zijn wantrouwige mensen, en zo zijn wij niet geboren. Zo zijn wij geworden. Als u ons te wantrouwend vindt, kijkt u dan eens in het digitale archief van Ouders Online, bijvoorbeeld op 29 november 2014.

En wij herhalen wat in de vorige boeken stond: “Dit boek is bedoeld voor *doorsnee ouders* met kinderen onder de achttien jaar, dus niet voor ouders die hun kinderen verwaarlozen of mishandelen. Dat wil dus zeggen voor mensen die, als zij te maken krijgen met een kindbeschermingsmaatregel, daar ten onrechte mee te maken krijgen.” en “Er zullen waarschijnlijk weinig mensen zijn die de Wegenwacht bellen om te vertellen dat hun auto het vandaag weer prima heeft gedaan. Wie bij de Wegenwacht werkt, moet wel de indruk krijgen dat auto’s voornamelijk niet willen rijden. Stichting KOG is een soort wegenwacht voor de jeugdzorg: mensen bellen met een probleem. Helaas kan KOG niet komen repareren. Wel vertelt de stichting wat ouders zelf kunnen doen, zoals stukken opvragen, en soms helpt KOG daarbij.”

Dit is een eenzijdig boek, een echt wegenwachtboek. Wie wil waarschuwen voor lawines in een streek, hoeft niet te vertellen dat daar uitstekende hotels zijn. Hij wil dat mensen er weg blijven. Jeugdzorg kan als een lawine over je heen komen.

Dan ervaren ouders dat ze geen hulp krijgen, maar bemoeienis, controle en druk.

Raadpleegt u vooral ook deze website.

Hoe kan het beginnen

Breng niemand op het idee dat het wel goed zou kunnen zijn een melding te doen bij VT, Veilig Thuis, het meldpunt kindermishandeling dus.

U gaat naar *zwangerschapsgymnastiek*. Zorg dat u er netjes uitziet, rook niet, zorg dat u niet naar alcohol ruikt. Eén biertje geeft dezelfde lucht als een heel krat.

Ga niet zitten babbelen bij de *verloskundige*. De omstandigheden lokken er bijna toe uit, maar niet doen. Die ellendeling is hard weggelopen toen hij hoorde dat hij vader ging worden? Niet vertellen. Daar is de verloskundige niet voor. De intake is vaak al een eerste screening van het gezin.

U krijgt *kraamhulp*. Van tevoren komt er iemand om de babyspullen te controleren, en die maakt een praatje met u. Woont u niet samen met de vader van de baby? Niet vertellen. Hebt u zelf een beroerde jeugd gehad en bent u vast van plan het beter te doen? Niet vertellen. Hebt u vroeger drugs gebruikt en bent u er juist zo trots op dat u er af bent? Niet vertellen. Bent u net verhuisd maar komt u aan het opknappen niet toe? Niet vertellen: jullie zijn lekker bezig en het vordert.

Zorg dat de kamer niet naar sigaretten ruikt en dat er geen asbakken staan. Geen bierkratten in de hal. Houd de keukendeur dicht waar de afwas van drie dagen achter staat. Zorg voor een

brandschoon toilet.

KOG heeft meegemaakt dat een kraamhulp een melding bij Veilig Thuis deed omdat zij dacht dat ze muizenkeutels had gezien (!). Het waren stukjes rubber van de achterkant van een tapijt. VT kwam kijken. (*Wij raden ouders aan om na het eerste telefoontje of de brief van Veilig Thuis waarin zij een onderzoek aankondigen per mail te laten weten: Wij willen voorlopig geen contact met medewerkers van Veilig Thuis i.v.m. de corona besmettingen. Medewerkers kunnen ouders en kinderen makkelijk besmetten door hun vele contacten en wij willen ons gezin hier niet aan blootstellen. Nu gebleken is dat er veel online kan, lijkt het ons een goed idee dat u ons per mail vragen stelt, die wij met spoed zullen beantwoorden.*)

Geen keutels, wel veel hondenharen, wat een onrust trouwens dat geblaf. Is zo'n grote hond wel veilig voor een baby? De net bevallen moeder barstte in tranen uit bij al deze opmerkingen en de raad voor de kindbescherming kreeg het verzoek een onderzoek te doen. De raad stuurde een verzoekschrift OnderToezichtStelling naar de rechter, en die heeft kennelijk gedacht baat het niet dan schaad het niet, hop een OTS (daarover straks). Zorg dat u altijd vergezeld bent van een advocaat als u naar de rechter gaat. In uw eentje redt u het niet.

Dan gaat u naar het *consultatiebureau*. Om te laten zien dat je een solide gezinnetje hebt, is het nuttig als de ouders er samen heen gaan. Daar wordt u het hemd van het lijf gevraagd. U kunt alle vragen beantwoorden als u niet bang bent om af en toe te liegen, of u zegt dat u alleen komt voor de gezondheid van uw kind en dat u verder helemaal niets wilt. Dat betekent niet dat u iets te verbergen hebt, dat betekent dat u uw privacy beschermt.

Op het consultatiebureau treft u een arts en vaker een verpleegkundige. De opleiding tot verpleegkundige is pittig, toch kunt u daar als het tegenzit ontstellende domheid tegenkomen. We hebben gezien dat een kindje dat bij de geboorte 48 centimeter lang was en niet de gebruikelijke 50 centimeter, na drie maanden nog altijd 2 centimeter achterliep op de tabel van de verpleegkundige. Zij constateerde daarom dat hij "niet groeide". Het was niet simpel om haar te laten begrijpen dat hij precies volgens de tabel groeide, alleen nog niets had ingehaald. Goed opletten dus, en vragen stellen. Wat bedoelt u precies?

U vertelt dat de baby u 's nachts vaak wakker maakt en dan moet drinken. Dan krijgt u het aanbod dat er iemand bij u thuis kan komen om samen een voedingsschema te maken. Moet je daarvoor bij iemand thuis komen? Waar kom je dan echt voor? Het is verstandig te zeggen dat u dat gaat overleggen met uw partner. Misschien hoort u nooit meer wat, anders zegt u dat het probleem al opgelost is.

In Trouw van 8 januari 2005 stond een artikel over Steven van Eijck, toenmalig regeringscommissaris jeugd- en jongerenbeleid: "Hij heeft er met minister Donner (Justitie) over gesproken en die verzekerde hem dat vertrouwenspersonen met elkaar informatie mogen delen. ... Om te zorgen dat **consultatiebureaus, school en vervolgens regionaal meldcentrum** deze taak goed op zich nemen, moet de bestuurlijke regie van de jeugdzorg bij de gemeente komen." Dat maken wij nu dus al sinds 2015 mee. Regie van de jeugdzorg bij de gemeente, en alle kinderen (en hun ouders) kunnen in de gaten worden gehouden.

Op *school* krijgt u te maken met de *schoolarts*. Hetzelfde verhaal als voor het consultatiebureau: het gaat al lang niet meer in de eerste plaats om gezondheid. Uw kind moet een lijst vragen invullen in de klas en u krijgt ook een lijst om in te vullen. U kunt alle vragen die niet te maken hebben met de gezondheid van uw kind natuurlijk overslaan, maar beter is het om dat te doen samen met andere ouders. Laat de leerkracht en de directeur van de school

weten dat uw kind geen vragenformulier mag invullen. En weer: beter om dat te doen samen met andere ouders.

De vragen zoeken naar een probleem. Dat zou prima zijn als men kon rekenen op goede adviezen. Helaas bent u met beantwoording van de vragen de uithuisplaatsing van uw kind aan het voorbereiden, minstens de ondertoezichtstelling,. En goede adviezen? Zou kunnen, zou ook wel eens helemaal niet kunnen.

Naar een probleem vroeten doe je met vragen als:

Bij wie woont uw kind de meeste dagen van de week?

Zijn er in uw gezin veranderingen opgetreden sinds het laatste contact met de jeugdgezondheidszorg? Bijvoorbeeld: ..., werksituatie, ...

Hoeveel dagen per week ontbijt uw kind?

Is uw kind lid van een club en/of vereniging (schaken, scouting, toneel e.d.)?

Hoeveel tijd per dag kijkt uw kind meestal TV/DVD?

Hoeveel tijd per dag zit uw kind meestal achter de computer?

Is uw kind tevreden met zijn/haar uiterlijk?

Maakt u zich zorgen over de zindelijkheid van uw kind?

Plast uw kind 's nachts in bed?

Heeft uw kind overdag wel eens natte onderbroeken?

Heeft uw gezin zorgen, spanningen of stress? Zo ja, waarover? (volgt aan te kruisen rijtje, waarin voorkomen 'over relatie', 'over geld')

Heeft een of beide ouders/verzorgers (ernstige) psychische problemen?

En dan nog een groot aantal vragen over uw kind, aan te strepen niet waar / beetje waar/zeker waar, zoals heeft veel zorgen, liegt of bedriegt vaak, pikt dingen thuis, op school of op andere plaatsen, voor heel veel bang, is snel angstig.

Een mens zou toch eigenlijk alle contact moeten weigeren met een instantie die deze impertinenties normaal vindt. Waar is de goede tijd gebleven dat ouders werkelijk gesteund werden door school en consultatiebureau, en de schoolarts bekeek of het kind goed op het bord kon zien?!

Organiseer weigeraars in de klas van uw kind!!

Uit de algemene folder van Bureau Jeugdzorg Noord-Holland (2e druk januari 2011):

"De problemen die kinderen hebben kunnen heel verschillend zijn. De oorzaken ook. ... Vaak spelen er meer problemen in een gezin zoals relatieproblemen, schulden, of een verslaving." (pag. 7)

"Als ouders echt niet goed voor hun kinderen zorgen, kan een kinderrechtter de benodigde zorg opleggen. Dit gebeurt als ouders grote problemen hebben of omdat het kind zeer moeilijk in de omgang is." (pag. 10)

Soms geven scholen een vragenlijst mee aan de leerlingen die ervoor zou zijn om de benodigde zorg in de gemeente vast te stellen. Anoniem, het gaat niet om u, het gaat om aantallen. KOG heeft meegemaakt dat ouders die de lijst niet hadden ingevuld een herinnering kregen: u hebt nog niet ingeleverd!! Er staat wel ergens op het formulier een code. Ons advies: weggoeien.

Al in maart 2006 werd de **motie-Van der Vlies** aangenomen (30512, nr. 12):

“De Kamer,
gehoord de beraadslaging,
constaterende dat ouders vaak niet betrokken worden bij het invullen van vragenlijsten die in het kader van de jeugdgezondheidszorg op scholen worden voorgelegd aan jongeren;
overwegende dat ouders in beginsel en uiteindelijk verantwoordelijk zijn voor de opvoeding van hun kinderen;
overwegende dat het uitgangspunt dient te zijn dat hulpverlening kan worden betrokken bij de opvoeding in plaats van de situatie dat ouders kunnen worden betrokken bij hulpverlening in het kader van de opvoeding;
verzoekt de regering, te bevorderen dat vragenlijsten in het kader van de jeugdgezondheidszorg aan ouders ter hand worden gesteld,
en gaat over tot de orde van de dag.

Naar mij blijkt, wordt de indiening van deze gewijzigde motie voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 15 (30512).

De voorzitter:

Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de PvdA, de VVD, de ChristenUnie, de SGP, het CDA en het lid Verdonk voor deze gewijzigde motie hebben gestemd en de aanwezige leden van de overige fracties ertegen, zodat zij is aangenomen.”

“overwegende dat het uitgangspunt dient te zijn dat hulpverlening kan worden betrokken bij de opvoeding in plaats van de situatie dat ouders kunnen worden betrokken bij hulpverlening in het kader van de opvoeding;”

Zo is het maar net! Achter de rug van ouders om kinderen lijsten laten invullen hoort nu afgelopen te zijn. Wel blijft merkwaardig dat wie niet wil dat hijzelf of zijn kind lijsten invult of vragen beantwoordt over de gezinssituatie, dat moet melden, in plaats van dat er toestemming wordt gevraagd. Men gaat uit van toestemming. En dat het niet meer mag betekent niet dat het ook niet meer gebeurt.

Dan zijn er op veel scholen ook nog de *Zorg- en Advies-Teams*. Als je je brood verdient met het signaleren van problemen, zie je natuurlijk alles wat ook maar op een probleem lijkt.

En zet nooit iets op *sociale media* over problemen.

Iedereen die met kinderen werkt, is verplicht met ‘beschermersogen’ te kijken naar alle kinderen. Dat zou mooi zijn, als de praktijk niet was dat het lang niet altijd deskundig gebeurt.

Het is best mogelijk dat in veel gemeenten de hulp en ondersteuning van gezinnen gaat zoals de Jeugdwet bedoelt, maar de contactpersonen van KOG krijgen nog dagelijks berichten van ouders die merken dat het helemaal niet gaat zoals de wet bedoelt.

Drang en dwang

Artikel 2.1 van de Jeugdwet:

Het gemeentelijke beleid inzake preventie, jeugdhulp, kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering en de uitvoering van jeugdhulp, kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering is gericht op:

- a. het voorkomen en de vroege signalering van en vroege interventie bij opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen;
- b. het versterken van het opvoedkundige klimaat in gezinnen, wijken, buurten, scholen, kinderopvang en peuterspeelzalen;
- c. het bevorderen van de opvoedingsvaardigheden van de ouders, opdat zij in staat zijn hun verantwoordelijkheid te dragen voor de opvoeding en het opgroeien van jeugdigen;
- d. het inschakelen, herstellen en versterken van de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de jeugdige, zijn ouders en de personen die tot hun sociale omgeving behoren, waarbij voor zover mogelijk wordt uitgegaan van hun eigen inbreng;
- e. het bevorderen van de veiligheid van de jeugdige in de opvoedsituatie waarin hij opgroeit;
- f. integrale hulp aan de jeugdige en zijn ouders, indien sprake is van multi-problematiek, en
- g. het tot stand brengen en uitvoeren van familiegroepsplannen en het verlenen van hulp op basis van familiegroepsplannen, ter uitvoering van artikel 4.1.2 en indien sprake is van vroege signalering van opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen.

Ademt u nog?

Op 14 september 2020 hebben Alice Jansen en Truus Barendse de werkconferentie ‘Bang voor Drang en Dwang’ bezocht, georganiseerd door oudervereniging Balans met medewerking van Belangenvereniging Intensieve Kindzorg BVIKZ, Ouders&Onderwijs, Ieder(in), en Programma Zorg Voor de Jeugd.

Sprekers die op het programma stonden en sprekers vanuit de zaal waren het erover eens dat het aantal meldingen bij VT de pan uitrijst, en dat scholen daar soms een kwalijke rol in spelen. Met name ouders van hoogbegaafde kinderen moeten het soms ontgelden.

Alle aanwezigen signaleerden als negatief: de verwijfsindex, de meldcode opgevat als meldplicht (en stap 3 overslaan: gesprek met ouders), de brutaliteit van veel VT-medewerkers, het vaak klakkeloos overnemen door de raad voor de kinderbescherming van een VT-rapport. En veel rechters die het raadsrapport dan weer klakkeloos als verslag van feiten beschouwen.

Men vond dat de Jeugdwet niet brengt wat de bedoeling is geweest, en dat daar HEEL SNEL verandering in moet komen.

Er waren opmerkelijke zaken te horen: in heel Duitsland zitten maar 300 jongeren gesloten, volgens de Minister van Justitie mag drang geen pressiemiddel zijn, maar drang wordt soms gepresenteerd als “nazorg” na een kinderbeschermingsmaatregel, 95% van de aanvragen OTS wordt door de rechter toegewezen.

De gemeentelijke instellingen

Sinds 2015 zijn de gemeenten dus verantwoordelijk voor alles wat met jeugd te maken heeft. De laatste jaren wordt er extra gelet op gezinnen met een probleem. Als zo'n gezin zelf denkt dat het wel meevalt met dat probleem en dus geen bemoeienis wil, is er al gauw sprake van een kindbeschermingsmaatregel. Die wordt door de kinderrechter uitgesproken, maar in 2012, 2013 en 2014 hebben kinderrechters gemeld dat zij niet genoeg tijd mogen besteden aan hun werk om dat goed te doen. Zie deze website/ Interessant, Protest-in-toga. Op 22 november 2020 kwam in Nieuwsuur het tekort aan rechters ter sprake. De Minister van Rechtsbescherming zei dat er ettelijke miljoenen waren uitgetrokken om het tekort weg te werken, maar dat dit gedwarsboemd was door corona.

In het rapport van de Kinderombudsman van 10 december 2013 met de titel 'Is de zorg gegrond' staat:

“Kinderrechters kunnen hun aandeel leveren aan de verbetering van de keten rond feitenonderzoek en rapportage door op de zitting kritisch te kijken naar de rapportages die de Raad en Bureau Jeugdzorg aanleveren. Zijn alle afwegingen goed onderbouwd, is de doorslaggevende informatie geaccordeerd en zijn de nodig verklaringen van professionals bijgevoegd? Als dit onvoldoende aanwezig is dient de zittingsvertegenwoordiger hierop te worden aangesproken.” U kunt het rapport lezen op internet.

Ouders zoeken soms hulp omdat zij zelf vinden dat hun kind een probleem heeft. Soms belt iemand uit hun omgeving met Veilig Thuis, dus met het Advies- en Meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling.

Er zijn drie groepen ouders die te maken hebben met jeugdzorg:

- a. Ouders die tevreden zijn omdat ze iets aan de geboden hulp hebben
- b. Ouders die bij gebrek aan beter iets kregen wat eigenlijk niet de bedoeling was, of niets
- c. Ouders die gedwongen hulp kregen, dat is dus een kindbeschermingsmaatregel.

De eerste twee groepen zijn duidelijk, vooral de derde groep komt in dit boek aan bod.

U hebt zelf hulp gevraagd

Omdat jeugdzorgwerkers nogal veel (indirecte) macht hebben, neemt u altijd een risico als u bij een gemeentelijke instelling hulp vraagt voor uw kind.

Waarschijnlijk krijgt u eerst te maken met een wijkteam, wijkcoach, of hoe het maar heet in uw gemeente. “Veel gemeenten zijn zogenaamde sociale wijkteams gaan inrichten, al heten ze overal anders. Klip en klaar is dat daar zeer veel geld naartoe gaat. Deze teams regelen feitelijk alles op het gebied van jeugdhulp. Ze beslissen of en zo ja, welke zorg een kind, jongere of gezin nodig heeft. Ze gaan na of die zorg geleverd kan worden, ze bepalen wie de zorg gaat leveren en of die door de gemeente wordt vergoed. Al dat werk van die wijkteams leidt niet noodzakelijkerwijs tot goede jeugdhulp, maar wel tot gigantische bureaucratie.” (Hélène van Beek, Kinderen van de staat, 2020, pag. 25)

Goed in de gaten houden: deze mensen hebben u niets te bevelen of verbieden. Ze doen het soms wel, maar u bent niet verplicht zich er iets van aan te trekken. U kunt ook op elk moment het contact laten ophouden. Maar: zij kunnen wel een melding doen bij VT. Geef rustig informatie over het probleem waar u voor komt. Wees kalm en zakelijk. Laat het niet merken als u kwaad wordt. Blijf (uiterlijk) kalm, maar houd wel vast aan de feiten. Zeg rustig 'daar ga ik niet op in' als u vindt dat iets er niet direct mee te maken heeft. Probeer alleen te praten over het probleem waarvoor u komt.
GEEF DE REGIE NIET UIT HANDEN.

Als u gaat zitten babbelen, kunnen er allerlei zaken in het rapport komen die u daar misschien liever niet in wilt. Wat er dan staat is misschien allemaal waar, en u hebt het misschien allemaal zelf gezegd. En het kan toch een heel verkeerd beeld geven van de werkelijkheid. Spreek niet over uw verleden als dit niets met uw kind te maken heeft en zeg dat het gaat om het heden en de toekomst. Dat het er niet om gaat wat u zelf in uw jeugd hebt meegemaakt: het probleem van uw kind moet opgelost worden.

Na het gesprek krijgt u (meestal na enige tijd) te horen/lezen:
u kunt wel advies gebruiken, bijvoorbeeld een opvoedspreekuur
of
het hele gezin moet eerst bekeken worden
of
uw kind moet opgegeven worden voor bijvoorbeeld dagbehandeling.

Als het aan de orde is omdat u iets anders wilt, kunt u dus schriftelijk nog eens uitleggen waarom u de aangeboden hulp niet geschikt vindt. Vraag *elke* beslissing *altijd* zwart op wit.

Daarna kan het volgende gebeuren:
u krijgt wat u wilde,
of niet en u schikt u in het advies,
of niet en u weigert te doen wat de gemeentelijke instelling vindt dat er moet gebeuren.

En nu wordt het spannend: er kan een melding gedaan worden bij VT, of meteen bij de Raad voor de Kinderbescherming.

Op de website van Mr R. Feiner staat:

De rechtbank heeft bij [uitspraak van 24 november 2015](#) bepaald dat zo'n besluit van het Jeugdbeschermingsplein gewoon geweigerd mag worden door ouders en kinderen.

Mijn advies is dat als de gemeente u jeugdhulp aanbiedt, terwijl u vindt dat dat te weinig is of de verkeerde jeugdhulp, dat u dan altijd aan de gemeente vraagt om het aanbod van jeugdhulp op schrift te zetten in een zogenaamde "verleningsbeschikking jeugdhulp". U kunt dan altijd bezwaar maken en zelf beargumenteren waarom u andere, beter geschikte jeugdhulp nodig heeft of juist geen jeugdhulp nodig heeft. ... Mijn advies bij een zorgmelding: De Koffietactiek! Indien medewerkers van het wijkteam zorgen hebben en graag bij u langs willen gaan. Nodig ze uit en biedt een kopje koffie aan. Hoewel soms verkeerde adviezen en beslissingen worden genomen, gebeurt dit bijna altijd vanuit oprechte bedoelingen de kinderen in het gezin te helpen. In die situaties loont het eerst met elkaar in gesprek te gaan en als u er niet uit komt, onafhankelijk advies te vragen.

Als u er niet uitkomt, of als u angst heeft voor het optreden van de gemeente, kunt u altijd bellen voor een gratis telefonisch advies. U kunt uw klachten ook doorgeven aan de kinderombudsman.

Citaat uit bovengenoemde uitspraak van 24 november 2015 (onderstreping en cursivering van KOG): “Het aanwijzen van een contactpersoon brengt geen rechtsgevolg tot stand. Dit geldt evenzeer voor de mededeling dat er zorgen zijn over de ontwikkeling en mogelijk ook over de veiligheid van het kind en voor de mededeling dat professionele hulp nodig is. De mededelingen in de brief dat de contactpersoon met de ouders een plan zal maken, waarin staat met welke hulpverleners zal worden samengewerkt, kan evenmin als een rechtsgevolg worden aangemerkt, nu in de brief tevens is meegedeeld dat sprake is van een advies. De brief vermeldt voorts dat zorgen over de minderjarige dermate groot zijn, dat de hulpverlening niet meer vrijblijvend is. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat ook uit deze mededeling geen verplichtingen voortvloeien voor eiseres; eiseres kan besluiten om niet mee te werken en daar worden dan geen (sanctionerende) maatregelen aan verbonden. Het feit dat eiseres in de brief dringend wordt geadviseerd mee te werken ontnemt aan de mededeling niet het karakter van advies. De omstandigheid dat eiseres, naar zij stelt, niet is betrokken bij enige besluitvorming kan, wat daar verder ook van zij, evenmin leiden tot de conclusie dat een rechtsgevolg aanwezig moet worden geacht.

...

6.6.

Ook in de geschiedenis van de totstandkoming van de Jeugdwet zijn geen aanknopingspunten te vinden voor de stelling dat de zogenoemde drangaanpak een voorziening is die moet worden toegekend op grond van een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb. Daartoe wijst de rechtbank erop dat in de memorie van toelichting bij de Jeugdwet (33684, nr. 3, blz. 35) onder meer het volgende is overwogen: “Het wetsvoorstel wil nadrukkelijk bevorderen dat de raad voor de kinderbescherming al in een eerder stadium kan meedenken op casus-niveau, waarbij de hulp gericht is op het versterken van de eigen kracht van de jongere en van het probleemoplossend vermogen van gezin en omgeving. Dit kan in sommige gevallen zelfs de noodzaak van een kinderbeschermingsmaatregel voorkomen. *Ook wil het wetsvoorstel de ruimte vergroten om een gezinsvoogdijmedewerker, werkzaam bij een gecertificeerde instelling, nog voordat een kinderbeschermingsmaatregel is uitgesproken in te zetten, met als doel ouders te bewegen – al dan niet met zachte drang – tot vrijwillige medewerking.* Dit bevordert de continuïteit van hulpverlening.” Hieruit kan worden afgeleid dat de wetgever de door verweerder met de brief uitgevoerde drangaanpak kennelijk in sommige gevallen als een aanvaardbare mogelijkheid heeft gezien, zij het een mogelijkheid die berust op vrijwillige medewerking.”

Veilig Thuis neemt contact met u op

Sinds 1 januari 2015 zijn de gemeenten verantwoordelijk voor een meldpunt voor alle huiselijk geweld of kindermishandeling. Dit is vastgelegd in de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015, met nadere regels in het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.

Sommige kinderen moeten werkelijk beschermd worden, bijvoorbeeld als hun ouders hen (seksueel) misbruiken, mishandelen of ernstig verwaarlozen. Maar de Nederlandse overheid

wil alle kinderen beschermen. Daarom wordt er met ‘beschermers-ogen’ gekeken naar alle kinderen op consultatiebureaus, die vaak onderdeel zijn van een Centrum voor Jeugd en Gezin, in creches en kinderdagverblijven, op clubs en op scholen.

Als iemand denkt dat er een probleem is in uw gezin kan die persoon uw gezin aanmelden bij het meldpunt kindermishandeling. Alles heet kindermishandeling, ook ruzie van ouders waar kinderen niet bij zijn. Over de mogelijke aanmelding hoort eerst met u gepraat te worden, maar dat gebeurt niet altijd. U krijgt dan bericht van Veilig Thuis: dan en dan komen wij bij u op bezoek. Het komt ook voor dat er geen bericht is gekomen en VT zomaar voor uw deur staat. Het is verstandig om dan te zeggen: Nee, dat komt nu niet uit. En volhouden! Dat is moeilijk, maar toch doen. Voel u ook niet verplicht om de vraag te beantwoorden waarom het nu niet uitkomt. Dat doet er niet toe, het komt mij nu niet uit. Deur dicht. Kijkt u nog even hiervoor in ‘Het begin’ waar een briefje voor VT staat i.v.m. corona. Let op: u bent absoluut niet verplicht contact te hebben met VT. KOG vindt het niet verstandig om elk contact te weigeren: VT doet dan toch een “onderzoek” en het is beter als uw kant van het verhaal daarin zit. Wel is het van belang ze buiten de deur te houden, denk aan het muizenkeutelverhaal. Corona maakt dat makkelijker. U beantwoordt de vragen die u wilt beantwoorden, bij de rest kunt u schrijven: niet van belang, of bijvoorbeeld dit is mij te privé. U kunt er ook voor kiezen te laten weten dat u eerst het dossier wilt inzien. Er is absoluut een dossier, al is het alleen maar de melding. Anoniem melden mag, en VT is niet verplicht u te laten weten wie er gemeld heeft. Laat de school schriftelijk weten dat u het niet goed vindt dat iemand die niet op de school werkt onder schooltijd met uw kind spreekt.

Daarna is de zaak afgelopen, al krijgt u na een half jaar nogmaals een onderzoek, het psychodiagnostisch onderzoek. Weigert u dat maar. Afgelopen is afgelopen.

OF:

VT wil zich nog een poosje met u blijven bemoeien. Men wil bijvoorbeeld urine-tests doen. U bent dat niet verplicht, zie de uitspraak van de Rechtbank Rotterdam hierboven.

OF:

VT verzoekt de raad voor de kindbescherming om een onderzoek naar uw gezin. Daar kunt u beter aan meewerken, en dat is in tijden van corona misschien ook wel mogelijk via de computer (zelfs veel rechtszaken geen nu via de computer).

Er is een grote kans dat de raad een verzoekschrift ondertoezichtstelling naar de rechter stuurt. En het is bijna zeker dat de rechter uw kind dan onder toezicht stelt. U moet voortaan doen wat de gezinsvoogd zegt als het over verzorging en opvoeding gaat. Dan hebt u 3 maanden om in hoger beroep te gaan. Daar is een advocaat voor verplicht.

Wat is er eigenlijk tegen een OTS? Vooral dit, dat veel kinderen met een OTS uit huis worden geplaatst. Het is in de wet allemaal prachtig geregeld, maar de praktijk lijkt er niet altijd op. Een uit huis geplaatst kind is eigenlijk zijn ouders en broertjes en zusjes kwijt. Vraag schriftelijk aan de gezinsvoogd om u te helpen de dingen zo te doen en te laten dat uw kind weer thuis kan komen.

Een uitnodiging van Veilig Thuis betekent dus dat iemand een melding over uw gezin heeft gedaan van een vermoeden van mishandeling, verwaarlozing of misbruik. Die melding kwam van bijvoorbeeld de school, de huisarts, bureaus of familie.

De term mishandeling is wel iets om even bij stil te staan. Prof. mr drs M.R. Bruning, bijzonder hoogleraar in Leiden, heeft het volgende geschreven voor de conferentie ‘Tien jaar

Kinderrechten in Nederland' op 4 november 2005:

“De definitie van kindermishandeling is tegenwoordig zeer ruim geformuleerd. Baartman (2005) geeft aan dat er een tendens is om elke situatie die zorgelijk is aan te duiden als kindermishandeling ...

Met deze ruime definitie van kindermishandeling valt de stelling te verdedigen dat elke vorm van gedwongen hulpverlening aan gezinnen waarbij ouders duidelijk aangeven geen hulp te accepteren ondanks de geuite zorgen over hun kind, een vorm van kindermishandeling betreft.”

Van de **brief van Veilig Thuis** schrikt u vreselijk. En daar is ook reden toe. Ook als u zelf zeker weet dat het onzin is, kunt u erop rekenen dat u een nare tijd tegemoet gaat. Probeer ervoor te zorgen dat u wel genoeg slaapt. Vertel van de VT-brief aan iedereen die het horen wil. Misschien merkt u aan een reactie wie de melder kan zijn. Bovendien raakt u uw schaamte kwijt door het te vertellen. En heel belangrijk:

neem contact op met Alice Jansen (voorzitter KOG); op deze website in Contact schrijft zij: mijn advisering betreft alleen het Veilig Thuis onderzoek. U krijgt uitleg over de procedure. Ik spreek veel ouders en weet wat u allemaal tegen kan komen. Ik geef ouders tips wat wel en niet te doen. Vertel wat de valkuilen zijn en hoe u die omzeilt. Ik probeer ouders emotioneel te steunen. U kunt mij tijdens het hele Veilig Thuis onderzoek raadplegen. alicejansen@planet.nl , 030 2 93 10 56 (wisselende tijden)

Binnen 5 dagen na ontvangst van een melding moet VT beslissen of er een onderzoek komt. Binnen 10 weken moet vervolgens besloten zijn of er helemaal geen vervolg nodig is, of jeugdhulp aangeboden zal worden, of dat men een melding bij de Raad voor de Kinderbescherming doet (art. 4.1.4 Uitvoeringsbesluit Wet maatschappelijke ondersteuning 2015).

Nadat u een brief van VT gekregen hebt of ze aan de deur hebt gehad, is het zaak erachter te komen wat de “zorgen over uw kind” precies inhouden. Het valt soms niet mee om daar duidelijkheid over te krijgen. Vraag altijd uitleg. Als u wordt verteld dat ook school en huisarts zich zorgen maken, vraag dan of dat over dezelfde kwestie gaat. *En vraag het na bij school en huisarts!* Nadat een bureau jeugdzorg in Zuid-Holland in een stuk voor de rechter had geschreven: “ook de school is van mening dat het zo niet langer kan, heeft Truus Barendse gesproken met 4 medewerkers, onder wie de directeur. Zij verzekerden allemaal dat deze opmerking absoluut niet van de school kwam. *Navragen is geen overbodige luxe.* Waarschijnlijk moet u tegen VT iets zeggen in de trant van: als ik niet weet waar wij over gaan praten wil ik geen contact, want een vergadering zonder agenda daar houd ik niet van. U wilt niet per se weten wie de melder is, maar wel **wat de inhoud van de melding is.** Als u eenmaal weet waar de melding over gaat, verzamelt u dan zoveel mogelijk schriftelijke

verklaringen over dat onderwerp. Vraag inzage in het dossier van uw kind van het consultatiebureau, van de huisarts, van de schoolarts, van elke arts die uw kind de laatste paar jaar behandeld heeft, ook de tandarts. Sommige mishandelingen zijn namelijk door de tandarts te zien. Stel vragen over alles wat u niet begrijpt. Vraag de huisarts en de tandarts een verklaring over de gezondheid van uw kind. Vraag ze ook een rubriekje te maken: overig. Het nut daarvan is dat er of komt te staan wat zij verder maar te melden hebben behalve wat ze daarboven al hebben geschreven, of: geen opmerkingen. Dat maakt het moeilijker ze opmerkingen in de schoenen te schuiven die ze niet hebben gemaakt. Vraag vooral ook inzage in het dossier van thuiszorg en in het schooldossier.

Als de school erbij betrokken is, vraag dan een gesprek aan met de leerkracht in aanwezigheid van de directeur. Sta erop dat de leraar schriftelijk alles terugneemt wat hij niet met eigen ogen gezien of met eigen oren gehoord heeft. Er moet een neutrale beschrijving komen van wat hij werkelijk weet. Veronderstellingen, bijvoorbeeld omdat uw kind een taalachterstand heeft, hoeft u niet te accepteren.

Als er stukken in het dossier zitten waarvan u denkt dat ze er niet in horen, vraag de school dan die stukken te verwijderen. En verwijderen betekent niet ‘nog even een kopietje maken voor mijn eigen gebruik’, verwijderen is aan u geven. Als dit geweigerd wordt, vraag het dan schriftelijk aan de directeur. Als ook deze weigert of niet antwoordt, schrijf dan aan het bevoegd gezag van de school. Dat is het schoolbestuur als het een bijzondere school is, als het een openbare school is, moet u bij de gemeente zijn. Wie recht heeft op inzage in een dossier van een kind tot 16 jaar (een ouder met ouderlijk gezag), heeft ook recht op een kopie van de stukken.

In het Onderwijsblad van 6 december 2014 staat een artikel ‘Jeugdzorg in de klas, een juf speciaal voor gedragsproblemen’. Daarin is te lezen dat o.a. in Lent en Almere en de gemeente Noordoostpolder medewerkers van jeugdzorg onder schooltijd contact hebben met leerlingen. Het kan mooi zijn, maar door ervaring wantrouwig geworden vindt KOG bijvoorbeeld de volgende passage nogal griezelig: “Tijdens de lunch eet Heijboer haar broodje meestal in de lerarenkamer. Juist *die momenten van officieuze overdracht zijn waardevol.*” Tijdens de lunch wordt er dus misschien over uw gezin gepraat door een jeugdzorgmedewerker en de leerkrachten. *Houd alleen al daarom op school uw mond over alles wat niet direct met school te maken heeft. Ga niet zitten babbelen.*

Ga niet zitten babbelen.

Ga niet zitten babbelen.

Veel scholen hebben leerlingbegeleiders onder verschillende titels – intern begeleider coördinatie, mentor, tutor, coach, ZAT-team – die in overleggen zitten waarin jeugdhulp deelneemt. *Houd dus uw mond op school.* Uw hart luchten kunt u altijd wel ergens anders. Voor u het weet, begint men uw gezin te ‘helpen’. Vermijd ‘opvoedspreekuren’. Een belangrijk deel van de taak van de mensen die zo’n spreekuur houden is u doorverwijzen naar een of andere vorm van jeugdhulp. Als u het goed treft krijgt u daar inderdaad advies. Als u het niet goed treft, krijgt u ook advies en doet men bovendien een melding bij VT. Ook als u het advies niet opvolgt is dat soms reden voor een melding.

Vervolgens vraagt u bij VT het volledige dossier op van uw kind. Dat dossier is er, al zou

het alleen maar de aantekening over het ingekomen telefoontje zijn dat de aanleiding is geweest voor de uitnodigingsbrief aan u. Spreek met iedereen van wie u vermoedt dat hij contact gehad heeft met VT. Heeft hij gezegd wat VT heeft opgeschreven? En als het niet klopt: hoe komt het dan dat deze man of vrouw dat denkt? Soms is er een misverstand dat u direct kunt ophelderen: uw kindje was niet mishandeld, maar zijn oogje was rechtgezet en daardoor was de omgeving van het oog bont en blauw. Als het zo simpel is, wil de melder waarschijnlijk wel een briefje schrijven waarin hij een en ander uitlegt.

Vraag u steeds af wie er nu eigenlijk aan het woord is, bijvoorbeeld als iemand spreekt over dingen die uw kind in bad doet. Is die persoon daar dan bij geweest? Attendeer in ieder geval VT op de onmogelijkheid van eigen waarneming. Dat klinkt bijna beledigend, maar kan toch echt nodig zijn. Vraag of informanten schriftelijk hun woorden terugnemen. Als dit niet gebeurt, kunt u soms overwegen een klacht in te dienen bij het Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg. Dit kan (in dit verband) als het een arts, tandarts, fysiotherapeut, GGZ-psycholoog of psychotherapeut betreft. Vraag advies en ondersteuning bij de Afdeling Vragen en Klachten van Zorgbelang of Cliëntenbelang als dat nog bestaat bij u in de buurt. U wordt daar kosteloos geholpen met de klachtbrief en de hele verdere procedure. Het adres vindt u op internet. Of neem contact op met stichting KOG.

Bij een VT/AMK kan men anoniem melden, maar als er over lichamelijke beschadigingen van uw kind gesproken wordt, is er meestal een dokter aan te pas gekomen. Eis de naam van die dokter en neem contact met hem op. Is wat hij geconstateerd heeft goed weergegeven in de melding? Het blijkt namelijk mogelijk dat de betrokken arts niet gezien heeft wat er van zijn verklaring gemaakt is en dat de weergave niet correct is. Als dat het geval is, vraag dan een kopie van wat hij wel heeft verklaard. Vraag ook een verklaring over de gezondheidstoestand van uw kind aan uw huisarts en tandarts.

Het is mogelijk dat de school gemeld heeft dat uw kind mishandeld moet zijn. Als u hiertegen protesteert krijgt u mogelijk het advies van VT een bepaalde kinderarts naar de verwondingen te laten kijken. Ga in geen geval naar die kinderarts, zoek een ander. We hebben meegemaakt dat de aanbevolen kinderarts ook werkte als vertrouwensarts bij datzelfde VT, en niet eerst naar de beschadigingen keek maar eerst las wat er over het gezin op papier stond. Vervolgens was hij het met de school eens.

Een voorbeeld uit de praktijk:

‘Onzes inziens is het omwille van de veiligheid absoluut nodig dat vader nu niet alleen met de kinderen is. Bezoek kan alleen onder begeleiding plaatsvinden in deze fase.’

Daaronder een handtekening van onder meer een vertrouwensarts. Dien een klacht in bij een Medisch Tuchtcollege: de handtekening van een arts geeft het advies status, maar er was sprake van een (nog) ongefundeerd oordeel: de vertrouwensarts heeft zich tot spreekbuis van de melder gemaakt voordat duidelijk is geworden wat de uitkomst is van een onderzoek. Bij gegrondverklaring door het Medisch Tuchtcollege is deze bouwsteen om het contact tussen vader en kinderen te ondermijnen niet meer goed bruikbaar tijdens een rechtszitting. (Beschuldigingen van kindermishandeling worden voor van alles en nog wat gebruikt.) Houd er wel rekening mee dat u misschien wel een jaar verder bent voor u een uitspraak hebt.

Vanaf de uitnodigingsbrief moet u elk snippertje papier en elk mailtje over uw kind bewaren. Geef nooit iemand een origineel, maar altijd een kopie. Maak notities van elk

(telefoon)gesprek en zet de telefoon op ‘opnemen’. Zet de afspraken die in het gesprek gemaakt zijn op papier/in een mail en schrijf: als ik op die en die datum niets van u heb gehoord, gaat u akkoord met deze afspraken.

Steeds voor ogen houden: VT heeft u niets te gebieden of verbieden.

Wij hebben eind 2020 meegemaakt dat ouders die hun kind naar een andere school wilden laten gaan omdat de school waar het kind op zat achter hun rug om een melding bij VT had gedaan en die zo dom waren dat te vertellen voor het geregeld was, *een verbod* van VT kregen. Een verbod!

Bij een vermoeden van seksueel misbruik kunnen kinderen heel erg schrikken van de vragen. Als na afloop is gebleken dat er niets aan de hand was, zou het goed zijn als dezelfde persoon aan het kind vertelt dat het vermoeden ongegrond was. En dat er met bijvoorbeeld de vader niets mis is. Vraag hierom.

VT zal zeker met uw kinderen willen spreken. Uw kinderen hebben, net als iedereen, recht op de aanwezigheid van een vertrouwenspersoon. Misschien de vader van een klasgenoot? Als hiertegen gesputterd wordt is het simpel: geen vertrouwenspersoon, geen gesprek. Iedereen, ook uzelf dus, heeft altijd recht op de aanwezigheid van een vertrouwenspersoon. Spreek met de vertrouwenspersoon af, dat hij ingrijpt als hij het nodig vindt. Desnoods breekt hij het gesprek af. Het is het beste als een advocaat als vertrouwenspersoon optreedt.

En laat de vertrouwenspersoon het gesprek opnemen. Zie op deze website in ‘Nuttig om te weten’ wat de Nationale ombudsman hierover heeft gezegd.

Als er professionals zijn van wie u denkt dat het goed zou zijn als VT hun mening hoorde, vraag ze dan een brief over uw gezin te schrijven en die aan u te geven. U geeft hem af (kopie houden) en hij komt in het dossier.

Nu krijgt u een eindverslag. Laat dit minstens twee dagen voor het eindgesprek toesturen.

Accepteer niet dat u het pas onder ogen krijgt tijdens het evaluatiegesprek.

Bespreek het rustig met wie u maar wilt, en slaap er een nachtje over. Let erop of alle punten uit de aanvankelijke ‘zorgen’ er wel in terugkomen. Probeer het verslag te laten aanpassen als u er niet tevreden over bent.

De Rechtbank ’s-Gravenhage heeft op 20 december 2012 bepaald dat Bzj/AMK de conclusie van een rapport moest veranderen. “Kindermishandeling is niet bevestigd en niet weerlegd”: een conclusie die suggereert dat er misschien toch wel sprake is van kindermishandeling.

Hierna bent u klaar of volgt er een melding bij de Raad voor de Kinderbescherming, waarna een raadsonderzoek volgt.

Als er geen melding gedaan is bij de RvdK, volgt er waarschijnlijk na een halfjaar nogmaals een onderzoek naar uw gezin. Het staat u uiteraard vrij dit te weigeren.

Dus:

Na een uitnodiging van VT eerst bellen of mailen met Alice Jansen: alicejansen@planet.nl , 030 2 93 10 56 (wisselende tijden).

Uitvinden wat precies het gemelde probleem is.

Alle dossiers opvragen.

Praten met alle informanten.

Als u nog energie over hebt: klachten indienen als daar aanleiding toe is. Maar kijkt u eerst even op <https://www.socialevraagstukken.nl/klachtrecht-nederlandse-jeugd-hulp-is-een-lege-huls/>

Tijdens de contacten zorgvuldig op uw woorden letten, Makkelijker als u het schriftelijk doet. Zet ook niets op sociale media over de situatie.

Alle gesprekken opnemen.

Niet toestaan dat men na het onderzoek nog bij u over de vloer komt.

Het eindverslag zorgvuldig lezen: komt elk puntje uit de melding erin voor?

Gedwongen hulp = kindbeschermingsmaatregelen

U hebt contact gehad met een gemeentelijke instelling waar men uw gezinssituatie somber inzag of u weigerachtig vond, of met Veilig Thuis.

Dan kan er een melding bij de Raad voor de Kinderbescherming volgen, die onderzoek doet en daarna misschien een **ondertoezichtstelling** vraagt (soms meteen met **uithuisplaatsing**) aan de kinderrechter. Hoe een gemeente regelt dat de uitkomst van een VT-onderzoek bij de RvdK terecht komt, mag de gemeente zelf weten van de wetgever. Ook kan VT zelf zo'n onderzoek vragen aan de RvdK.

Als hij het met de RvdK eens is, belast de Kinderrechter een Gecertificeerde Instelling met de uitvoering van de kindbeschermingsmaatregel. De GI wijst een contactpersoon/casemanager aan: de gezinsvoogd/gezinscoach. Deze moet ervoor zorgen dat uw gezin de hulp krijgt die nodig is. De GI biedt niet zelf hulp aan.

Vaak is het de ouder zelf die bij instanties (politie, hulpverleningsinstanties, ziekenhuis) aanklopt om hulp en daarmee een lawine over zich heen krijgt van allerlei “onderzoeken”, uitmondend in een kindbeschermingsmaatregel. Bescherming tegen deze ouder zelf dus. De aanleiding kan geweest zijn:

U vraagt de politie om hulp in verband met overlast van uw ex-partner of omdat u meent dat uw kind slachtoffer is van een misdrijf (de politie neemt altijd contact op met Veilig Thuis als zij ergens worden geroepen waar een kind in huis is: niet doen dus!).

Uw kind komt in het ziekenhuis en daar treft u iemand die vreest dat u de medische narigheid zelf hebt veroorzaakt: shaken baby syndrome, of mishandeling in het algemeen. Medewerkers op de spoedeisende hulp overwegen altijd of er sprake is van mishandeling of verwaarlozing. In sommige ziekenhuizen moet elk kind zich altijd helemaal uitkleden en laten inspecteren.

U ervaart problemen met de opvoeding en laat u verwijzen naar een opvoedingsconsulent van de gemeente, die dit meldt aan VT/AMK o.i.d. Op de school van uw kind houdt de GGD spreekuur voor opvoedingsproblemen. U gaat erheen, wordt doorverwezen en bent in de fuik gezwommen. Dat is ook zo als u geen gehoor geeft aan de doorverwijzing.

Dit is dus de fuikwerking: u vraagt zelf hulp, maar u belandt in een dwangsituatie en raakt uiteindelijk, via allerlei tussenstappen, soms uw kind kwijt.

Als u werkelijk opvoedadvies nodig hebt en er is niemand in uw eigen omgeving bij wie u terecht kunt, neem dan contact op met een vrijgevestigd psycholoog of pedagoog. Maar als het om ‘instanties’ gaat: begin er niet aan als u beslist uw naam en adres moet opgeven. Dat geldt ook voor een telefonisch consult. Bel met een afgeschermd nummer.

De kinderrechter belast dus een Gecertificeerde Instelling met de uitvoering van een maatregel van kindbescherming. Op www.keurmerk.nl ziet u welke organisatie op een bepaalde datum is gecertificeerd.

De mensen die werken bij de Gecertificeerde Instelling zijn geregistreerd bij Stichting Kwaliteitsregister Jeugd en zij kunnen dit met een registerpas laten zien. De registratie houdt in dat zij moeten handelen volgens de normen van de Beroepscode voor de Jeugdzorgwerker en dat zij vallen onder het tuchtrecht. U kunt een klacht indienen bij het College van Toezicht. Op de website van Stichting Kwaliteitskader Jeugd kunt u meer lezen over deze procedure. Stelt u zich er vooral niet te veel van voor.

Alleen de kinderrechter kan beslissen tot de kindbeschermingsmaatregel.

Het klinkt allemaal degelijk en betrouwbaar:

een gemeentelijke instelling, bijvoorbeeld VT, doet een onderzoek, indien nodig doet de Raad voor de Kinderbescherming ook een onderzoek, indien nodig verzoekt de RvdK daarna een maatregel aan de kinderrechter. Die houdt een zitting waarop de RvdK de ene partij is en de ouders de andere partij zijn. Hij spreekt recht: indien nodig beslist hij tot een kindbeschermingsmaatregel, meestal een ondertoezichtstelling (OTS).

Maar:

De onderzoeken verdienen vaak niet de naam onderzoek. De kindrombudsman heeft hierover op **10 december 2013** een rapport aangeboden aan de Tweede Kamer: Is de zorg gegrond? Op de website van toenmalig kindrombudsman Marc Dullaert staat:

“De Kinderombudsman constateert dat er met enige regelmaat fouten worden gemaakt in de rapportages die aan de basis liggen van ingrijpende maatregelen als uithuisplaatsing of ondertoezichtstelling van kinderen .... Fouten kunnen nooit honderd procent worden voorkomen, maar je kan de kans op fouten wel zo klein mogelijk maken.”

Fouten. Soms staan er ronduit verzinsels in rapportages. Bij VT, de GI's, de RvdK zijn feiten nog altijd niet heilig.

Op **10 november 2017** was er zelfs een congres ‘Waarheidsvinding in de justitiële jeugdketen’.

In de Nieuwsbrief najaar 2017 van KOG staat het artikel: “Vol verwachting klopt ons hart, wie de koek krijgt, wie de gard. Want je weet maar nooit. Ben je altijd braaf geweest, verzint Piet iets, of hij begrijpt of verstaat je verkeerd, of hij mag je niet, of hij denkt dat hij alles beter weet dan wie ook, of hij heeft gehoord dat iemand zich zorgen maakt, of hij kan niet lezen en heeft dus nooit ‘Opstellen over rapportage’ van prof. Hoefnagels gelezen. Hij heeft misschien nooit tot zich laten doordringen: ”De rapporteur mag niets aan de werkelijkheid af- of toedoen, ook niet zijn eigen oordeel. De lezer, die verantwoordelijk is voor de beslissing, wil door de feiten voorgelicht worden, niet door de visie van de rapporteur op die feiten. De rapporteur mag niet op de stoel van de lezer gaan zitten, maar dient hem door een werkelijkheidsgetrouwe voorlichting gelegenheid te geven zich een oordeel te vormen, zonder

evenwel op diens oordeel vooruit te lopen.” En dan zit Sint er maar mee, en vervolgens zit jij ermee. Toen in de Jeugdwet artikel 3 een plaats had gekregen beloofde het derde lid daarvan een mooie toekomst: “De raad voor de kinderscherming en de gecertificeerde instelling zijn verplicht in rapportages of verzoekschriften de van belang zijnde feiten volledig en naar waarheid aan te voeren.” (met dank aan D66 en VVD) Helaas, oude gewoontes bleken hardnekkig, er verbeterde niets.

Omdat er maar steeds niets verbeterde kwam er dus het congres. In de KOG-Nieuwsbrief staat over het congres Waarheidsvinding: De nieuwe Kinderombudsman hield een speech waarin gemeld werd dat er voor een rapporteur vaak geen harde feiten zijn en dat het niet-pluisgevoel belangrijk blijft (!). Ook zei zij dat de rapporten slechter zijn geworden door geld- en dus tijdgebrek, waardoor achterhaalde informatie steeds weer wordt gebruikt, het befaamde knip- en plakwerk. Ook de kwaliteitscontrole is zwakker, er wordt minder vanuit verschillende invalshoeken naar kwesties gekeken. Bovendien zijn er veel zeer jonge en dus onervaren medewerkers, bijvoorbeeld in de wijkteams. Er is behoefte aan goed opgeleide beroepskrachten. En dan, wie de logica ziet mag het zeggen: het accent moet minder liggen op waarheidsvinding, meer op de vraag wat een kind nodig heeft.

In Tijdschrift voor Jeugdrecht nummer 4 2020 staat in een artikel van mr W. Helmich over de tussenevaluatie van de Jeugdwet, aangeboden aan de Tweede Kamer op **30 januari 2018**: “Dat vertaalt zich in het programma Zorg voor de Jeugd dat als hoofddoel heeft om de jeugdhulp, de jeugdbescherming en de jeugdreclassering merkbaar en meetbaar steeds beter te maken voor kinderen, jongeren en gezinnen, zodat ze op tijd passende hulp ontvangen. ... De deelnemende gemeenten werd gevraagd om met bovengenoemde doelen een nieuwe samenwerking tussen (in ieder geval) wijkteams, Gecertificeerde Instellingen, Raad voor de Kinderbescherming en Veilig Thuis vorm te geven en de opgedane kennis landelijk te delen.”

Als u meer wilt weten van deze plannetjes kijkt u verder op de websites die genoemd worden in de voetnoten bij dit artikel:

<https://voordejeugd.nl/projecten/zes-regionale-pilots/>

<https://science.vu.nl/en/research/athena-institute/index.aspx>

www.augeo.nl/nl-nl/onderzoek/onderzoek-wat-en-hoe/

www.igj.nl/publicaties/publicaties/2019/11/O8signalement-jeugdbeschermingsketen-in-gevaar.

www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2020/03/20/kamerbrief-over-perspectief-voor-de-jeugd

De RvdK neemt vaak blindelings aan wat andere instanties schrijven. Een raadsrapport is soms veel knippen en plakken i.p.v. resultaat van werkelijk onderzoek. Bovendien is een raadsonderzoeker verplicht (let wel) zijn vermoedens (niet feiten dus: vermoedens) over de psychische gesteldheid van ouders in zijn rapport op te nemen.

De RvdK heeft hierover aan KOG geschreven op 2 januari 2014: “Als er alleen aanwijzingen zijn voor b.v. een psychische/psychiatrische problematiek, zal dit ook als zodanig geformuleerd moeten worden in de raadsrapportage in de trant van ‘de Raad heeft zorgen/vraagt zich af of er sprake is van b.v. psychische problematiek van ... . Zo mogelijk moet ook hier de bron/informant van die aanwijzing gegeven worden.”

Aanwijzingen MOETEN dus in het rapport terecht komen, zelfs als niemand kan vertellen wie het beweert.

Op 21 februari 2014 heeft de Kinderombudsman hierover aan KOG geschreven:

“Onvoldoende garantie

De Kinderombudsman heeft in zijn eerder aangehaalde rapport aangegeven dat Bureau Jeugdzorg, AMK en de Raad voor de Kinderbescherming nog onvoldoende garanties hebben ingebouwd om fouten in feitenonderzoek en rapportages te minimaliseren. Hij wil dat deze aan minimale criteria voldoen, waardoor de kwaliteit wordt gegarandeerd. Zo moet er onder andere een heldere scheiding komen tussen feiten en meningen en moet hoor- en wederhoor standaard worden opgenomen in de rapportages. Vooral Bureau Jeugdzorg heeft hierop nog een slag te maken. De Raad heeft al een aantal belangrijke kwaliteitsborgen ingebouwd.

Wat gebeurt er met de aanbevelingen van de Kinderombudsman

Ten aanzien van het punt wat u hebt aangekaart bij de Raad voor de Kinderbescherming, verwijs ik u verder naar de aanbevelingen die de Kinderombudsman heeft gedaan voor verschillende spelers in de jeugdzorgketen. De aanbevelingen kunt u lezen in het rapport, p. 97 en verder.

De Kinderombudsman is verder in gesprek met de Raad voor de Kinderbescherming over hoe zij invulling geven aan de aanbevelingen. ... “

Volgens een folder van o.a. voormalig Bureau Jeugdzorg Utrecht (SAVE) wordt de schijn van twee instanties die een situatie beoordelen ook niet langer opgehouden:

“Met SAVE kan onnodig dubbel onderzoek worden vermeden. In de huidige situatie kan het zijn dat eerst een AMK-onderzoek en daarna – als daar noodzaak toe is – een onderzoek van de Raad voor de Kinderbescherming plaatsvindt. ... Met SAVE kan met de Raad afgestemd worden of het AMK-onderzoek kan worden overgeslagen of dat er parallel onderzoek wordt uitgevoerd. Bij SAVE zijn beide functies immers vertegenwoordigd. ...”

De RvdK stuurt u een uitnodiging voor een gesprek. Zoekt u meteen contact met KOG.

Net als bij een VT-melding of een doorverwijzing door een opvoedspreekuur: u kunt gaan of niet. In ieder geval raden wij aan het dossier te gaan inzien. Dan moet u een paspoort o.i.d. bij u hebben. U weet dan wat er is opgestuurd naar de RvdK. Wie recht heeft op inzage (ouder met ouderlijk gezag van kind onder de 16) heeft recht op kopie. De RvdK zegt soms dat stukken die nog in bewerking zijn, zijn uitgesloten van inzage. Dat is niet zo.

(Het is ook mogelijk dat men vindt dat er een **crisis** is. Dan wordt het onderzoek voorlopig overgeslagen en kan de RvdK zelfs even vlug telefonisch toestemming krijgen van de kinderrechter om uw kind bij u weg te halen.

***Crisis?** In 2014 kreeg KOG te maken met een basisschoolkind met een ots waarvan de school wist dat zij maandag afwezig zou zijn i.v.m. een familie-reünie. De directeur meent dat de gezinsvoogd daar toestemming voor moet geven en vraagt die. De ouders vonden de vrijdag daarvoor politie met de gezinsvoogd op de stoep, het kind werd meteen uit huis geplaatst. Ook hoorden wij de laatste dagen van december 2014 over een meisje dat op 24 december uit huis was gehaald omdat zij zwanger was! In allebei de kwesties was er **geen enkele sprake van een crisis**, maar wel van een gezinsvoogd die zich in haar kuif gepikt voelde: ik wist hier niets van, de ouders hebben het niet met mij besproken!*

De snelle machtiging uithuisplaatsing zonder onderzoek door de RvdK heet voorlopige Uithuisplaatsing of voorlopige Ondertoezichtstelling met Uithuisplaatsing.

Een grootmoeder die op het kantoor van een GI haar uit huis geplaatste kleindochter mocht ontmoeten bracht de poes van het meisje mee in een kattenmand. Er werd gereageerd of het

een tijger was, en het was meteen het laatste contact. Op verdere verzoeken kwam helemaal geen reactie meer.

Wij hebben geleerd van de vrije maandag en de poes dat het met een ots gevaarlijk kan zijn om op te vallen. Niet doen. Geen extra vrij vragen, bezoek is zonder huisdieren. Het kan allemaal wel als je het van tevoren bespreekt met de gezinsvoogd ook al denk je dat het niemand wat aangaat. Ook het zwangere kind dat zo nodig pal voor kerst thuis weg moest: vertel iets dergelijks aan een gezinsvoogd als er ook maar het kleinste kansje is dat zij er nu al achter komt. Neem niet het risico dat de gezinsvoogd zo'n type is dat denkt dat zij de wereld regeert.

Het onderzoek van de Raad voor de Kinderbescherming

De techniek van het raadsonderzoek bestaat hierin dat de raadsonderzoeker het vertrouwen van ouders probeert te winnen. De wet voorziet niet in de verplichting van de onderzoeker u te waarschuwen dat u mag zwijgen en dat alles wat u zegt tegen u gebruikt kan worden. Op de politie rust wel zo'n verplichting. Er is dus kans dat u gaat zitten babbelen.

Ga niet zitten babbelen.

Ga niet zitten babbelen.

Ga niet zitten babbelen.

Enkele jaren geleden bestond er de Wegwijzer Onderzoeksmodel Raad voor de Kinderbescherming. We zijn ons papieren exemplaar kwijt, en op internet vinden we alleen dat een papieren exemplaar niet te leen is maar in te zien in de Koninklijke Bibliotheek in Den Haag. Er staat in op pag. 19:

“Vanaf 2002 zullen alle raadsmedewerkers gaan werken volgens een landelijk gestructureerd model: het Onderzoeksmodel. Raad voor de Kinderbescherming. ... De informatie wordt betrokken uit meerdere bronnen (de melder, de intake, de cliënten, de samenwerking tijdens het onderzoek, betrokken derden, deskundigen), zodat er een veelzijdig, intersubjectief beeld kan worden gevormd.”

U ziet de adder onder het gras: uw samenwerking tijdens het onderzoek geeft informatie! En als u niet uw hele ziel en zaligheid op tafel legt, hebt u vast iets te verbergen. Wij raden u aan uitermate voorzichtig te zijn. Maar dat betekent niet dat je mee moet gaan met alle gekkigheid. We hebben gezien dat een raadsonderzoeker een vader een IQ-test wou laten afnemen. Deze vader was arts. We hebben herhaaldelijk gezien dat een raadsonderzoeker een ouderpaar een psychologische test wou laten doen. Nee. Zullen we ons maar aan de feiten houden? Wat is er gebeurd? Wat is er niet gebeurd?

Laat u niet verleiden tot uitweidingen over uw eigen problemen, ook al ervaart u in de onderzoeksfase de belangstelling misschien als weldadig. Laat u ook niet tegen de andere ouder uitspelen met de vraag om een aantal positieve eigenschappen van uw (ex)-partner te noemen. De volgende vraag is dan namelijk om de negatieve eigenschappen van uw (ex)-partner te noemen. Maar als het toch zover komt zegt u als u nog bij elkaar bent: “Negatieve eigenschappen? Die heeft hij/zij niet. Ik ben niet voor niets met deze man/vrouw getrouwd!” (Als het een onderzoek is i.v.m. contact met uw kinderen dat onmogelijk wordt gemaakt door uw ex, ligt het uiteraard anders. Toch niet doen, geen positieve eigenschappen en geen negatieve eigenschappen. Nee, zullen we ons maar aan de feiten houden? Wat is er gebeurd? Wat is er niet gebeurd?)

In de rapportagefase kan alles zich tegen u keren. De raadsonderzoeker zal opmerken dat hij er alleen maar is voor het belang van uw kind, en dat hij aan uw belang of uw gestelde vertrouwen geen boodschap heeft. Als u zich laat afschilderen als iemand met problemen, ontstaat al gauw het beeld van iemand die wel niet geschikt zal zijn om kinderen op te voeden.

Een raadsonderzoeker stelt een rapport op dat met u wordt besproken. U hebt recht op een kopie ruim voor de zitting. U mag verweer voeren, maar daaraan wordt vaak geen betekenis toegekend. Alleen op het niveau van spelfouten en geboortedata e.d. tellen uw bezwaren. Uw bezwaren worden genoteerd, maar hoogstens aan het rapport toegevoegd.

Als de RvdK vindt dat daar voldoende reden voor is, vordert de RvdK door een verzoekschrift bij de kinderrechtter een ondertoezichtstelling.

Het komt niet vaak voor dat de RvdK een ots verzoekt en de rechter die niet oplegt. Toch gebeurt het soms wel. Kijk op deze website /Jurisprudentie/Ondertoezichtstelling.

Volgens H elene van Beek in Kinderen van de staat hebben jaarlijks zo'n 30.000 gezinnen te maken met een ots en wonen er ongeveer 46.000 kinderen niet meer bij hun ouders. (pag. 52)

Dat de rechter bijna altijd doet wat de RvdK vraagt in het verzoekschrift, heeft drie oorzaken.

De eerste oorzaak is dat er soms sprake is van een niet-zakelijke verhouding tussen kinderrechtter en raadsmedewerkers. Dan neemt de rechter min of meer blindelings aan dat de ander het bij het rechte eind heeft. Truus Barendse heeft voor 2015 een dag zittingen bijgewoond en toen gehoord dat de rechter en de raadsmedewerker op jij- en jou-voet stonden en elkaar voor een zitting vertelden over hun nieuwe kapper, en dat de raadsmedewerker de rechter vroeg niet alleen dat ene kind onder toezicht te stellen maar de andere kinderen in het gezin ook. (Daar wisten de ouders dus niets van, dit mag pas sinds 2015.) "Maar dan moet ik wel vandaag het verzoekschrift hebben hoor." En: druk, druk, druk (zie onder Gemeentelijke instellingen hierboven.)

De tweede oorzaak is dat raadsrapporten vaak niet objectief zijn. Ze dwingen de rechter als het ware een verzoek te volgen door aan te dikken wat dat verzoek steunt en weg te laten wat dat verzoek niet steunt. Door een karikatuur van de werkelijkheid te tekenen, maakt de raadsmedewerker het bijna onmogelijk dat de rechter het niet met hem eens is.

De derde oorzaak is de werkdruk van de rechters, zie hierboven.

Wie weet hoe de RvdK denkt en werkt, kan daar rekening mee houden.

Tips:

Misschien is het verstandig niemand binnen te laten, behalve politie met een huiszoekingsbevel. Dat betekent niet dat u iets te verbergen hebt, naar dat u uw privacy beschermt. Iemand die veel moeite doet om bij u binnen te komen, heeft waarschijnlijk niet veel goeds in de zin. Misschien is het een gelegenheid om u met uw kind samen te zien. Want alleen als je mensen samen gezien hebt, kun je in een rapport zetten dat je het door deze waarneming waarschijnlijk acht dat de ouder het kind (geestelijk) mishandelt. Als u toch een raadsonderzoeker in uw huis laat (maar waarom zou u?), laat dan iemand anders uw kind

ophalen van school en blijf zelf thuis.

Als de RvdK u oproept voor een gesprek, begin dan maar met die oproep in de kast te leggen: u bent niet verplicht om te reageren. Neem wel contact op met KOG of het AKJ en zoek een advocaat, liefst iemand die bereid is aanwezig te zijn bij alle gesprekken. Misschien hoort u nooit meer iets, maar waarschijnlijker is dat u een nieuwe oproep krijgt. U hoeft dan geen tijd meer te verdoen aan het zoeken naar de juiste advocaat.

Vraag het dossier van uw kind op bij de RvdK, verstuur dit verzoek per e-mail en bovendien per papieren brief.

Schrijf een briefje (per e-mail en bovendien op papier) waarin u zegt dat u eerst het dossier wilt lezen en dan het gesprek voeren. Dan weet u wat aangeleverd is aan de RvdK. Bij een VT/AMK kan men anoniem melden, maar als er over lichamelijke beschadigingen van uw kind gesproken wordt, is er meestal een dokter aan te pas gekomen. Eis de naam van die dokter en neem contact met hem op. Is wat hij geconstateerd heeft goed weergegeven in de melding? Het is namelijk mogelijk dat de betrokken arts niet gezien heeft wat er van zijn verklaring gemaakt is en dat de weergave niet correct is. Als dat het geval is, vraag dan een kopie van wat hij wel heeft verklaard. Vraag ook een verklaring over de gezondheidstoestand van uw kind aan uw huisarts en tandarts.

Het is mogelijk dat de school gemeld heeft dat uw kind mishandeld moet zijn. Als u hiertegen protesteert krijgt u misschien het advies van VT een bepaalde kinderarts naar de verwondingen te laten kijken. Ga in geen geval naar die kinderarts, zoek een ander. We hebben meegemaakt dat de aanbevolen kinderarts ook werkte als vertrouwensarts bij datzelfde VT, en niet eerst naar de beschadigingen keek maar eerst las wat er over het gezin op papier stond. Vervolgens was hij het met de school eens.

Beperk het contact met de RvdK zoveel mogelijk. Als u geen contact hebt kunt u ook geen uitspraken doen waarvan u later denkt, als u ze in het rapport ziet, maar zo heb ik het niet bedoeld!

Zet uw telefoon op opnemen. Neem vanaf nu alle gesprekken met medewerkers van RvdK en hulpverleners op. Bevestig alle afspraken altijd meteen per mail.

In het eerste gesprek geeft de raadsmedewerker u een folder over de gang van zaken en een folder over de klachtenregeling. Vraag ernaar als het niet gebeurt.

Als u van uw kant een vraag stelt, wordt daar soms overheen gepraat. Herhaal de vraag tot u antwoord hebt gekregen.

Als uw advocaat niet met u meegaat, neem dan een vertrouwenspersoon mee. Dat geldt voor elk gesprek en is geen gunst maar een recht en u hoeft het niet van te voren te vragen. Spreek met uw vertrouwenspersoon af, dat hij ingrijpt als het te dol wordt.

Soms krijgen mensen een briefje: bij het gesprek zal die en die aanwezig zijn. Als dat geen raadsmedewerker is, maar bijvoorbeeld een stagiaire, kunt u zeggen dat u dat niet goed vindt. Voer het gesprek dan niet tot deze persoon vertrokken is.

Als Nederlands niet uw moedertaal is, hebt u behalve recht op uw vertrouwenspersoon recht op een tolk. De RvdK moet daarvoor zorgen. Vraag aan de raadsmedewerker of de aanwezige inderdaad beëdigd tolk is.

Neem het gesprek (elk gesprek!) op. Als u dat niet wilt doen zonder het te zeggen, vraag dan toestemming. Als het niet mag, kunt u het beste verder contact met deze medewerker weigeren. Als u dat te gek vindt, spreek dan met de raadsmedewerker af dat uw vertrouwenspersoon een gespreksverslag maakt en dat de medewerker dat voor akkoord tekent dan wel zijn aanpassingen voorstelt. Als ook dit geweigerd wordt, vraag dan onder opgave van deze redenen aan de directeur om een andere onderzoeker. Weiger alle verdere contact met de eerste onderzoeker. Maak wel goed duidelijk waarom, want: “Aan de wijze waarop de samenwerking tot stand komt, ontleent de raadsonderzoeker veel informatie.” (Wegwijzer Onderzoeksmodel RvdK pag. 77). De rechter zal geen opname aannemen, maar de uitgetypte tekst weigert hij niet als de tegenpartij die ook ontvangen heeft. U kunt erbij vertellen dat u de opname hebt van het uitgetypte gesprek.

Sta geen gesprek toe met uw basisschool-kind. Soms geven kinderen maar iets toe om er vanaf te zijn. Als reden voor uw weigering geeft u op dat het kind overstuur zou raken. We hebben eind 2020 gehoord dat een meisje van 4 van de raadsmedewerker tot 3 maal toe dezelfde vraag kreeg: slaat mamma jou? Na de derde keer zei het kind ja (gehoord door de grootouders die in de kamer ernaast zaten).

Oudere kinderen moeten in ieder geval alleen spreken in aanwezigheid van hun vertrouwenspersoon en zij moeten het gesprek opnemen.

Houdt u stipt aan afspraken en bevestig telefonisch gemaakte afspraken altijd schriftelijk.

Laat u geen woorden in de mond leggen. De raadsonderzoeker zegt bijvoorbeeld: pubers, je zou ze soms door de wringer halen. U antwoordt: dat zou je zeker. In een rapport zou dat kunnen worden dat u gezegd hebt dat je pubers soms door de wringer zou moeten halen. Reageer liever door bijvoorbeeld te zeggen: nou ja, wij zijn ook pubers geweest he.

Laat u ook niet verleiden te veel te vertellen. KOG heeft meegemaakt dat een moeder van een meisje dat veel spijbelde na veel gewroet en getrek van de raadsmedewerker vertelde dat het kind een keer een lipstick gestolen had en dat zij haar ouders eens heel ongerust had gemaakt door niet thuis te komen. Toen de vader tenslotte om 2 uur 's nachts ging kijken op het meest waarschijnlijke adres, zat de hele klas daar in de tuin alsof het gewoon was. Dit werd in het raadsrapport spijbelen, stelen en zwerven.

Laat het niet merken als u kwaad wordt. Blijf (uiterlijk) kalm, maar houd vast aan de feiten. Zeg rustig: daar ga ik niet op in, als u vindt dat de onderzoeker er zaken bijhaalt die niet direct te maken hebben met uw gedrag tegenover uw kind (bijvoorbeeld het laatste diploma dat u behaald hebt – als dit diploma er een is i.v.m. pedagogiek, vertel het dan juist wel: sommige onderzoekers denken dat uw inzichten dan meer waard zijn.)

Vraagt u aan professionals (bijvoorbeeld kinderpsycholoog, gezinstherapeut) hun inbreng op

papier te zetten en aan u te geven. Stuur hun verklaring zelf aan de rechter met een kopie aan de RvdK. Als u de RvdK geen kopie stuurt, mag de rechter de verklaring niet lezen. Daarom is het verstandig de kopie voor de RvdK aangetekend te versturen, of persoonlijk af te geven met bewijs van ontvangst. U weet waarschijnlijk nog veel meer informanten, maar de RvdK en de rechter zijn alleen geïnteresseerd in de woorden van professionals.

Wees niet te openhartig. Vertel vooral niet dat u in het verleden slachtoffer bent geweest van wie of wat dan ook. Vaak wordt een raadsonderzoek gehouden in emotionele omstandigheden. Mensen grijpen dan de gelegenheid om hun hart uit te storten. Ze leggen hun hele ziel en zaligheid op tafel en zijn verbaasd als daar volgens de grabbeltonmethode voor het rapport alles is uitgehaald wat het waarschijnlijk maakt dat zij geen ideale opvoeders zijn. Wat dan in het rapport staat is misschien allemaal waar, en u hebt het misschien zelf gezegd, maar het kan toch een vertekend beeld van de werkelijkheid geven. Weiger daarom over het verleden te spreken. Op pag. 29 van de Wegwijzer Onderzoeksmodel staat: “Indien mogelijk maakt de raadsonderzoeker een analyse van de geschiedenis van het kind en de ouder.” Zeg tegen de onderzoeker dat het niet om het verleden gaat, maar om het heden en de toekomst. Dat het er niet om gaat of het door uw eigen verleden waarschijnlijk zou zijn dat u tekort zou schieten tegenover uw kinderen, maar dat het er alleen om gaat of u werkelijk tekortschiet. Het gaat alleen om uw gedrag tegenover uw kinderen.

Waarom leggen we hier zoveel nadruk op? Raadsonderzoekers leren de algemeen bekende wijsheden: dat moeilijkheden zoals zwaar en eentonig werk, geldgebrek, schulden en in een achterstandswijk wonen de draagkracht verkleinen en de draaglast vergroten; dat iemand zich tegenover zijn kinderen waarschijnlijk gedraagt zoals hij zelf als kind behandeld is en dat een mishandeld kind dus grotere kans heeft later zelf een mishandelaar te worden; dat traumatische ervaringen grote gevolgen kunnen hebben voor iemands relatie met zijn eigen kinderen; dat een ongewenst kind, een te vroeg geboren kind, een kind dat met een moeilijke bevalling op de wereld is gekomen, een couveusekind, een kind dat een huilbaby was, een kind dat als baby veel ziek is geweest, een gehandicapt kind, kortom elk kind dat niet op de reclame voor luiers lijkt een grotere kans op mishandeling, verwaarlozing en misbruik loopt dan een kind dat zo op de televisie kan.

Als ouder bent u ‘verdacht’ als u relatieproblemen hebt en vooral als er weinig sociale contacten zijn. Als u veel tijd doorbrengt met chatten, vertel dat dan niet. De conclusie zou wel eens kunnen worden getrokken dat u weinig ‘echte’ sociale contacten hebt en in de put zit (onderzoek genoemd in NRC van 18 oktober 2003). Ook kan het voor de RvdK een slecht teken zijn als er sprake is van langdurige of blijvende lichamelijke klachten, want die kunnen ontstaan zijn door traumatisering. En traumatische ervaringen kunnen weer een negatief effect op het opvoeden hebben. Dit is extra ernstig als uw kind psychosomatische klachten heeft of als er sprake is van lage zelfwaardering bij het kind.

Geef verder geen informatie waaraan makkelijk verkeerde conclusies verbonden kunnen worden, zoals hoofdpijn, buikpijn of bedplassen. Weiger ook lijstjes in te vullen. Zeg dan bijvoorbeeld: als ik op de spoedeisende hulp kom voor een snee in mijn hand wil ik niet door de hele medische molen heen, bij dit probleem met Pietje wil ik niet ons hele leven bloot leggen. We houden het bij dit probleem. **Dus nogmaals: vertel nooit iets waarvan u niet wilt dat het in het rapport terecht komt, of wat de raadsmedewerker achterdochtig kan**

maken, zoals mishandeling van uzelf of uw partner in het verleden.

Zelfs als er afgesproken is dat dit niet zal gebeuren, gebeurt het soms toch. Vertel het dus niet! Zeg simpelweg: “Ik vind dat deze vraag niets te maken heeft met het onderzoek.”

Weiger ook informatie te geven over uw financiën, zeg niet hoe hoog uw inkomen is en ook niet waar het vandaan komt. Uit inkomensgegevens worden soms zeer onterechte conclusies getrokken. Zeg eenvoudig dat u niet illegaal aan geld komt en verder alleen dat het genoeg is om van te leven. Houd zelf de regie!

Om u een indruk te geven van het beeld dat de RvdK heeft van een achterstandsgezin (en dus niet van u moet krijgen): roken door de ouders, veel huisdieren, geen dagelijkse douche/badcultuur, eten met het bord op schoot voor de televisie, met veel mensen in een huis wonen, kleine kinderen die laat naar bed gaan. Verder worden als ongunstige omstandigheden beschouwd: onvolledige gezinnen (vooral een alleenstaande moeder met kinderen van verschillende vaders), schulden en financiële problemen in het algemeen, uitkeringen wegens werkloosheid of arbeidsongeschiktheid en tweede-generatieproblematiek onder allochtone jongeren die op straat rondhangen en van school wegblijven.

Als uw gezin het tegendeel is van een achterstandsgezin (u hebt een universitaire opleiding, een uitstekende baan en een mooi huis), zult u merken dat dit net zo goed tegen u pleiten kan. U hebt het kind toen het nog niet naar school ging aan een hulp ‘overgelaten’ (het koninklijk paar zou er slecht afkomen bij de RvdK); uw kind zou gezegd hebben dat het niet zo wil worden als zijn ouders, die altijd maar bezig zijn met geld verdienen; er is geen sprake van een normale moeder-dochterrelatie (zonder dat daar een argument voor gegeven wordt). Kortom, het is niet goed of het deugt niet.

U kunt ook elk contact met de RvdK weigeren. Als u die weg volgt, is het toch verstandig het dossier op te vragen. U bent niet verplicht de RvdK binnen te laten, u bent ook niet verplicht met zijn medewerkers te praten of uw kind met hen te laten praten. Als u weigert, loopt u wel het risico dat de RvdK een voorlopige ondertoezichtstelling (VOTS) aan de kinderrechter vraagt en die krijgt.

Gevaarlijk in dit verband is de Wegwijzer Onderzoeksmodel pag. 77: “Aan de wijze waarop de samenwerking tot stand komt, ontleent de raadsonderzoeker veel informatie.”

TIPS:

- Maak de raadsonderzoeker duidelijk dat u bereid bent tot hulp en begeleiding voor uzelf en de kinderen voor problemen die hij eventueel signaleert, maar vertel niet over vrijwillige hulpverlening waar u niets aan gehad hebt.
- Zeg als daar aanleiding toe is dat u tot elke hulp bereid bent, maar dat u het heel erg zou betreuren als uw kind uit huis werd geplaatst. Zeg vooral niet iets in de trant van ‘over mijn lijk’, of ‘dat lukt jullie nooit’. Dan lokt u alleen maar uit dat het kind al voor de zitting wordt opgehaald of op school wordt opgepikt.
- Als u de indruk hebt dat de raadsonderzoeker eigenlijk van tevoren weet wat er uit het onderzoek zal komen, wendt u dan tot de unitleider. U kunt deze beschouwen als een soort EHBO-post. Als het echt helemaal misloopt, verzoek de directeur dan schriftelijk de raadsmedewerker te vervangen.

De volgende passage uit Deskundigheid in het geding, het proefschrift van B. van den Berg (pag. 222), geeft te denken:

“Indien de raad voor de kindbescherming in eerste OTS-zaken door het protest van de ouders tijdens het Raadsonderzoek vermoedt dat de rechter geen genoegen zal nemen met alleen een Raadsrapport, is de Raadsonderzoeker volgens een geïnterviewde rechter vaker geneigd een externe deskundige in de zaak te betrekken voordat het verzoekschrift wordt ingediend. Een dergelijk externe deskundigenonderzoek drukt niet op het budget van de rechtbank, maar via de raad voor de kindbescherming rechtstreeks op het budget van het Ministerie van Justitie. Vervolgens vindt de rechter in het dossier een extern deskundigenrapport van een goed bekend staande deskundige. Uit de interviews blijkt dat de rechter dan vaker, in weerwil van het protest van de verweerder, het RvdK- en extern deskundigenrapport zal volgen. Een extern deskundigenrapport van de raad voor de kindbescherming in het dossier voorkomt dus in dergelijke gevallen de benoeming van een onafhankelijke deskundige. De rechtbank draagt dan geen kosten voor een onafhankelijk deskundigenonderzoek, waardoor ...”

Dus: protesteer niet te veel, houd uw kruit maar droog voor de rechter.

Het raadsrapport

Voor het eerste gesprek met de raadsonderzoeker hebt u een kopie van het volledige dossier van uw kind opgevraagd. Het is verstandig op te vragen wat er sindsdien is bijgekomen als het conceptrapport klaar is. Let u ook op dat e-mails erbij zitten.

De RvdK mag niet zomaar gedeelten van het dossier van uw kind achterhouden, ook niet om de privacy van een derde te beschermen. Dat mag alleen met toestemming van het Ministerie van Justitie. Als die toestemming er niet is en het dossier toch niet volledig is, wendt u dan tot de directeur.

Als dat niet onmiddellijk helpt, neem dan zelf telefonisch contact op met het Ministerie van Justitie. Krijgt u geen uitzicht op een spoedige oplossing, wendt u dan tot de bestuursrechter. U kunt daarvoor een brief schrijven aan de arrondissementsrechtbank waar uw woonplaats onder valt, sector bestuursrecht. Versturen per papieren post en bovendien per e-mail. Zet boven de brief: Versnelde behandeling.

Maar:

Op 10 november 2020 heeft de Rechtbank Amsterdam een zeer merkwaardige uitspraak gedaan

“ Rb overweegt ook dat het inzageverzoek van moeder niet strookt met het doel en de strekking van de AVG (controleren op juistheid en rechtmatigheid) want het komt voort uit gerezen wantrouwen jegens GI en de ex-partner in een familierechtelijke procedure. Rb concludeert dan ook dat moeder de AVG en het daarin geboden inzagerecht gebruikt voor een ander doel dan waar de AVG het voor geeft. Afwijzing verzoeken en proceskostenveroordeling voor moeder.” Wat leren we hiervan? Als u de vraag krijgt waarom u het dossier wilt inzien, zegt u dat dat er niet toe doet, u wilt eenvoudig gebruik maken van uw recht. Het is ook altijd verstandig samen met iemand te gaan inzien.

Een enkele maal krijgen ouders een conceptrapport en moeten zij dat vlug even lezen. Dat hoeft u niet te accepteren. U hebt er recht op een kopie te krijgen en die thuis rustig door te

lezen, samen met wie u maar wilt. Neemt u daar maar een week voor. Als u dus een kopie toegestuurd krijg met de mededeling dat de RvdK aanneemt dat u het ermee eens bent als u over drie dagen niets hebt laten horen, schrijft u een briefje (op papier en per e-mail) dat dit niet zo vlug gaat en dat u op die en die datum uw commentaar zult leveren.

Een rapport over het eigen kind lezen is voor de meeste ouders moeilijk. Ze ervaren de hele situatie als bedreigend, herkennen zich niet in het rapport, vinden het soms tendentiekus maar kunnen niet onmiddellijk zien waardoor dat komt. Lees het, leg het weg, lees het op een later tijdstip weer, en herhaal dat. Laat het lezen aan een paar mensen en bespreek het met hen. Let daarbij op de volgende punten:

- Klopt het voorblad (namen, geboortedata, enzovoort).
- Zijn alle pagina's genummerd of zitten er ongenummerde tussen die dus ongemerkt zouden kunnen verdwijnen
- Controleer bij alle informanten of zij inderdaad gezegd hebben wat er staat. Laat hen de betwiste passage lezen ter controle. Hebben zij misschien ook iets gezegd wat niet in het rapport staat, maar waardoor wat wel in het rapport is opgenomen in een ander licht komt te staan
- Weten de informanten uit eigen waarneming wat zij verklaard hebben
- Zijn alle feitelijke mededelingen juist (dus mededelingen als "heeft drie maal een gebroken sleutelbeen gehad")
- Zijn alle feitelijke mededelingen voldoende duidelijk? Niet voldoende duidelijk bijvoorbeeld is: heeft herhaaldelijk botbreuken gehad. Wel voldoende duidelijk is: heeft een sleutelbeen gebroken door een val met een bromfiets, heeft een pols gebroken op de ijsbaan, heeft een been gebroken door een val van de trap thuis.

Dit is belangrijk, want "heeft herhaaldelijk botbreuken gehad" suggereert mishandeling voor wie dat erin wil lezen. Door de bromfiets en de ijsbaan apart te vermelden, houden we één geval van botbreuk door mogelijke mishandeling over

- Geeft de raadsonderzoeker neutraal de feiten weer of is er sprake van een waardeoordeel?

Bijvoorbeeld: om de week bivakkeren de kinderen bij vader

- Maakt de raadsonderzoeker opmerkingen die niet onjuist zijn, maar die een 'dubbele inhoud' hebben

Bijvoorbeeld: "de bezorgdheid van de moeder is oprecht." De bezorgdheid van de vader niet?

- Is steeds duidelijk wie er aan het woord is: een informant of de raadsonderzoeker
- Zijn er andere onduidelijkheden in het rapport
- Bent u tevreden over het taalgebruik

"Vader zegt" maakt op de lezer (de rechter dus) een andere indruk dan "vader beweert".

- Maken allerlei kleinigheden samen, juist ook weglatingen, dat het rapport tendentiekus is, dus de rechter een bepaalde kant op dwingt
- Zet per pagina uw commentaar op papier. Dring erop aan dat door u onjuist bevonden feiten in het rapport zelf veranderd worden en dat uw correcties niet alleen als commentaar worden toegevoegd. Meer kunt u niet doen: dit is geen recht.
- Vraag eerst de mening van uw advocaat over wat u naar de RvdK wilt sturen.

De RvdK verandert nu het rapport of voegt alleen uw commentaar toe. Lees het veranderde rapport. Bent u nu echt helemaal tevreden? Zo niet, schrijf dan weer een commentaar en stuur dit ook rechtstreeks aan de rechter met vermelding van de zittingsdag (op papier en per mail).

Als het niet mogelijk is het bovenstaande voor de zitting voor elkaar te krijgen, vraag dan

uitstel. Of: verras de RvdK maar en vertel op de zitting aan de rechter wat u te melden hebt n.a.v. het rapport. Neem uw commentaar ook op papier mee.
Een enkele maal heeft een ouder nog geen rapport ontvangen, laat staan commentaar kunnen geven, en nadert de zittingsdatum. Vraag uitstel.

Prof. dr G.P. Hoefnagels schreef in zijn boek Opstellen over rapportage (1996):
“De bevooroordeelde rapporteur ziet niet alleen de feiten verwrongen en de situatie scheef, doch ziet slechts de feiten, die in de lijn van zijn vooroordeel liggen. Het vooroordeel werkt als een trechter: het laat slechts door wat binnen de opening van het ingeperkt waarnemingsvermogen valt.” (pag. 40). “De personalia beperken zich tot naam, geboortedatum, en adres noemen, want zelfs het noemen van beroep, werkloosheid, echtscheiding of loon ... is of overbodig of voor sommige lezers al zo veelzeggend, dat kennisname – ongeweten- in een vooroordeel ontaardt.” (pag. 49) “In de praktijk der rapportage is de onexactheid en de vermenging van werkelijkheid met conclusies, commentaren en beschouwingen het grootste euvel.” (pag. 51).

Werkaantekeningen

Uw dossier bestaat uit uw persoonsgegevens. Verder maken medewerkers meestal aantekeningen. “Het inzagerecht omvat niet persoonlijke werkaantekeningen van de hulpverlener. Daaronder worden verstaan apart opgeborgen, voor anderen niet toegankelijke aantekeningen die de hulpverlener voor persoonlijk gebruik nodig heeft.”

De RvdK meent daar een derde soort stukken aan toe te kunnen voegen: professionele werkaantekeningen (Wegwijzer Onderzoeksmodel 53). Deze zijn echter wel voor anderen toegankelijk, namelijk voor het multidisciplinaire team, en dus zijn zij onderdeel van het dossier. Sta erop dat men u ook kopie van dit schaduw dossier verstrekt. Dat zal niet meevallen, maar u kunt zich hiervoor tot de bestuursrechter wenden.

Zoals er stukken zijn die u niet mag zien van de RvdK, zo zijn er soms ook stukken die de RvdK zelf liever niet wil zien. KOG heeft meegemaakt dat een moeder in haar onervarenheid op aanraden van een kleuterjuf een beroep deed op de RvdK (dat zou nu VT moeten zijn). Zij wilde niet dat het kind ongeleid contact had met zijn vader, omdat de kleuter tekeningen maakte met enorme piemels en de vader blootfoto's van hem maakte. Zij liet de foto's aan de raadsmedewerker zien en deze kopieerde de foto's. Wat men er ook van mag denken, wat er daarna gebeurde was in ieder geval wonderlijk: de kopieën verdwenen letterlijk spoorloos uit het dossier. Toen zij de RvdK hierop wees, kreeg zij te horen dat de foto's aan haar teruggestuurd waren. Maar zij had die niet ontvangen.

Controleer dus af en toe de inhoud van het dossier van uw kind: niet alleen om te zien wat er is bijgekomen, ook om te zien of er niets verdwenen is. Soms kost het moeite een stuk in het dossier te krijgen, bijvoorbeeld een verklaring van een psychiater dat hij behandeling of medicatie niet meer nodig vindt. De medewerker zegt dan bijvoorbeeld dat het niet relevant is en weigert het stuk aan te nemen. Stuur het in dat geval per post en controleer later of het in het dossier zit.

Een voorlopige ondertoezichtstelling (VOTS) kan met een telefoontje naar de kinderrechter geregeld worden. Het is toch zaak in het oog te houden dat pas tijdens de zitting bij de kinderrechter daarna beslist gaat worden over de vraag of het kind nu wel of niet onder toezicht gesteld wordt. Na een VOTS moet er binnen 2 weken een zitting komen. Ga naar die

zitting met een advocaat, want zonder advocaat is de kans dat de rechter werkelijk naar u luistert veel kleiner. Vraag de rechter naar concrete feiten die de ondertoezichtstelling nodig zouden maken!

Seksueel misbruik

Wij horen soms dat ouders vermoeden dat hun kind seksueel is misbruikt en alarm slaan door contact met een ziekenhuis of een VT en dat het resultaat is dat het kind uit huis gehaald wordt, zelfs zonder dat de ouders maar gehoord hebben van een VOTS. Als het nog meer tegenzit, worden zij zelf als verdachte beschouwd. Als tenslotte komt vast te staan dat die verdenking ongegrond is, betekent dat nog niet dat het kind onmiddellijk terugkomt. Tenslotte hebben deze ouders het kind niet kunnen beschermen.

Daarom: zoek geen enkel contact met een instantie. Ook niet met de politie, want die neemt altijd contact op met VT als een kind ergens bij betrokken is. Als u een vermoeden hebt wie de dader is, neem dan het zekere voor het onzekere en houd uw kind bij hem/haar uit de buurt. Uw eerste verantwoordelijkheid is tenslotte uw eigen kind.

De kinderrechter

Om vast te stellen of uw kind wordt bedreigd, vertrouwt de rechter bijna altijd geheel en al op de RvdK. *Dat maakt de zittingen bij veel kinderrechters tot showprocessen.*

Maar u kunt wel een kinderrechter treffen die werkelijk rechtspreekt.

Die bestudeert dus wel het rapport en ziet dan wat daar misschien niet in klopt. Hij luistert naar uw bezwaren tegen het rapport en naar uw bezwaren tegen gedwongen hulp. Vraag weer zo veel mogelijk professionals die uw kind en uw gezin goed kennen een brief te schrijven. De school, de muziekschool of de sportclub hebben misschien een beeld van uw gezin en van uw relatie met uw kinderen. Stuur de brieven aan de rechter en aan de RvdK. Als u de wederpartij, de RvdK dus, de brieven niet hebt gestuurd, mag de rechter ze niet eens lezen. U kunt er niet van op aan dat de RvdK alle stukken aan de rechter stuurt. Stuur uw stukken daarom altijd zelf.

Uw bezwaar tegen de gedwongen hulp kan zijn dat het probleem inmiddels minder erg is, of helemaal niet (meer) bestaat. Uw bezwaar tegen de gedwongen hulp kan ook zijn dat het probleem er nog wel is, maar dat u zelf voor hulp zorgt en dus niet gedwongen hoeft te worden hulp te accepteren. U moet niet denken dat het niet uitmaakt of het gedwongen hulp is of niet. Als er eenmaal een OTS is, gaat de gezinsvoogd (zie verderop) zich waarschijnlijk met meer zaken bemoeien dan dit ene probleem. Het is nooit nuttig om te zeggen dat het probleem er wel is, maar dat het niet uw schuld is. Het gaat er namelijk niet om of het uw schuld is. Het gaat er alleen maar om of het probleem bestaat.

De zitting

Als het rapport klaar is, dient de RvdK al dan niet een verzoekschrift bij de kinderrechter in en volgt de zitting. Ouders met ouderlijk gezag worden daarvoor opgeroepen. Kinderen vanaf 12 jaar krijgen ook een oproep. Misschien is het een idee om ervoor te zorgen dat uw kind een eigen advocaat heeft. Die kan dan met het kind mee naar het gesprek met de rechter waar niemand bij mag zijn behalve de griffier. Dat gesprek is voor de rest van de zitting. Kinderen jonger dan 12 jaar kunnen de rechter schriftelijk vragen door hem gehoord te worden, of zij schrijven een brief over de kwestie.

Surprise!!

Sinds 1 januari 2015 mag de kinderrechter, als er een verzoek OTS voor één kind uit het gezin is, andere kinderen uit het gezin ook onder toezicht stellen omdat het hem verstandig lijkt, ambtshalve heet dat. U en uw advocaat moeten de zitting dus voorbereiden alsof er een verzoekschrift ligt voor alle kinderen. Dit betekent dus informatie over alle kinderen verzamelen bij alle mensen die beroepshalve bij die kinderen betrokken zijn, bijvoorbeeld op school. Als de rechter met zijn plannetje komt, moet uw advocaat niet met de mond vol tanden staan.

De lichtzijde van deze wetwijziging is dat u absoluut niet hoeft toe te laten dat de gezinsvoogd ook met de andere kinderen praat. Als de rechter had gewild dat de gezinsvoogd zich met de andere kinderen bemoeide, had hij voor deze kinderen ook wel een OTS uitgesproken.

Ook nieuw en heel goed:

1) Als de kinderrechter een ondertoezichtstelling oplegt, zal hij dat in de beschikking uitvoerig moeten motiveren. In de beschikking moet nu staan wat de concrete ontwikkelingsbedreigingen zijn. Van deze beschikking moet de Gecertificeerde Instelling uitgaan voor een plan van aanpak / hulpverleningsplan. Ouders moeten de gelegenheid krijgen om samen met familie en vrienden binnen 6 weken een plan van aanpak op te stellen. U kunt uw advocaat vragen te helpen het plan van aanpak zo in te richten dat alle concrete bedreigingen uit de beschikking erin staan en dat daarvoor passende hulpverlening wordt voorgesteld. (artikel 1:262a BW)

2) Een geschil over de uitvoering van de OTS kan op grond van artikel 1:262b BW worden voorgelegd aan de kinderrechter. Daar is een advocaat verplicht voor.

Tips:

- Op de zitting zijn ook aanwezig een vertegenwoordiger van de RvdK en een medewerker van een Gecertificeerde Instelling. Wij adviseren u er bij het begin van de zitting op te staan dat de vertegenwoordiger van de GI de zaal verlaat (bespreek dit van tevoren met uw advocaat). Dit zal misschien enige opschudding geven en enige discussie maar als u en uw advocaat er werkelijk op staan, zal het gebeuren. Zittingen bij de kinderrechter vinden plaats achter gesloten deuren, u bent partij en de RvdK is de verzoekende partij, verder heeft dus niemand er iets te zoeken.

Het nut van deze actie is dat u hebt benadrukt dat deze zitting geen formaliteit behoort te zijn, maar dat de rechter erachter moet zien te komen of er werkelijk reden is voor kindbescherming. De RvdK vindt van wel, u vindt van niet: de rechter moet rechtspreken! Als u de operatiekamer wordt ingereken, wilt u ook niet dat de begrafenisondernemer al staat te wachten.

U kunt ook helemaal de andere kant opgaan: verzoek de rechter de zitting een openbare zitting te laten zijn (dat is vooral nuttig als er een journalist in de gang klaar zit).

- Als u op de zitting verschijnt, probeer dan een goede indruk te maken. Zie er keurig uit, wees kalm en beheerst. Een moeder mag in tranen uitbarsten, een vader mag alleen maar bezorgd zijn. Word in geen geval driftig en scheld niemand uit. U bent een geschrokken en bezorgde ouder – geen dolle stier die iemand nog wel eens zal krijgen.

Dus nogmaals: blijf kalm.

Let ook op uw taalgebruik. Er zijn rechters die het erger vinden als iemand zegt ‘dat is gelogen’, of ‘vuile leugenaar’, dan het feit dat er gelogen wordt. Zeg liever iets als ‘volgens mij is dat anders, en wel ...’. Soms staat er in de rapportage een heel verhaal met een

conclusie die niet bij dat verhaal past. Zeg dan niet 'je moet wel achterlijk zijn om zo'n conclusie te trekken', maar zeg 'de conclusie past niet bij het verhaal', of zeg 'de conclusie is niet concludent'. Val niemand in de rede. Antwoord zo zakelijk en kort mogelijk. Veel vragen zijn te beantwoorden met simpel ja of nee. Doe dat dan ook. Wees in geen geval sarcastisch of humoristisch. Dat geeft maar misverstanden. 'Hebt u uw dochttertje aangerand?' 'Ja hoor, en de hele voetbalclub ook.' U bedoelt nee? Zeg dan gewoon nee. Niemand kwaad gemaakt, en misverstand uitgesloten.

- U bent op de zitting om met de rechter te spreken, niet met iemand anders. Ga niet overal tegen in. Schud maar eens met uw hoofd als er onzin over u verteld wordt. Of vraag de rechter of u iets mag zeggen.

- Rechters blijken soms op de zitting zaken te weten die ze eigenlijk niet kunnen weten. Wij weten niet hoe dat mogelijk is, maar wij hebben het een aantal malen gehoord.

Ben u ooit veroordeeld? Zorg er dan voor dat uw advocaat dat weet. Er is namelijk een kans dat de rechter er opeens mee op de proppen komt. U bent wegens mishandeling toen en toen veroordeeld? Niets zo erg als een advocaat die dat op de zitting voor het eerst hoort, dus met de mond vol tanden staat en misschien ook wel aan uw zaak begint te twijfelen. Laat dat niet gebeuren en vertel hem alles van tevoren.

- Als het alleen om een OTS gaat en u bent het er niet mee eens, zeg dat dan op de zitting en hou vol. Sommige rechters gaan eindeloos door om u maar te laten zeggen dat u het ermee eens bent en er het nut van inziet. Soms geeft de rechter een heel verkeerde voorstelling van de OTS: zou het niet fijn zijn als u iemand had die een knutselclubje kan helpen zoeken? Dat heeft Truus Barendse voormalig kinderrechter Leeser-Gassan letterlijk horen zeggen. De rechter heeft de tijd? U hebt ook de tijd. Als u het er niet mee eens bent, bent u het er niet mee eens. Tenslotte kan er narigheid van komen, zoals op een later tijdstip toch nog gevraagde uithuisplaatsing. En vergis u niet: om die te vragen en ook te krijgen hoeft er niet werkelijk iets aan de hand te zijn. Weiger dus uw instemming. Het is voorgekomen dat een rechter om die reden de OTS niet uitsprak. Van Wijk waarschuwt in haar proefschrift 'Hoezo noodzakelijk?': De OTS al dan niet gecombineerd met een plaatsingsbeschikking, is verreweg de belangrijkste maatregel. Dat komt niet alleen omdat de OTS veel vaker wordt uitgesproken dan ontheffing of ontzetting, maar ook omdat *gezinsvoogdij in de praktijk de belangrijkste toegangspoort vormt naar ontneming van het gezag tegen de wens van de ouders.* (pag. 263)

De kinderrechter spreekt de OTS uit. Als die er eenmaal is, gaat hij nog over uithuisplaatsing en over verlenging en (op uw verzoek of het verzoek van een kind van minstens 12) over opheffing van de beschermingsmaatregel, omgang met het kind, en vervanging van de instelling die de OTS uitvoert.

Ook kan de kinderrechter de zogenoemde Schriftelijke Aanwijzingen van de gezinsvoogd toetsen en vernietigen op verzoek van een ouder met ouderlijk gezag of op verzoek van een kind van minstens 12 jaar. Dit toetsen van de aanwijzing kunt u zelf verzoeken in een brief aan de kinderrechter. U hebt daarvoor dus geen advocaat nodig. Of dat verstandig is, moet u zelf beoordelen. De aanwijzing is tegenwoordig iets wat heel veel voorkomt. Leest u vooral ook het artikel van mr ir P.J.A. Prinsen over de Schriftelijke Aanwijzing in Nieuwsbrief najaar 2014 van KOG, te vinden op deze website, kijkt u ook in de Nieuwsbrief najaar 2018. Tegen de uitspraak van de kinderrechter over de SA is geen hoger beroep mogelijk. Er worden soms de merkwaardigste schriftelijke aanwijzingen gegeven. Zo was er in 2014 een SA om ergens toestemming voor te geven! De kinderrechter vond dat in orde!!

Belangrijk is de uitspraak van de Hoge Raad van 26 september 2003, o.a. te vinden in Rechtspraak van de Week (2003:150):

“Noch de wet van 26 april 1995 tot herziening van de maatregel van ondertoezichtstelling van minderjarigen (...), noch de geschiedenis van haar totstandkoming biedt een aanknopingspunt voor de opvatting dat de kinderrechter -en in appel het hof- het belang van het kind niet zelfstandig zou moeten beoordelen en dit belang niet ten volle bij zijn beslissing in aanmerking zou moeten nemen. Voor de opvatting is te minder aanleiding, nu de kinderrechter en de rechter in appel dienen uit te gaan van de feiten en omstandigheden ten tijde van hun beslissing en dan ook in voorkomend geval rekening moeten houden met omstandigheden die zich na de beslissing van de GVI (*nu de Gecertificeerde Instelling*) hebben voorgedaan, terwijl zij ook omtrent nieuwe ontwikkelingen inlichtingen kunnen winnen (een en ander ook conform rechtspraak van het EHRM).”

De Hoge Raad is dus van mening dat er geen enkel argument te bedenken was waarom de kinderrechter en de rechter in hoger beroep alleen maar zouden ‘marginaal toetsen’: kijken of men redelijkerwijs wel tot een bepaalde beslissing zou kunnen komen. Dus niet alleen: kon iemand redelijkerwijs dit wel beslissen, maar: is dit de best mogelijke beslissing als die NU genomen moest worden?

Een kind wordt zelden uit huis geplaatst als de kinderrechter dat niet heeft beschikt. Helaas kunnen wij niet zeggen nooit. We hebben zelfs gezien dat een team van Veilig Thuis een kind “uit huis plaatste”. De ouders trapt erin en lieten het kind gaan. Het verschil tussen een door de rechter beschikte uithuisplaatsing en een kletsboekverhaal is, dat bij een werkelijke uithuisplaatsing de politie ingeschakeld kan worden als u het kind niet meegeeft.

Sinds 1995 beperkt de taak van de kinderrechter zich dus tot rechtspreken, dat wil zeggen dat hij de kinderbeschermingsmaatregel uitspreekt, verlengt, opheft op uw verzoek of dat van de minderjarige van minstens 12, en op verzoek van RvdK of GI. En u kunt dus de SA aan hem voorleggen.

Wraking

Als u vindt dat de rechter het te bont maakt, dus als u duidelijk meent te merken dat hij bevooroordeeld is, kunt u vragen of een andere rechter de zaak behandelt. U zegt dan dat het u te bar wordt: “Ik wil u wraken, ik zal de president van deze rechtbank verzoeken de zaak door een andere rechter te laten behandelen.”

Wij raden u af hier energie in te steken, het is vrijwel onmogelijk dat een wraking gehonoreerd wordt.

Uw advocaat

U hebt geen advocaat nodig voor een contact met de kinderrechter; u moet er maar over denken of dat verstandig is. Als u zonder advocaat werkt, moet u de kinderrechter schriftelijk vragen of u bijvoorbeeld een verzoek tot opheffing van de uithuisplaatsing aan hem mag voorleggen. Voorbeeldbrief op deze website in /Nuttig om te weten.

Op advocaten wordt in het verband van kinderbescherming een beroep gedaan door ouders met uiteenlopende wensen, bijvoorbeeld aan OTS niet verlengen, een GI vervangen (een gezinsvoogd vervangen is geen zaak voor de rechter maar voor de GI); door pleegouders die willen dat een kind niet wordt overgeplaatst of niet terug gaat naar zijn ouders; door

grootouders die (meer) contact wensen met het uit huis geplaatste kind, die pleegouder willen worden, of als pleegouders die bang zijn dat het kleinkind wordt overgeplaatst. Een grootpleegouder heeft niet erg veel rechten als grootouders, meer als pleegouder. Zie verderop.

Een valkuil voor advocaten is de bovenbeschreven houding van sommige rechters. Zij toetsen onvoldoende, dus de advocaat moet dat doen. Vraag uw advocaat om dat samen met u ook echt te doen: elk dossier opvragen en alles controleren, tot en met bijvoorbeeld de registratie van een psycholoog. Dat kost heel veel tijd. Veel kunt u zelf doen: dat bespaart tijd en u weet zeker dat het gebeurt.

Men moet altijd vragen om het *volledige* en het *totale* dossier, dus alle delen van het dossier die zich misschien bevinden op verschillende plaatsen of in verschillende informatiedragers: kopieën van stukken worden vaak niet graag afgestaan, dat geldt in het bijzonder voor e-mails en faxen. Laat u niet wijsmaken dat die niet tot het dossier behoren. Vraag ook expliciet om een contactenlijst. (Die is er niet altijd.) Als u een oproep hebt gekregen van VT, is het nuttig niet alleen bij dit VT, maar ook bij de organisatie waarvan u vermoedt dat die de melding heeft gedaan het volledige dossier op te vragen.

Iemand wil een deel van het dossier laten verwijderen. Kan dat?

Jeugdwet, tekst en toelichting, mr drs E.G.M. Huisman, augustus 2014:

pag. 13 “Huiselijk geweld. De omschrijving van het begrip huiselijk geweld is overgenomen uit het wetsvoorstel verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Onder deze definitie vallen alle vormen van geweld, of deze nu lichamelijk, seksueel of geestelijk van aard zijn en ook de bedreigingen daarmee. Daarbij moet gedacht worden aan een enkele klap of trap met letsel tot gevolg, maar vanzelfsprekend ook aan stelselmatige bedreiging, aanranding of belaging (stalking). Verder kan ook gedacht worden aan afpersing of beschadiging van persoonlijke bezittingen. Anders dan bij kindermishandeling kent de definitie van huiselijk geweld geen leeftijdsgrens. ... Huiselijk geweld kan dus de vorm aannemen van kindermishandeling, van (ex-)partnergeweld in alle denkbare verschijningsvormen of ... Door de relatie met de dader is het voor het slachtoffer moeilijk om contact met de dader te vermijden en is vaak (maar niet altijd) sprake van een stelselmatig karakter, een hoog recidiverisico en hangt het geweld vaak samen met andere problematiek. Kamerstukken II 2012/2013, 33 684, nr. 3, p. 116.

pag. 15 Jeugdzorg Met deze wet wordt de Wjz ingetrokken. Al hetgeen onder die wet viel onder het begrip jeugdzorg valt nu onder het begrip jeugdhulp.

pag. 104 Artikel 3.3 De raad voor de kinderbescherming en de gecertificeerde instelling zijn verplicht in rapportages of verzoekschriften de van belang zijnde feiten volledig en naar waarheid aan te voeren.

Toelichting artikel 3.3 Een onderzoek door de raad voor de kinderbescherming in verband met een mogelijke kinderbeschermingsmaatregel moet de situatie van het kind en zijn gezin duidelijk in kaart brengen. ... Het onderzoek van de rvdK draait om de vraag wat in het belang van het kind is. ... Het rapport geeft in die gevallen dat de rvdK een kinderbeschermingsmaatregel wenselijk oordeelt de onderbouwing voor het verzoekschrift. ...

Kamerstukken II 2013/14, 33 684, nr. 10, p.58.”

(Een deel van het dossier verwijderen betekent onderbouwing van een eventueel verzoekschrift verwijderen, dus dat verzoekschrift onmogelijk maken.)

“artikel 7.2.8 paragraaf 7.3 Toestemming, dossier en privacy
pag. 207 De beslissing van (een van) de ouders of de jeugdige kan er nooit toe leiden dat de hulpverlener moet handelen in strijd met de zorg van een goed hulpverlener. Goed hulpverlenerschap gaat over welke zorg een redelijk bekwaam en redelijk handelend vakgenoot in dezelfde omstandigheden zou hebben betracht. Een hulpverlener kan bijvoorbeeld twijfels hebben of de ouder zich volledig door het belang van het kind laat leiden of dat er meer subjectieve waardeoordelen meespelen of wellicht zelfs eigenbelang.
(Gaat over behandelingen, niet over dossiers.)

Kamerstukken II 2013/14, 33 684, nr. 10, p.122-123.

pag. 209 Artikel 7.3.8

1. De hulpverlener richt een dossier in met betrekking tot de verlening van jeugdhulp. Hij houdt in het dossier aantekening van de gegevens omtrent de geconstateerde opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen en de te diens aanzien uitgevoerde verrichtingen en neemt andere stukken, bevattende zodanige gegevens, daarin op, een en ander voor zover dit voor een goede hulpverlening aan de betrokkene noodzakelijk is.
2. De jeugdhulpverlener voegt desgevraagd een door de betrokkene afgegeven verklaring met betrekking tot de in het dossier opgenomen stukken aan het dossier toe.
3. Onverminderd artikel 7.3.9, bewaart de jeugdhulpverlener het dossier gedurende vijftien jaar, te rekenen vanaf het tijdstip van ontvangst of waarop zij door de jeugdhulpverlener is vervaardigd, of zoveel langer als redelijkerwijs uit de zorg van een goed jeugdhulpverlener voortvloeit.”

(Er is dus wel sprake van toevoegen aan het dossier, niet van verwijderen uit het dossier.)

Maar let op:

Artikel 7.3.9

- 1. De jeugdhulpverlener vernietigt het dossier, of delen daarvan, binnen drie maanden na een daartoe strekkend verzoek van de betrokkene.**
- 2. Het eerste lid geldt niet voor zover het verzoek gegevens betreft waarvan redelijkerwijs aannemelijk is dat de bewaring van aanmerkelijk belang is voor een ander dan de betrokkene, alsmede voor zover het bepaalde bij of krachtens de wet zich tegen vernietiging verzet.**

U kunt tegen de meeste beslissingen van de kinderrechter in hoger beroep bij het gerechtshof; daar is wel altijd een advocaat voor nodig. Hoger beroep kan niet tegen een Voorlopige OTS, niet tegen de uitspraak van de rechter over een schriftelijke aanwijzing, of de weigering een GI te vervangen. Maar denk nog maar eens diep na als u een GI wilt vervangen voor een landelijk werkende instelling. Zie verderop.

Let op: voor vervanging van de gezinsvoogd moet u dus bij de directeur van de GI zijn. U kunt hem als ouder met ouderlijk gezag verzoeken de gezinsvoogd te vervangen. Om enige kans te maken uw verzoek ingewilligd te krijgen, moet u eerst een klacht indienen bij de klachtencommissie, bij gegronde verklaring kunt u daarna de directeur verzoeken de gezinsvoogd te vervangen. Maar reken er niet op dat u meer tevreden zult zijn over de volgende gezinsvoogd.

Misschien hebt u inhoudelijk niet eens erg veel aan uw advocaat, maar om serieus genomen te worden door de rechter kunt u eigenlijk niet zonder. Advocatenhulp is bepaald niet gratis, maar bijna onmisbaar. Misschien komt u in aanmerking voor een 'toevoeging'. Dan betaalt u veel minder. Kijk voor de inkomensgrens op www.rvr.org. Als u net te veel verdient voor een toevoeging kunt u misschien gebruikmaken van Rechtshulp op Maat. Kijk op www.rechtshulpopmaatjouwweb.bl. U kunt daar kantoren vinden die hun tarief aanpassen aan de draagkracht van hun cliënten. Sommige advocatenkantoren houden een eerste gesprek gratis of tegen een zeer beperkt tarief. Als u opbelt voor een eerste afspraak vraag daar dan gerust naar. De bijstand van uw advocaat kan in dit soort kwesties duizenden gaan kosten. Vraag hem een schatting te maken en zeg desnoods dat u op zoek wilt gaan naar een goedkopere advocaat. Dat is niet gek: iedereen weet dat geld verdiend moet worden om het te kunnen uitgeven. Vraag uw advocaat regelmatig, bijvoorbeeld maandelijks, een rekening te sturen. En wat u nooit moet doen: uw advocaat als praatpaal gebruiken. Veel mensen bellen (voor ze de eerste rekening ontvangen hebben!) hun advocaat bijna dagelijks. Doe dat niet. Al die minuten telefoon bij elkaar worden honderden euro's op de rekening. (Soms horen wij dat mensen op kosten gejaagd worden doordat hun ex steeds briefjes laat sturen aan hun advocaat. Hier maakt u een eind aan door uw advocaat te verzoeken u de laatste, definitieve rekening te sturen en die meteen te betalen.)

Kinderbescherming is een terrein waar een advocaat in thuis moet zijn, dat hem veel tijd kost en waar hij beslist niet rijk en beroemd mee zal worden. Niet alle advocaten weten wat er in de kindbeschermingswereld omgaat, niet alle advocaten geloven uw verhalen, niet alle advocaten hebben er zin in. Krijgt u de indruk dat de advocaat u niet gelooft of dat hij u niet serieus neemt? Misschien weet hij te weinig van de praktijk. Dat wordt dan geen prettige samenwerking. Zeg maar dat u een andere advocaat gaat zoeken. En dan belt u de volgende! De keuze voor een advocaat zal mede bepaald worden door uw financiële mogelijkheden. Wij weten zeker dat duurder niet automatisch beter betekent. Op www.advocatenoverzicht.nl vindt u specialisaties en uurtarieven. Raadpleegt u verder vooral de website van de Vereniging van Nederlandse Jeugdrechtsadvocaten, www.vnja.nl.

Hang de kindbeschermingsmaatregel aan de grote klok

En dat brengt ons op het volgende: een advocaat nodig hebben, en nog wel omdat je strijd moet leveren om je kind, vervult de meeste mensen in het begin met schaamte. Al weten ze 100% zeker dat het allemaal onzin is, dat ze gewoon goede ouders zijn en dat de overheid geen enkele reden heeft om haar neus in hun gezin te steken: **mensen schamen zich.**

Dat is niet nodig: praat erover. Buren en familie komen er toch wel achter, en dan is het beter als ze het van uzelf horen. Vertel meteen hoe de vork in de steel zit, gesteld dat u daar zelf al achter bent gekomen. Heeft bijvoorbeeld de school een melding gedaan? Vertel het dan aan zo veel mogelijk ouders die een kind op die school hebben. Dan zijn zij gewaarschuwd, en misschien hoort u dat de school nogal vaak een melding doet. Werk samen met die andere ouders. Profiteer van hun ervaringen: samen sta je sterker. En erover praten vermindert de schaamte.

Als uw kind uit huis geplaatst wordt zijn er mensen die u niet meer willen kennen. Die hebben kennelijk zo'n groot vertrouwen in 'instanties' dat ze nu maar aannemen dat ze zich geweldig in u vergist hebben. Als uw kind weggelopen is en vervolgens uit huis geplaatst, is sociaal isolement niet een te groot woord voor de toestand waarin u terecht kunt komen. Soms gaan

mensen ook in contacten met de RvdK en instellingen aan hun eigen gezond verstand twifelen. Begint maart 2015 ontving KOG de volgende mail:

“Lieve mensen

De tekst van een ijswoestijn (op www.stichting.info / Publicaties) is voor mij als ouder zeer herkenbaar. Ik heb het ervaren als terechtkomen in een twilight zone. Een totale en kille pijnlijke wereld. Waarvan je nooit dacht dat die bestond. Ik zou het heel goed vinden als jullie hiermee de publiciteit opzoeken. Liefst RTL Late Night! Ik heb Humberto ook al een keer gevraagd om aandacht voor deze vergeten groep mensen. Die door verdriet en schaamte veel pijn doormaken omdat ze kinderen hebben en met hun rug tegen de muur staan.”

Er staat in de kranten af en toe een kwestie waarvan de onzinnigheid van de maatregelen af druipt, veel mensen denken toch dat dat heel uitzonderlijke gevallen zijn en verdenken u nu van allerlei kwalijks. Attendeert u ze maar op deze website!

Samenvatting:

- Vraag het dossier van uw kind op. Doe dat meteen, de RvdK `kan treuzelen.
- De RvdK doet niet aan waarheidsvinding. Als u dit goed voor ogen houdt, bespaart dat veel ergernis.
- Vraag professionals die uw gezin kennen een brief te schrijven.
- Lees het eindrapport zorgvuldig: controleer uitspraken bij de informanten.
- Houd uw kruut droog voor de kinderrechter om de externe deskundige te vermijden.
- Aarzel niet te klagen over de gedragswetenschapper van de RvdK bij zijn beroepsorganisatie.
- Zoek een advocaat die gelooft dat overheidsinstanties soms kletsboek als feiten presenteren, en die niet bang is om in hoger beroep te gaan.

U krijgt nu gedwongen jeugdhulp

Ondertoezichtstelling (OTS), Gecertificeerde Instelling (GI), gezinsvoogd, familieplan (plan van aanpak, PVA), schriftelijke aanwijzing (SA), uithuisplaatsing (UHP).

Het is normaal dat ouders het ouderlijk gezag over hun kinderen hebben. Dat betekent dat zij bepalen wat er met hun kinderen mag gebeuren. Maar de wet kent verschillende kindbeschermingsmaatregelen. Door zo'n maatregel, uitgesproken door de kinderrechter, krijgt u bemoeienis van buitenaf met de opvoeding van uw kinderen.

Als de kinderrechter het verhaal van de RvdK beter vindt dan het verhaal van u en uw advocaat, dan spreekt hij een “ondertoezichtstelling” uit.

OTS

OTS betekent dat uw kind onder toezicht staat van een Gecertificeerde Instelling.

Soms is de GI een van de vroegere landelijke instellingen. Als u dat meteen op de zitting hoort, vraag dan aan de rechter een andere GI. Alles beter dan de William Schrikker Groep.

Als u daarvoor een reden moet geven, vertel dan dat deze landelijk werkende instelling minder vertrouwen geniet van de Inspectie. Op deze website staat in Actualiteit:

“De inspectie wil dat de William Schrikker Stichting bij alle 7500 kinderen over wie zij een kinderbeschermingsmaatregel uitvoert, nagaat of de opvoedsituatie en de veiligheid van het kind goed in beeld zijn. Daarnaast moet men bij risico's de juiste maatregelen nemen om de onveiligheid weg te nemen.”

De Nationale Zorggids meldt:

“Grote zorgen over veiligheid van kinderen

De inspectie volgt de William Schrikker Stichting al enige tijd. Eind 2018 heeft de IGJ haar grote zorgen uitgesproken over de veiligheid van de kinderen over wie de William Schrikker Stichting een kinderbeschermingsmaatregel uitvoert. De William Schrikker Stichting is toen gevraagd verbetermaatregelen te nemen om de jeugdbeschermers in staat te stellen te handelen in het belang van het kind. De inspectie verwacht van jeugdbeschermers onder andere dat zij signalen van onveiligheid (waaronder ouderproblematiek) op tijd herkennen, goed beoordelen wat dit betekent voor de ontwikkeling van het kind en vervolgens adequaat handelen om de onveiligheid weg te nemen.

Onvoldoende verbetering

De inspectie concludeert dat de stappen die de William Schrikker Stichting tot nu toe heeft genomen, er niet toe hebben geleid dat er in alle casussen goed zicht is op de opvoedsituatie en de veiligheid van het kind. Het resultaat van deze inspanningen is onvoldoende om de zorgen bij de inspectie weg te nemen.

Veiligheid kinderen in kaart brengen

De William Schrikker Stichting moet uiterlijk op 28 april 2020 de opvoedsituatie en de veiligheid van alle kinderen van 0 tot 4 jaar over wie zij een kinderbeschermingsmaatregel uitvoert in beeld hebben en hierop - waar nodig - handelen. Op 28 juli 2020 moet de organisatie ditzelfde hebben gedaan voor alle andere kinderen over wie zij een kinderbeschermingsmaatregel uitvoert.

en

Hierdoor hebben kinderen de afgelopen maanden het risico gelopen dat zij verkeren in een onveilige opvoedsituatie en lopen zij dit risico nog steeds"

Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd.”

Leest u ook 'Ik zal nooit meer stout zijn' van KOG-contactpersoon Ada Busman over wat William Schrikker haar kleinzoon heeft aangedaan.

Als de rechter toch William Schrikker aanwijst, is het zelfs de moeite waard alleen daartegen in hoger beroep te gaan.

De Jeugdwet heeft dus tot gevolg dat de bureaus jeugdzorg verdwenen zijn. De Gecertificeerde Instellingen kunnen de vroegere bureaus jeugdzorg zijn onder een andere naam. Zie www.voordejeugd.nl en www.skjeugd.nl

Betekenis van de OTS

Door een kindbeschermingsmaatregel gaat de overheid zich met de opvoeding bemoeien, maar wat houdt dat in? Zolang het alleen om een OTS gaat: weinig. Kinderrechters zeggen eigenlijk door de OTS dat de ouders gefaald hebben. Als een gezinsvoogd elke maand een uurtje met het gezin praat, hindert dat natuurlijk niet. Misschien hebben de gezinsleden er zelfs iets aan. Maar omdat wij heel veel onder toezicht gestelde kinderen uit huis geplaatst worden, en dus naar een kindertehuis of een pleeggezin gaan, is ons advies toch altijd: probeer er zo gauw mogelijk van af te komen.

Welke rechten heeft een ouder met een kind onder toezicht? En welke rechten heeft dat kind?

De rechten staan opgesomd op deze website in Nuttig om te weten.

Het is verstandig onmiddellijk in hoger beroep te gaan; u hebt er 3 maanden voor. Er zijn advocaten die zeggen dat dat niet kan, die weten kennelijk niet genoeg van dit terrein. Het kan wel, het is doodnormaal, maar u hebt weinig kans van slagen. Toch is ons advies: proberen. Niets te verliezen, behalve geld, en veel te winnen.

U kunt ook een andere tactiek volgen. Zo weinig mogelijk contact met de gezinsvoogd, zo veel mogelijk doen wat deze wil. Bij de eerste verlenging, meestal na een jaar, proberen van de OTS af te komen. De doelen (die in de beschikking van de rechter stonden) zijn allemaal bereikt; de gezinsvoogd heeft hier een uitermate klein aandeel in gehad, u hebt hem zelfs nauwelijks gezien. De OTS heeft dus geen toegevoegde waarde.

Als u dus een OTS hebt, krijgt u een contactpersoon/casemanager: de gezinsvoogd.

Een gezinsvoogd is meestal een maatschappelijk werker met een hbo-opleiding sociaal-pedagogische dienstverlening: voor het beroep gezinsvoogd bestaat alleen hier en daar bij een GI intern een opleiding.

De kwaliteit van deze medewerkers is zeer verschillend, bovendien kan een gezinsvoogd soms in zijn eentje werken zonder zich aan enig protocol te houden. De managers voelen het soms als hun voornaamste plicht hun medewerkers te beschermen, i.p.v. de gezinnen die van deze gezinsvoogden afhankelijk zijn.

De Gecertificeerde Instelling, vaak het vroegere bureau jeugdzorg.

Misschien wel belangrijker dan zijn opleiding zijn de houding en het karakter van de gezinsvoogd. Wil hij gezinnen helpen, wil hij kinderen van hun ouders redden, is hij vast van plan u zijn macht te laten voelen? Het komt allemaal voor.

U hebt, net als bij de RvdK, recht op een kopie van alle stukken die samen het dossier van uw kind vormen. Als het kind 16 of ouder is, krijgt u het dossier alleen met toestemming van het kind.

De GI BJRA (voormalig Bjz regio Amsterdam) zei in de zomer van 2014 geen dossiers meer bij te houden en zelfs geen verslagen van casuïstiekbesprekingen te maken. Daar moesten dus wel mensen werken met een ongelofelijk geheugen! Na een brief van KOG aan de Inspectie en een brief aan het Bestuur van BJRA heeft het Bestuur op 16 februari 2015 laten weten dat er wel dossiers worden bijgehouden, maar BJRA niet meer werkt met een los contactjournaal. “Een onderdeel van het dossier van Jeugdbescherming is het gezinsplan. In het gezinsplan worden interne besluiten en contacten met de cliënt en andere betrokkenen, zoals

ketenpartners, verwerkt.” Zie deze website in Correspondentie 2914 en 2015. Het kan dus een hele klus zijn om te zien met wie allemaal er contact is geweest over uw gezin. Als u te horen krijgt: “Wij houden geen dossiers bij”, dien een klacht in. Vraag om ondersteuning aan een van de contactpersonen van KOG.

Nadat een klacht is behandeld, kan er geklaagd worden bij het Keurmerkinstituut, verantwoordelijk voor de certificering.

Let op!

U bent nog gewoon de ouder van uw kind en u hebt nog gewoon het gezag dat u had voor de OTS werd uitgesproken. Door de Wet herziening kindbeschermingsmaatregelen is daar maar op 2 punten iets aan veranderd, en dan nog alleen als dat in de OTS-beschikking staat: de gezinsvoogd heeft uw toestemming dan niet nodig voor een medische behandeling en niet om uw kind in te laten schrijven op een school.

Stel dat u van plan bent om met uw kind in het buitenland te gaan wonen of het kind in het buitenland te laten wonen: u hebt ook met een OTS dat recht nog steeds volgens de Hoge Raad. Dus: niets zeggen (anders wordt er misschien vlug een uithuisplaatsing geregeld en dan hebt u dit recht niet meer) en gewoon doen wat u van plan was. **Vraag advies aan KOG.**

De laatste tijd horen wij nogal eens dat o.a. gezinsvoogden sinds 1 januari 2015 RECHT hebben op allerlei informatie waarvan u misschien niet wilt dat ze die krijgen. Dus o.a. artsen en psychologen zouden VERPLICHT zijn allerlei informatie te geven als de Raad voor de Kinderbescherming of een gezinsvoogd daarom vraagt. Artikel 1:240 BW zegt dat iemand die op grond van zijn ambt of beroep tot geheimhouding is verplicht aan de raad voor de kindbescherming inlichtingen KAN verstrekken. Dat is iets anders dan MOET.

Wij lezen in Bruning, Liefwaard en Vlaardingebroek, Jeugdrecht en jeugdhulp (december 2014): de gecertificeerde instelling krijgt bij de uitvoering van de OTS de bevoegdheid om zonder toestemming van de ouder(s) met gezag informatie op te vragen bij derden, ook als deze een beroepsgeheim hebben: de gezinsvoogdijwerker krijgt met andere woorden een ‘informatierecht’, naar dit informatierecht is bij amendement omgezet in een ‘informatieplicht’ als de gecertificeerde instelling om informatie verzoekt (gewijzigd art. 53 lid 3 Wjz; art. 7.3.11 lid 4 Jeugdwet)”

Voetnoot: ‘Derden die beroepshalve beschikken over inlichtingen inzake feiten en omstandigheden die de persoon van de onder toezicht gestelde minderjarige, diens verzorging en opvoeding of de persoon van de ouder of voogd betreffen, **welke inlichtingen noodzakelijk kunnen worden geacht voor de uitvoering van de OTS**, verstrekken de gecertificeerde instelling die de OTS uitvoert, deze inlichtingen desgevraagd of uit eigen beweging, zonder toestemming van de betrokkenen en indien nodig met doorbreking van de plicht tot geheimhouding op grond van een wettelijk voorschrift of op grond van hun ambt of beroep; zie Invoeringswet Jeugdwet, artikel 3.3 onder D” (pag. 385)

Misschien moet u de huisarts of de school attenderen op het stukje zin **welke inlichtingen noodzakelijk kunnen worden geacht voor de uitvoering van de OTS**. Ze mogen nu van alles achter uw rug om vertellen aan de gezinsvoogd over uw kind **en over uzelf**, maar alleen **als de inlichtingen noodzakelijk kunnen worden geacht voor de uitvoering van de OTS**. Verzoek ze dringend alleen schriftelijke antwoorden te geven op schriftelijke vragen. In kopie aan u is natuurlijk prettig.

Periode

De periode van OTS is maximaal aan jaar. Na afloop van die periode kan de maatregel telkens weer voor maximaal een jaar worden verlengd.

Het familieplan

Als de kinderrechter een ondertoezichtstelling oplegt, dan zal hij dat in de beschikking uitvoerig motiveren. In de beschikking moet nu immers worden opgenomen wat de concrete ontwikkelingsbedreigingen zijn (799a Rv bepaalt dat dit ook in het verzoekschrift moet worden opgenomen: puntje voor uw advocaat om op te letten). Dit vormt dan het vertrekpunt voor het maken van een plan van aanpak/hulpverleningsplan. In artikel 1:262aBW is neergelegd dat de gecertificeerde instelling eerst de ouders in de gelegenheid stelt om samen met “bloedverwanten, aanverwanten of anderen die tot de sociale omgeving behoren” een plan van aanpak op te stellen. Dit moet binnen zes weken. Eventueel kan de advocaat meehelpen het plan van aanpak zo op te stellen dat alle concrete bedreigingen zoals genoemd in de beschikking worden opgenomen en dat daarvoor passende hulpverlening wordt voorgesteld.

Let op: lang niet iedereen weet dit. Attendeer de gezinsvoogd er op als dat nodig is.

Schriftelijke aanwijzing (zie ook verderop)

I hebt dus nog gewoon het gezag, maar u moet wel doen wat de gezinsvoogd zegt via een schriftelijke aanwijzing (SA) over de verzorging en opvoeding van uw kind. Als u het er niet mee eens bent kunt u zich wenden tot zijn unitleider en tot de kinderrechter. Dat laatste moet dan binnen twee weken. Als de rechter het met u eens is, vernietigt hij de aanwijzing.

Let op: alleen een ouder met ouderlijk gezag kan een SA krijgen, dus niet een ouder zonder gezag, een grootouder of een school. Het is allemaal voorgekomen, maar een verstandig mens trekt zich er niets van aan. Leest u het artikel over de schriftelijke aanwijzing van mr ir P.J.A. Prinsen in KOG-nieuwsbrief najaar 2014 op deze website.

Waarom toetst de rechter? In de eerste plaats beoordeelt de rechter of de SA voldoet aan de eisen die de Algemene wet bestuursrecht stelt aan besluiten in de hoofdstukken 1-4 en 10. Dus: is de SA volgens de regels tot stand gekomen? Er moet een plan van aanpak liggen en het moet duidelijk zijn wat de SA te maken heeft met dit plan. Ook moeten de ouders de gelegenheid hebben gehad hun bezwaar tegen de SA die de GI van plan was te bespreken met de GI. In de uiteindelijke SA moet duidelijk worden op welke wijze de GI rekening heeft gehouden met het bezwaar van de ouders. De rechter beoordeelt of de SA niet in strijd is met wet en regelgeving, en of de SA niet bovenmatig ingrijpt in het familie- en gezinsleven. De rechter houdt bovendien rekening met inmiddels gewijzigde omstandigheden. In de nieuwsbrief van najaar 2014 heeft mr ir P.J.A. Prinsen geschreven over de SA. Het is nu na 2015, maar we herhalen wat mr Prinsen schreef: Primair moet de SA dus gebaseerd zijn op het niet instemmen met of het niet meewerken aan het hulpverleningsplan (HVP). Reeds bij het opstellen van het HVP moeten ouders er op toezien dat het plan concreet, zonder vaagheden, vorm krijgt. Is dat voldoende concreet, dan wordt bij een eventuele latere SA duidelijk wat er in concreto toegelaten is als inhoud van een SA.

Trainen voor de grote ramp

In NRC van 8 januari 2005 stond een artikel met de titel ‘Trainen voor de grote ramp’ over

het enige opleidingsinstituut ter wereld voor internationale hulpverleners. Een van de dingen die deze hulpverleners daar leren, is omgaan met spanning in een crisissituatie als gegijzeld worden of door de politie gearresteerd worden.

“Er blijken drie vuistregels te bestaan: bij elkaar blijven, respect tonen voor de belager, meewerken (...) Nee, natuurlijk moet je soms juist helemaal niet meewerken (...) Iedere situatie is weer anders”.

Als u eenmaal een OTS hebt, verkeert u in een crisissituatie: uw kind heeft kans om in een later stadium uit uw gezin weggehaald te worden. Dan zijn dezelfde drie vuistregels van toepassing.

1) Bij elkaar blijven. Laat het niet merken als u en uw (ex-)partner niet meer erg dol op elkaar zijn. Voor u het weet wordt er gesproken van vechtscheiding, kind dat klem zit tussen de ouders, en dat is soms een reden om een kind weg te halen. Als uw kind uit huis geplaatst is, is bij elkaar blijven nog belangrijker. Stel dat uw kind uit huis geplaatst is omdat u verdacht wordt van seksueel misbruik. De strafzaak wijst uit dat u niets gedaan hebt. Hebben uw partner en u inmiddels laten blijken dat er veel ruzies zijn, dan is er toch een reden om het kind niet terug te laten gaan. Werk samen en val elkaar niet af. Probeer elkaar sowieso te steunen.

2) Respect tonen voor de belager. Als u de gezinsvoogd helemaal niet beschouwt als een belager boft u geweldig. Dan hebt u een gezinsvoogd getroffen zoals hij bedoeld is: iemand die een gezin wil ondersteunen. Veel mensen beschouwen de gezinsvoogd echter wel als een belager: hij kan ervoor zorgen dat zij hun kind verliezen. Respect tonen is in alle gevallen goed, en uiteraard soms heel erg moeilijk. In ieder geval is de gezinsvoogd een mens, en bijna alle mensen reageren sterk negatief op gevoeld gebrek aan respect. U hoeft het niet altijd eens te zijn met de gezinsvoogd, maar u moet wel altijd respect voor hem tonen. Dus bijvoorbeeld niet eerst een afspraak maken en dan niet thuis zijn, rustig wijzen op verkeerde veronderstellingen die als feiten worden gepresenteerd en op uw taalgebruik letten, ook al bent u nog zo gespannen. Iedereen weet wat ‘respect tonen’ inhoudt.

3) Meewerken. In principe werkt u mee met wat de gezinsvoogd voorstelt. Hij denkt dat meer sport goed is voor uw kind? Laat uw kind naar een sportclub gaan. Hij wil dat u een opvoedcursus doet? U gaat naar een opvoedcursus.

Maar: “Nee, natuurlijk moet je soms helemaal niet meewerken. (...) Elke situatie is weer anders.’ De gezinsvoogd zegt bijvoorbeeld dat u geen contact mag hebben met de school van uw kind, dat contact loopt nu via hem. U kunt hem erop wijzen dat u dat recht wel degelijk nog hebt, u kunt ook niets zeggen en gewoon naar de ouderavond gaan. Het is ook mogelijk dat de gezinsvoogd zegt dat het dossier eerst geschoond moet worden voordat u kopie kunt krijgen. U zegt dan kalm dat u gewoon recht hebt op het volledige dossier van uzelf en van uw kind onder de 16 (vanaf 16 alleen met toestemming van het kind). Als het niet helpt zegt u dat u er alles aan zult doen om dat te krijgen. Via de directeur en desnoods via de rechter. Mensen kunnen het oneens zijn en toch rustig en vriendelijk met elkaar praten. De gezinsvoogd vertelt ook maar wat hij geleerd heeft, bijvoorbeeld uit ‘De (gezins)voogd als jongleur’. Zie voor het commentaar van Truus Barendse en Alice Jansen op dit boek op deze website in Publicaties (Jongleur over de schreef). Attendeer hem bij dit soort onenigheden op www.stichtingkog.info.

Wat hiervoor is gezegd over omgaan met medewerkers van de RvdK, geldt precies zo voor omgaan met een gezinsvoogd: u bent niet verplicht iemand altijd maar binnen te laten; bevestig alle telefonisch gemaakte afspraken altijd met een mailtje; houdt u altijd stipt aan afspraken; laat altijd iemand als vertrouwenspersoon aanwezig zijn bij een gesprek; zorg ervoor dat al uw vragen worden beantwoord; neem elk gesprek op (vragen hoeft niet per.se, gewoon doen).

Neem een aantal maanden de tijd om erachter te komen wat voor persoon de gezinsvoogd is. Misschien hebt u het reuze getroffen, en is 'uw' gezinsvoogd iemand die objectief is, nauwkeurig, vast van plan en in staat u op die punten te (laten) ondersteunen waar u steun nodig zou hebben. Maar toch is het verstandiger met hem om te gaan zoals met een raadsmedewerker: zeg niet te veel; stort uw hart liever bij iemand anders uit; vertel vooral niet dat u ooit slachtoffer bent geweest (van mishandeling bijvoorbeeld); praat in het algemeen niet over het verleden. Als dat niet lukt, laat het verleden dan in ieder geval niet beginnen voor de geboorte van het onder toezicht gestelde kind. Benadruk de positieve kanten: u was dolgelukkig met de zwangerschap, de bevalling was een wonder en de wolk van een baby was een filmster in de dop. U hebt familie en vrienden om op terug te vallen, u kunt het leven en dit kind in het bijzonder heel goed aan en u ziet de toekomst met vertrouwen tegemoet. En natuurlijk staat u geheel open voor de goede raad van de vakman!

Wij horen nogal eens dat gezinsvoogden ook contact willen met de andere kinderen in het gezin die geen OTS hebben, zelfs met de kinderen uit een huwelijk van een van de ouders die geen deel uitmaken van het gezin. Als u dat niet wilt, staat u het eenvoudig niet toe. U kunt zeggen dat juist met de nieuwe wet de kinderrechter de mogelijkheid had gehad ook een OTS op te leggen voor de kinderen voor wie geen OTS was gevraagd. Dat heeft de rechter niet gedaan: geen contact met de andere kinderen dus. Als u er nog behoefte aan hebt daar een extra reden voor te geven: het geeft onrust bij de kinderen.

Maar ... als alles rozengeur en manenschijn lijkt, kan het weer gebeuren dat er misschien geschreven wordt dat u en het kind een relatie hebben waarin het kind, misschien zonder dat te merken, niet de kans krijgt een eigen mening te ontwikkelen, een eigen leven te leiden, kortom een zelfstandig persoon te zijn. Als de gezinsvoogd een gesprek voert met u en het kind samen, val uw kind dan niet in de rede; laat toe dat de gezinsvoogd met hem praat zonder dat u erbij bent (iemand anders wel: vertrouwenspersoon); kortom, laat zien dat u uw kind de ruimte geeft.

Wat u zich goed moet realiseren, is dat de gezinsvoogd part noch deel heeft aan de OTS. Hij heeft er niet aan meegewerkt, maar hij begint niet blanco: hij gaat uit van het raadsrapport. Dat is voor hem de waarheid. Als u het onzin vindt, bewijst dat voor hem misschien alleen maar dat u echt gedwongen hulp nodig hebt. Hij is degene die u moet helpen bij de opvoeding. De OTS is dus een vorm van hulpverlening, maar u kunt (en het kind van minstens 12 jaar kan) de hulp niet weigeren. Als jullie dat toch doen, kan de gezinsvoogd een schriftelijke aanwijzing geven, bijvoorbeeld de opdracht tot spraaklessen of een sport. U kunt de schriftelijke aanwijzing binnen 2 weken door de rechter laten toetsen. Na die 2 weken kunt u bij de GI nog een verzoek indienen tot (gedeeltelijke) intrekking van de aanwijzing wegens gewijzigde omstandigheden (per mail en op papier). U krijgt binnen 2 weken een schriftelijke beslissing. Die beslissing kunt u weer voorleggen aan de rechter. Geen tijdig antwoord geldt

als een weigering, waarmee u ook naar de rechter kunt.

HULP EN STEUN

Het 'toezicht' wordt dus gehouden door de gezinsvoogd. De wet eist dat aan de ouder hulp en steun geboden wordt die erop gericht is om de ouder de verantwoordelijkheid zo veel mogelijk te laten behouden. Maar zelfs als u schriftelijk vraagt om steun om een betere opvoeder te worden, zult u die vaak niet krijgen.

De instanties zijn van mening dat OTS'en meestal zeer problematische situaties betreffen ('multiproblemegezinnen'). Wij weten wel beter. Iemand kan met een OTS te maken krijgen omdat zijn puberkind na een conflict wegloopt, omdat de hulp die hij vraagt alleen gegeven wordt als er een OTS is, of omdat hij hulp in het vrijwillig kader wil beëindigen of een bepaald soort hulp niet wil voor zijn kind. Dan wordt namelijk soms 'de hulpvraag veilig gesteld'. Door een OTS wordt de ouder dan gedwongen een zinloze of slechte behandeling te beginnen of voort te laten duren.

VECHTSCHIEDING

Als ouders uit elkaar gegaan zijn en er omgangsproblemen zijn, is er in principe een mogelijkheid een omgangs-OTS aan de rechter te vragen. Er zijn rechters die daar niet aan beginnen, er zijn er die het wel doen, er zijn er ook die het kind uit huis plaatsen naar de andere ouder toe. Maar: een omgangs-OTS is gewoon een OTS. Misschien komt er een gezinsvoogd die weet dat een ouder moeten missen veel verdriet geeft en die er dus alles aan doet om te zorgen dat er wel omgang komt. Dan is er de kans dat de ouder die de omgang frustreert een klacht indient over de gezinsvoogd (een reden is altijd wel te verzinnen) en er daarna misschien een andere komt. Misschien heeft de ouder die de band met zijn kind wil beschermen nu twee tegenstanders: de andere ouder en de gezinsvoogd. De twee tegenstanders worden makkelijk drie tegenstanders: de leerlingbegeleider op school (mentor, tutor, coach) wordt soms door de gezinsvoogd in het kamp van de omgangsfrustrerende ouder gehaald.

Het omgekeerde komt de laatste tijd ook voor: een gezinsvoogd die eenvoudig weigert aan te nemen dat het mogelijk is dat er een reden kan bestaan om heel zuinig te zijn met contact met een ouder. Er wordt dan gesproken van een vechtscheiding, ook als de scheiding van de ouders al jaren geleden is en er lange tijd doodgewoon omgang is geweest. Een echte reden om contact op een laag pitje te zetten? Er zijn gezinsvoogden die daar nooit in geloven. Die dan ook doodleuk dwars tegen een omgangsbeschikking in gaan. (Als u dat overkomt, vraag de rechter dan een dwangsom aan de beschikking te verbinden. Of vraag de rechter een bijzonder curator aan te stellen. Ongeacht uw inkomen wordt daar nooit een eigen bijdrage voor gevraagd. Als u het geld hebt: geeft uw kind een eigen advocaat. Dat moet iemand zijn die niet de advocaat van een van beide ouders is. De rechter nodigt kinderen vanaf 12 jaar uit om met hem te spreken, het is prettig als uw kind daar niet alleen voor staat.)

Twintig jaar geleden was een ouder vrijwel machteloos als de ouder bij wie het kind woonde contact frustreerde, een beschikking van de rechter kon zo'n ouder gewoon naast zich neerleggen. Tegenwoordig horen wij vaak dat een gezinsvoogd meent dat contact altijd moet. De kinderrechter heeft een beschikking gegeven en de kinderpsychiater heeft een rapport opgesteld? Kom nou, ik ben de gezinsvoogd. Zoiets is dus wel te bestrijden, maar geeft veel stress en kost sloten energie en geld.

UITHUISPLAATSING

De kinderrechter kan de gecertificeerde instelling machtigen uw kind bij u weg te halen en bij een pleeggezin of in een instelling onder te brengen. Als de rechter dat heeft gedaan, betekent dat niet dat de gecertificeerde instelling het MOET doen, het MAG. En het mag 3 maanden. Als het dan nog niet is gebeurd, door welke oorzaak dan ook, heeft de GI een nieuwe machtiging nodig. De wet zegt (art. 1:265b, 1 BW: “Indien dit noodzakelijk is in het belang van de verzorging en opvoeding van de minderjarige of tot het onderzoek van diens geestelijke of lichamelijke toestand, kan de kinderrechter de stichting op haar verzoek machtigen de minderjarige gedurende dag en nacht uit huis te plaatsen. ...”

Dus: noodzakelijk, voor verzorging en opvoeding, of tot onderzoek. De noodzaak is vaak klatskoek.

Als u voelt aankomen dat RvdK of een GI uithuisplaatsing gaat verzoeken, komt het goed uit als uw kind hem smeert, bij voorkeur niet naar een familielid met dezelfde achternaam als een van de ouders. KOG heeft meegemaakt dat de politie aanbelde bij de zus van een jongetje; de ouders hadden hem even onvindbaar gemaakt, omdat het tehuis waar zij hem op advies van de huisarts vrijwillig ter observatie hadden ondergebracht hem per se wilde overplaatsen. Soms wil een instelling absoluut zijn zin krijgen. Vrijwillig? Wie is hier de professional? Laat uw advocaat in zijn eentje naar de zitting gaan. Als hij daar kan zeggen dat u tot alles bereid bent, zelfs tot een dagverblijf, maar niet tot een UHP, hebt u een kansje dat het wel een OTS wordt/blijft maar geen UHP.

Als het kind minstens 12 jaar is, moet hij juist wel de kans grijpen om de rechter te vertellen wat hij van een UHP vindt. Kinderen van minstens 12 jaar krijgen een uitnodiging om door de rechter gehoord te worden. Als uw kind het te ‘link’ vindt, kan hij de rechter een brief schrijven. Hij laat zo samen met u duidelijk horen dat hij thuis wil blijven wonen.

Een verleende maar ongebruikte machtiging tot uithuisplaatsing verloopt dus na 3 maanden, daarna is er een nieuwe beschikking van de kinderrechter nodig. U treft dan misschien een andere kinderrechter en u hebt opnieuw de kans verweer te voeren. Er zit hier wel een adder onder het gras: verhinderen dat uw kind uit huis wordt geplaatst is reden voor verlies van ouderlijk gezag.

Als u zelf de UHP niet verhindert maar het kind zelf wegloopt, is dat niet aan de orde.

Een krantenbericht:

Celstraf en werkstraf voor ouders die kind wegielden bij Jeugdzorg Utrecht, 8-9-2011

Een ouderpaar dat hun kind verstopt hield voor Bureau Jeugdzorg is donderdag door de rechtbank Utrecht veroordeeld tot gevangenisstraffen en een werkstraf.

Het stel hield hun 12-jarige zoon begin dit jaar mandenlang verstopt voor Bureau Jeugdzorg. Het kind stond al sinds september 2005 onder toezicht van Jeugdzorg. Omdat het niet goed ging met de ontwikkeling van de jongen, besloot de kinderrechter in januari 2011 dat het kind uit huis geplaatst mocht worden in een gesloten jeugdzorginstelling. Vanaf dat moment had Jeugdzorg een moeizaam contact met de ouders en wist zij niet waar het kind verbleef. De jongen werd als vermist opgegeven, maar bleek later doelbewust door zijn ouders naar zijn oma te zijn gebracht.

Als er een UHP is uitgesproken kunt u daartegen in hoger beroep. Dan kan het nuttig zijn dat

uw kind verdwenen is, want zolang hij nog niet in een instelling zit staat u sterker. Ook is het mogelijk dat het enige invloed heeft als uw klachten gegrond verklaard zijn. Een misverstand is dat het hoger beroep de UHP uitstelt. Aan het eind van de beschikking staat ‘uitvoerbaar bij voorraad’, en dat betekent dat het voorlopig mag gebeuren, of u nu in hoger beroep gaat of niet. Wel kunt u in hoger beroep tegen alleen het ‘uitvoerbaar bij voorraad’. U hebt een kansje dat te winnen als er aantoonbaar niet onmiddellijk gevaar is voor het kind. Dan kan het kind thuis blijven tot na het hoger beroep tegen de UHP. Kijkt u op internet GHDHA:2015:507.

En verder

Een uit huis geplaatst kind kan natuurlijk ook zelf teruggaan naar huis. U kunt er min of meer op rekenen dat een plaats in een instelling niet langer dan 2 weken wordt opgehouden.

Maar als u het kind binnen laat en niet pleeggezin/instelling en bovendien de GI waarschuwt, bent u strafbaar. Een contactpersoon van KOG mailde:

“Aan verschillende ouders, waar rechtszaken tegen zijn geweest i.v.m. weglopers (en onderdak verschaffen) heb ik dit gevraagd. Maar bij geen van hen was er een boete opgelegd, wel soms (2x) gevangenisstraf.”

Misschien een kwestie van volhouden voor het kind. In december 2014 is een kind van 12 (spoeduisplaatsing) weggelopen uit een pleeggezin naar huis, door politie opgehaald, weer naar huis gegaan, weer door politie opgehaald, weer teruggelopen. Het pleeggezin kreeg toen het vermoeden dat zij niet meewerkten aan iets goeds en wilde het kind niet terugnemen. De kinderrechter hief niet alleen de UHP maar ook de OTS op.

Het Brabants Dagblad van 17 maart 2015 meldt over een jongen van 15, dat hij zeker drie keer is weggelopen bij jeugdzorginstelling Kompaan in Goirle. De officier van justitie is er achter gekomen dat de ouders een schuilplaats in een kast voor hun zoon hadden gemaakt. Hij heeft 3 maanden voorwaardelijke celstraf geëist.

Laat u niet wijsmaken dat een wegloper altijd in een gesloten inrichting wordt geplaatst. Dat kan alleen als in de beschikking van de rechter staat dat het een machtiging tot uithuisplaatsing in een gesloten inrichting is. De rechter geeft zo’n machtiging ‘wegens ernstige gedragsproblemen van de minderjarige’. Maar KOG weet van een jongen (11x weggelopen in 2 maanden) die gesloten geplaatst werd. Er zat daar nog een jongen om een soortgelijke reden. Zijn vader had hem meegenomen maar ze waren opgespoord.

Een kind dat niet uit huis geplaatst wil zijn, loopt weg. Het is van groot belang dat u en het kind niet bang zijn. Het is niet nodig bang te zijn: niemand kan uw kind iets maken (nou ja, kijk hier pal boven) en iemand die weet te verkopen dat hij niets wist van een machtiging van de kinderrechter ook niet.

Maar de Hoge Raad heeft een akelige uitspraak gedaan. In het blad Perspectief (bestaat niet meer) van november 2005 stond hierover:

De strafkamer van de Hoge Raad heeft op 23 augustus 2005 (LHN-nr. AT5802) een uitspraak van het Hof Den Haag in stand gehouden waarin een vader veroordeeld werd wegens het tegenwerken van Bureau Jeugdzorg bij de uitvoering van een ondertoezichtstelling met uithuisplaatsing van zijn eigen zoon. De vader bood zijn zoon herhaaldelijk onderdak als deze wegliep uit het tehuis waar hij verbleef. De uitspraak biedt perspectieven voor Bureau Jeugdzorg als ouders een ondertoezichtstelling met uithuisplaatsing tegenwerken.

... Hij loopt weg uit dit tehuis en wordt opgevangen door zijn vader, die de gezinsvoogd belt om aan te geven dat zijn zoon bij hem verblijft. ... vraagt deze vader herhaaldelijk zijn zoon terug te brengen. Dit weigert de vader, ook als hij van Bureau Jeugdzorg een schriftelijke

aanwijzing krijgt. Pas ruim drie weken later brengt hij zijn zoon uiteindelijk terug. De jongen loopt nog diezelfde avond opnieuw weg, en weer vangt de vader hem op. Voor de gezinsvoogd is de maat nu vol. Er volgt aangifte bij de politie omdat de vader zijn zoon heeft onttrokken aan het toezicht van de gezinsvoogd en dit een strafbaar feit zou opleveren. ... De vader wordt veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van een maand met een proeftijd van twee jaar, plus een taakstraf van veertig uur. ... De Hoge Raad oordeelt dat wel degelijk sprake is van onttrekking aan het toezicht dat werd uitgeoefend door Bureau Jeugdzorg. Als diegene die het gezag over een minderjarige uitoefent dit kind in strijd met een rechterlijke machtiging tot uithuisplaatsing onderdak verleent, levert dit een strafbaar feit op. De Hoge Raad bekrachtigt hiermee de uitspraak van het Hof. ... Het is dan wel belangrijk dat de gezinsvoogd de met gezag beklede ouders eerst een schriftelijke aanwijzing geeft.

Wij zouden ons naar huis teruggekomen kind zeker niet weer wegbrengen, behalve als dit in goed overleg met het kind zou kunnen: ik breng je nu weg, jij komt morgen weer naar huis, dat kunnen we samen heel lang volhouden, eens kijken wie de langste adem heeft.

Behalve weglopen kan het kind ook de rechter schrijven, en als hij minstens 12 jaar is de rechter schrijven met het verzoek om een zitting waarop hij opheffing uithuisplaatsing wil verzoeken. Of zelf gewoon een advocaat nemen. Dat kan niet de advocaat zijn die de ouders bijstaat.

Verder kan de minstens 12-jarige inzage in het dossier vragen of een klachtenprocedure voeren, dus alles wat de ouders ook kunnen. Als de instelling geen cliëntvertrouwenspersoon heeft, is het nuttig dat uw kind voor deze activiteiten de bijstand vraagt van een Kinderrechtswinkel het AKJ, of van stichting KOG (allemaal kosteloos).

Verlies van het ouderlijk gezag omdat ouders zich niet neerleggen bij een uithuisplaatsing, maar zich bij iedere verlenging verzetten, is aan de orde van de dag.

Als het volkomen duidelijk is dat u niet ongeschikt of onmachtig bent voor verzorging en opvoeding, komt er misschien de mededeling dat er met het kind iets speciaals aan de hand is: deze ouder kan wel voor kinderen zorgen, maar niet voor dit kind! KOG heeft meegemaakt dat een uit huis geplaatste jongen van 7, die heel erg graag terug wilde naar zijn alleenstaande moeder op wie niets meer aan te merken was, zonder enig onderzoek het etiket ADHD kreeg en Ritalin moest gaan slikken. U begrijpt wel, DIT kind! (In hoger beroep ging deze vlieger niet op.)

Contact ouder/kind

Voor zover noodzakelijk voor het doel van de uithuisplaatsing kan de gezinsvoogd de contacten tussen ouder en kind beperken. Hij heeft niet het recht een door de rechter vastgestelde omgangsregeling aan te tasten, daarvoor moet de instelling eerst zelf naar de rechter. Maar 'niet het recht hebben' en 'niet doen' is vaak niet hetzelfde. Hebt u zo'n beschikking waaraan men zich niet houdt, vraag er dan aan de rechter een dwangsom op. De contacten worden vaak beperkt tot heel korte bezoeken per 2 of 3 maanden. Vaak zit er dan ook nog iemand bij, om te voorkomen dat u met uw kind over iets anders praat dan over koetjes en kalfjes, terwijl uw kind vol zit met vragen, vooral: Waarom ben ik hier? Als u af en toe mag opbellen, is het altijd verstandig er rekening mee te houden dat het gesprek wordt meegeluisterd.

Perspectief

De UHP wordt soms gebruikt als verkapt vorm van verlies van ouderlijk gezag. Dat is in strijd met de wet, die nog altijd voorschrijft dat hulp en steun geboden worden die erop gericht zijn om de ouder de verantwoordelijkheid zo veel mogelijk te doen behouden. Om dit te camoufleren is in de rapportagepraktijk de term ‘perspectief’ ingevoerd. Er is dan sprake van termen als ‘perspectiefplaatsing’, perspectiefbiedende plaatsing, of duidelijker, geen ‘perspectief’ voor terugkeer naar de ouders, die nota bene terugplaatsing wordt genoemd. Als u iets dergelijks ziet staan, moet u hier krachtig stelling tegen nemen.

Ouder zonder ouderlijk gezag

Een ouder die geen gezag (meer) heeft, heeft wel een plaats in de beschermingsmaatregel, maar een andere dan een ouder met ouderlijk gezag. Hij zal vaker nog dan een ouder met ouderlijk gezag, merken dat hij niet serieus genomen wordt.

Het komt nogal eens voor dat men probeert de banden van een in een pleeggezin geplaatst kind met de familie door te snijden. Met name grootouders zijn hier de dupe van. “Er zijn anders te veel opa’s en oma’s.” Deze familieleden verzoeken soms de kinderrechter om een omgangsregeling. In dat geval heeft ook de niet met het gezag belaste ouder het recht gehoord te worden als belanghebbende en het recht alle stukken toegezonden te krijgen.

Als een ouder zonder ouderlijk gezag zelf een door de rechter vastgestelde omgangsregeling met zijn kind heeft, moet de gecertificeerde instelling zich daaraan houden. De instelling kan zich wel tot de kinderrechter wenden met het verzoek de omgangsregeling te wijzigen. Als de rechter dat verzoek gehonoreerd heeft, kan de ouder uiteraard in hoger beroep, of later als dat nodig is, weer vragen de wijziging te wijzigen. Als de instelling zich niets aantrekt van de uitspraak van de rechter staat u machteloos, behalve als u een dwangsom krijgt op de omgangsregeling.

Ook heeft een ouder zonder gezag hetzelfde klachtrecht als een ouder met gezag: bij de directeur van de vestiging van de RvdK waar hij mee te maken heeft, bij de externe klachtencommissie voor de RvdK, bij de klachtencommissie van de GI, bij de beroepsorganisaties en bij de Nationale ombudsman.

Een ouder zonder gezag kan de rechter de OTS verzoeken, maar niet verzoeken de GI te vervangen.

Hij heeft het recht de rechter te verzoeken de OTS te verlengen, maar niet het recht te verzoeken de OTS op te heffen.

Als de OTS verlengd zal worden en hij daar bezwaar tegen heeft, wordt hij opgeroepen voor de zitting.

Hij kan de rechter of de gezinsvoogd niet verzoeken een SA in te trekken of vervallen te verklaren of een UHP te bekorten of te beëindigen.

Soms vragen pleegouders naamswijziging aan voor hun pleegkind. Ook de ouder zonder gezag heeft het recht als belanghebbende gehoord te worden.

Als uw kind niet uit huis geplaatst is, alleen een OTS heeft, bij de andere ouder woont en wegloopt naar u toe, ligt de situatie veel moeilijker. Als een kind wegloopt van een ouder met ouderlijk gezag naar een instantie, bijvoorbeeld een crisisopvang, staan alle organisaties klaar

om het te steunen in zijn verzet tegen die ouder. Maar als een kind wegloopt naar zijn andere ouder wordt het die ouder en het kind heel moeilijk gemaakt. Als de ouder bij wie het kind woonde het niet goed vindt, zijn de ouders het dus niet eens over de verblijfplaats van het kind en dan is de reactie al gauw: uithuisplaatsing. Natuurlijk kan het kind dan ook weglopen, maar een kind moet daar maat allemaal tegen kunnen. Een slim kind dat bij een ouder met ouderlijk gezag woont en absoluut bij de andere ouder zonder ouderlijk gezag wil wonen, loopt dus weg naar een of andere instantie en probeert van daaruit officieel terecht te komen bij de ouder bij wie hij wil wonen.

Weer naar huis

Als de rechter bepaald heeft dat uw uit huis geplaatste kind terug naar huis mag (het komt wel voor!), ga hem dan onmiddellijk ophalen, liefst in gezelschap van uw advocaat. Neem de beschikking van de rechter mee. De instanties zullen zich namelijk misschien niet zonder slag of stoot neerleggen bij deze beslissing van de kinderrechter ('wij hebben ook onze eigen verantwoordelijkheid.')

SAMENVATTING

- U en uw kind van minstens 12 jaar moeten doen wat de gezinsvoogd zegt als het over verzorging en opvoeding gaat.
- U hebt er recht op met wie u wilt een plan van aanpak te maken waarin alle punten uit de beschikking van de rechter voorkomen.
- U hebt nog wel het ouderlijk gezag: van onzinverboden trekt u zich dus niets aan. Contact met school blijft u gewoon onderhouden en u doet uw kind op een sportclub als u en hij dat willen.
- Raadpleeg regelmatig het dossier.
- Bij een UHP is het extra belangrijk om te weten te komen wat er moet gebeuren om uw kind terug te laten komen. Vraag de gezinsvoogd schriftelijk u te helpen om dat te bereiken.
- Doe alles wat u kunt om het contact met uw kind te beschermen, vraag desnoods een omgangsregeling aan de rechter.
- Doe wel alles wat ook maar een beetje redelijk lijkt wat de gezinsvoogd zegt.

Weglopers

Het komt nogal eens voor dat kinderen – vooral meisjes - van een jaar of veertien, vijftien, weglopen. Natuurlijk kan er een goede reden zijn: sommige kinderen worden mishandeld. Maar kinderen vinden ook wel dat ze mishandeld worden terwijl dat niet zo is. Zij mogen van hun ouders bijvoorbeeld niet midden in de nacht thuiskomen, geen drugs of drank gebruiken en niet met een bepaalde persoon omgaan, of zij accepteren niet dat hun moeder een nieuwe man in huis haalt: weglopen! Trouw schreef op 29 januari 2009: '...medeleerlingen die het lef hadden weg te lopen van huis omdat ze geen hanekam, een rat als huisdier en veertien gaatjes in hun oren mochten.' En voor veel instanties staat het als een paal boven water: zo'n kind heeft een goede reden. Als zo'n instantie dan contact opneemt met de RvdK vraagt die bijna altijd om een uithuisplaatsing aan de kinderrechter. Werk dus maar niet mee aan het onderzoek van de RvdK: dat heeft bijna nooit nut.

Ons advies is met geen enkele instantie in zee te gaan.

Probeer alleen contact met uw kind te krijgen en te houden. Als u niet weet waar uw kind zit, kunt u haar misschien bij school treffen.

Als u wel weet waar zij zit, bijvoorbeeld bij het vriendje waar u zulke bezwaren tegen had: ga erheen met een brief in uw zak. Bel aan. Als er niet wordt opengedaan doet u de brief in de bus. Vooral niet blijven bellen of op de ramen bonzen. Wat gebeurt er dan namelijk? De familie van het vriendje belt de politie, die komt, is niet geïnteresseerd in de reden waarom u stond te bonzen, maar slaat u in de boeien en voert u af. Als u boft is dat naar uw eigen huis. Allemaal niet nuttig dus. In uw brief die gericht is aan de ouders van het vriendje staat dat u de ouders bent van meisje X, dat zij zoveel jaar oud is, dat de geadresseerden haar aan het ouderlijk gezag onttrekken hetgeen een strafbaar feit is, dat u alle rechtsmiddelen zult aanwenden om te zorgen dat zij niet blijft waar zij nu is, Beiden ondertekenen. Niet schelden, heel nuchter en zakelijk die paar feitjes.

Als u haar hebt getroffen bij school: blijf vriendelijk en uitnodigend, maar dring niets op. Laat uw kind weten dat ze terug kan komen, ook als dat alleen even is voor een kopje thee. U gaat heus niet proberen iemand tegen te houden die weg wil. Maar: ga niet in op verzoeken via een ander. Wie iets nodig heeft moet daar zelf om vragen en het zelf komen halen.

Praat niet negatief over uw kind tegenover anderen.

Verspil geen energie aan praten met instanties om uw kind weer thuis te krijgen. U krijgt daar alleen een maagkwaal van. Bovendien zal uw kind uw onenigheid met een instanties voelen als een ruzie met hem. *En onderteken nooit iets!*

De RvdK zal waarschijnlijk een rapport over uw gezin maken. Stuur uw reactie op het rapport op tijd naar de rechtbank, in kopie naar de RvdK en praat alleen met de kinderrechter: op de zitting dus.

Er is een grote kans dat uw kind na een poosje zijn verstand en gevoel terug krijgt. U moet maar hopen dat er ondertussen niet al te veel rottigheid is gebeurd.

En als de wegloper wegloopt uit het pleeggezin? Dan trekt men niet de conclusie dat het misschien dan toch niet aan de ouders lag. De 15-jarige trekt nu in bij een vriendje?

U kunt in een dergelijk geval de kinderrechter verzoeken een machtiging tot uithuisplaatsing te geven in een voorziening voor jeugdzorg, anders dan een pleeggezin. Dan kan wel niemand voorkomen dat het kind wegloopt (voor de derde keer dus) uit het tehuis, maar daarna staat u wel sterk als u opheffing OTS verzoekt: de instanties blijken totaal geen greep op het kind te hebben. Als geen instantie er zich meer mee bemoeit, is de kans groter dat uw kind weer thuiskomt.

Soms wordt er tegen weglopers en tegen hun ouders gezegd dat een kind van 16 zelf mag beslissen waar hij wil wonen. Dat is onzin. In februari 2008 heeft het Ministerie van Justitie, nadat KOG zich hierin gemengd had, aan alle bureaus jeugdzorg geschreven dat voor uithuisplaatsing toch echt altijd toestemming van de kinderrechter nodig is. Laat u dus niets

wijsmaken. Als iemand uw kind tegen uw wil onderdak geeft, is dat een strafbaar feit. Als uw brief niet helpt kunt u aangifte doen. Dat brengt uw kind niet onmiddellijk terug, maar uw kind kan dan hoogstwaarschijnlijk niet blijven bij mensen die niet het fatsoen hebben gehad met u te overleggen.

SAMENVATTING

- Als u zeker weet dat uw kind inderdaad is weggelopen, dus niet verdwenen door een ongeluk of misdrijf, vermijd dan alle instanties.
- Probeer contact te krijgen met uw kind, maar oefen geen druk uit om terug te komen.
- Als uw kind is ingetrokken bij particulieren, deel ze dan schriftelijk mee dat u het niet goed vindt en dat u aangifte zult doen als er geen eind aan komt.
- Als uw kind in een opvang zit, schrijf dan aan de gemeente (wethouder) dat u het niet goed vindt.
- Als er een zitting bij de kinderrechter komt, verzamelt u zoveel mogelijk brieven over de situatie in uw gezin van bijvoorbeeld de school of de sportclub. Zorgt u ervoor dat deze voor de zitting bij de rechter en de RvdK liggen.
- Als uw kind weer wegloopt en bijvoorbeeld bij de ouders van het vriendje intrekt, verzoekt u de rechter de machtiging te veranderen in machtiging uithuisplaatsing in een voorziening voor jeugdzorg, anders dan een pleeggezin. De mensen die u (en uw kind) zo verschrikkelijk dwarszitten, worden er dan ten minste niet meer voor betaald. En dat lijkt ons beter voor uw hart.

Groot(pleeg)ouders

Als grootouder kan men niet heel veel, als pleegouder meer. Pleegouders staan tegenwoordig sterker op het gebied van o.a. instemming met het hulpverleningsplan en klachtrecht.

Maar wat als u nog geen pleegouder bent en dat wel wilt worden voor uw kleinkind?

Als er helemaal geen kindbeschermingsmaatregel of alleen een OTS is, ziet uw zoon of dochter misschien dat het beter is voor uw kleinkind om voorlopig bij u te wonen. Als dat inderdaad gebeurt, is er dus sprake van een vrijwillige plaatsing.

(Ook met een OTS bepaalt de ouder met ouderlijk gezag de verblijfplaats van het kind. Wijzelf zouden een kind een paar weken bij de grootouders laten wonen, en dat daarna bespreken met de gezinsvoogd. Gezinsvoogden kunnen er soms slecht tegen buiten beslissingen gehouden te worden, en het is altijd zaak niet nodeloos een vijand te maken.)

Ook bij een vrijwillige plaatsing, en zelfs zonder OTS, kunt u de pleegvergoeding betaald krijgen. Er moet dan wel een pleegcontract worden afgesloten. De pleegzorgaanbieder beoordeelt of de jeugdige veilig en verantwoord bij de netwerkleegouder kan verblijven. Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr 3, p. 180-192.

Pleeggrootouders kunnen pleegzorgvergoeding ontvangen, ook als zij de voogdij hebben gekregen, dankzij de wet Verbetering positie pleegouders (art. 1:282 lid 6 BW)

Dan bent u bang dat hij teruggehaald wordt.

Bij vrijwillige plaatsing kan een kind weggehaald worden door de ouders of (eventueel nadat de ouders het ouderlijk gezag hebben verloren) door een voogd (dat kan een instantie zijn). Als er een voogd is, is het een vrijwillige plaatsing, zie verderop.

Bescherming bij vrijwillige plaatsing

1) Als de ouders het gezag hebben mogen zij zonder uw toestemming hun kind niet terug halen als het *ten minste een jaar* in uw gezin heeft gewoond. Zij zullen zich dan tot de rechter moeten wenden. Artikel 253s Burgerlijk Wetboek geeft deze bescherming, het *blokkaderecht*. Blokkaderecht wil zeggen: het recht om te weigeren het kind weer bij de ouders te laten wonen, het recht om het kind bij u te laten blijven;

2) Als de ouders inmiddels het ouderlijk gezag hebben verloren en bij voorbeeld een Gecertificeerde Instelling het gezag heeft, precies hetzelfde verhaal, maar nu op grond van art. 1:265i BW.

Merkwaardigerwijs kan het zo liggen: OTS met UHP, gedwongen plaatsing dus, daarna verlies van het gezag van de ouders en voogdij van een GI. Dan is de pleeggezinplaatsing na al deze rechterlijke tussenkomst een vrijwillige plaatsing geworden. Er is dan namelijk sprake van een pleeggezinplaatsing door een voogd (GI) die het kind in een pleeggezin plaatst zonder dat daarvoor machtiging van de kinderrechter nodig is.

Zorgt u ervoor dat u kunt aantonen vanaf wanneer het kind bij u woont i.v.m. terughalen, zie onder Politie.

Als er geen vrijwillige plaatsing is geweest, maar uw kleinkind nu uit huis geplaatst zal worden, is het beter als de ouders de rechter verzoeken het kind bij u te plaatsen, zie op internet GHARL:2014:3255.

Jurisprudentie i.v.m. uithuisplaatsing

Tijdschrift voor Familie- en Jeugdrecht (FJR) 1994 pag. 141, artikel van K. Blankman: “... Op 19 november 1993 heeft de Hoge Raad een arrest gewezen dat in de ontwikkeling naar een betere rechtspositie van grootouders een flinke stap voorwaarts betekent, maar ook enkele vragen oproept. ... Tot de door art. 8 EVRM beschermde belangen van grootouders behoort hun belang dat met hun wens om zelf de kleinkinderen op te voeden en te verzorgen naar behoren rekening wordt gehouden. ... formuleerde het hof de regel dat slechts indien er aanwijzingen bestaan dat plaatsing van de kinderen in de eigen familie op ernstige bezwaren stuit, of anderszins niet mogelijk is, plaatsing van kinderen in een pleeggezin aangewezen is **De situatie is na dit arrest nu wel zo, dat in alle gevallen waarin het belang van een kind het noodzakelijk maakt dat de opvoeding en verzorging ervan wordt toevertrouwd aan anderen dan de ouder(s), en de grootouders te kennen geven hun kleinkind in hun eigen gezin te willen opnemen, met die wens naar behoren rekening moet worden gehouden.**”

De Rechtbank Gelderland heeft het op 2 mei 2014 gelukkig weer gezegd: **Netwerk voorkeur boven neutraal pleeggezin**. Kijkt u op internet: RBGEL:2014:3926.

“De kinderrechter is, in navolging van de Raad, van oordeel dat, indien een minderjarige uit huis wordt geplaatst moet worden en de mogelijkheid bestaat om de minderjarige in een netwerkpleeggezin te plaatsen en dat netwerkpleeggezin voldoende in staat is de minderjarige op te voeden en te verzorgen, een netwerkplaatsing de voorkeur geniet boven plaatsing in een

neutraal pleeggezin.”

Bescherming bij gedwongen plaatsing

Hetzelfde als bij vrijwillige plaatsing: *na een jaar* is er toestemming van de rechter nodig, ditmaal weer op grond van art. 1:2651 BW.

Als uw kleinkind minder dan een jaar bij u heeft gewoond

Als de GI uw kleinkind bij u weg wil halen als hij minder dan een jaar bij u heeft gewoond, kunt u de GI schriftelijk verzoeken “af te zien van een krachtens machtiging toegestane wijziging van de verblijfplaats van de minderjarige” wegens gewijzigde omstandigheden (art. 1:265d 2° lid sub c BW). U krijgt dan een antwoord binnen 14 dagen, of niet. Daarna kunt u zich tot de rechter wenden.

Als de GI uw kleinkind terug wil laten gaan naar zijn ouders door geen verlenging van de machtiging uithuisplaatsing te vragen aan de rechter, kunt u de RvdK vragen een verzoek verlenging machtiging uithuisplaatsing in te dienen bij de Kinderrechter.

Alles hierboven onder Groot(pleeg)ouders kan gevraagd worden zonder advocaat. Of dat verstandig is, weet u zelf.

Bescherming als u (de pleegouder) de voogdij hebt

Een voogd bepaalt, net als een ouder met ouderlijk gezag, de verblijfplaats van het kind.

Betere bescherming tegen weghalen is er niet.

“Begeleiding van pleegoudervoogd zal echter beperkt zijn tot ten hoogste een gesprek per jaar.” Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 3, p. 182-183. De pleegoudervoogd is verantwoordelijk voor de verzorging en opvoeding. Hij is ook de wettelijke vertegenwoordiger. Maar het betekent niet dat hij onderhoudsplichtig is, als hij ten minste een pleegcontract heeft. Hij kan nog steeds aanspraak maken op pleegvergoeding.

Voogdij kan een grootouder vragen aan de rechter, alleen of met zijn partner, of samen met een ouder van het kleinkind. De ouder zal meestal het gezag al hebben. Art. 1:253t BW regelt de verkrijging van dit gezamenlijke gezag. Zie ook op internet Rechtbank Dordrecht 13 januari 1999, Hof Den Bosch 31 januari 2006, Rechtbank Arnhem 1 september 2009.

De nieuwe gezagsbeëindigende maatregel per 1 januari 2015 (i.p.v. de ontheffing/ontzetting) is door de wetgever bedoeld om het gezag zo mogelijk te laten overdragen aan pleegouders. Kamerstukken II 2008/2009, 32015, nr. 3 (MvT), p. 10.

Het Tijdschrift voor Familie- en Jeugdrecht van juni 2006 zegt naar aanleiding van het verschijnen van het proefschrift van E.C.C. Punselie ‘Voor een pleegkind met recht een toekomst, een studie naar de (rechts)positie van (pleeg)ouders en (pleeg)kinderen in geval van langdurige uithuisplaatsing’:

“Na een uitvoerige discussie binnen de werkgroep kinderrechtshouders is in 1990 overeenstemming bereikt over de noodzaak om bij jonge kinderen (tot de leeftijd van zes jaar), die met het uitspreken van de (voorlopige) OTS uit huis zijn geplaatst, direct bij deze uitspraak met ouders en gezinsvoogdij-instelling de heldere afspraak te maken, dat alle hulp en steun er op gericht diende te zijn, dat de ouders binnen het eerste jaar de kans kregen om de opvoeding en verzorging van het kind weer zelf ter hand te nemen. ... Slaagde deze opzet niet, dan werd de Raad na dat eerste jaar ingeschakeld en kon na 1,5 jaar in beginsel een verderstreckende

maatregel worden uitgesproken. Na de wetswijziging van 1995, waarbij de beleidsmatige rol van de kinderrechter ophield te bestaan, is deze visie onverkort door de pleegzorg overgenomen.”

Kortom: als u uw kleinkind minstens een jaar hebt verzorgd in uw gezin en u wilt niet dat hij wordt weggehaald, zal degene die hem wil weghalen de toestemming van de rechter nodig hebben.

En dan nog dit: Met welke instanties kan een pleegouder te maken krijgen?

Als het kleinkind op verzoek van de ouders bij u komt, en u niet van instanties houdt en financiën met de ouders kunt regelen, laat u zich nergens registreren en krijgt u dus minder met beroepskrachten te maken. Een pleegcontract en dus vergoeding kan altijd nog. Zorgt u ervoor dat u kunt aantonen vanaf wanneer het kind bij u woont i.v.m. teruggaan naar huis, zie onder Politie.

Instelling voor pleegzorg

Alle pleegouders met een pleegcontract, dus met vergoeding, zijn door een instelling voor pleegzorg gescreend. (Als u tijdens de screening de vraag krijgt of u in staat bent tot seksueel misbruik van het jonge kind, is het niet handig te zeggen dat het wel een heel gepriegel lijkt.) Dit zijn ALLE pleegouders die een vergoeding willen. De instelling voor pleegzorg betaalt de pleegvergoeding en houdt contact met u over uw pleegkind. U en het pleegkind kunnen er terecht voor vragen en ondersteuning.

Gezinsvoogd

In principe hebt u niet veel te maken met een gezinsvoogd, die er in de eerste plaats voor de ouders is, maar soms wel. Bijvoorbeeld als de ouders contacten met hun kind bij u thuis hebben, waarbij de gezinsvoogd aanwezig wil zijn.

Raad voor de Kinderbescherming

Als de GI uw kleinkind terug wil laten gaan naar zijn ouders door geen verlenging van de machtiging uithuisplaatsing te vragen aan de rechter, kunt u de RvdK vragen een verzoek verlenging machtiging uithuisplaatsing in te dienen bij de kinderrechter.

Politie

Bij plaatsing door ouders biedt het blokkaderecht bescherming tegen terugkeer naar huis. Weest u niet verbaasd als de politie hier niet van op de hoogte is, en samen met een ouder aanbelt en eist dat u het kind afgeeft. Niet doen! Verzoek de politie even te bellen met de juridische afdeling van een GI.

Zie ook Stichting Belangenbehartiging Pleegrootouders Nederland,

www.pleegrootouders.nl

info@pleegrootouders.nl

Bijzonder Curator, Klachtrecht en Inzagerecht

Bijzonder curator

FJR december 2014 meldt met als bron www.raadvoorderechtspraak.nl 8 oktober 2014: De rechter kan uit eigen beweging of op verzoek van een minderjarige of belanghebbende een bijzonder curator benoemen. Deze vertegenwoordigt de belangen van de minderjarige. Er is nu een protocol ontwikkeld door een werkgroep van het Landelijk Overleg Vakinhoud Familie- en Jeugdrecht waardoor de rechter een extra instrument heeft. Hij kan geen, een, of twee curatoren benoemen. “De rechter zet de taakomschrijving van de bijzondere curator op papier. Lopende procedures worden in beginsel aangehouden om de curator de gelegenheid te geven met het kind en zijn ouders te praten en verslaglegging hierover te doen. Betrokkenen hebben ne aanhouding twee weken de tijd om te reageren waarna de rechter uitspraak doet.” En, ook niet onbelangrijk (Raad voor Rechtsbijstand, 23-10-2014): “Er wordt een toevoeging afgegeven ongeacht de hoogte van het inkomen en ongeacht de hoogte van het vermogen. Er wordt geen eigen bijdrage opgelegd. Op de toevoeging wordt vermeld dat er sprake is van benoeming bijzondere curator.”

In FJR maart 2015 staat: “Voor bijzondere curatoren geldt thans het werkproces benoeming bijzondere curatoren ex art. 1:212 BW (zie www.rechtspraak.nl). In dit werkproces worden de volgende onderwerpen beschreven: de voorwaarden voor benoeming, de lijst van te benoemen curatoren, de benoeming in een zaak, de gewenste werkwijze van de bijzondere curator en het verdere verloop procedure.”

Maakt u zich maar niet te veel illusies, een bijzonder curator kan bijvoorbeeld een advocaat zijn die geen flauw idee heeft van de valkuilen van een gesprek met een jong kind. Er is geen andere mogelijkheid een klacht in te dienen over een bijzonder curator dan bij zijn beroepsorganisatie.

Klachtrecht

Raad voor de Kinderbescherming

Klagen over de RvdK is geregeld in het Besluit Externe Klachtencommissie Raad voor de Kinderbescherming (te vinden op www.wetten.overheid.nl).

Het is verstandig als u zelf de rechter inlicht over de uitkomst van de klachtenprocedure.

Het is verstandig geen klacht in te dienen kort voor een zitting over verlenging van de uithuisplaatsing. Anders wordt de zitting uitgesteld tot de uitspraak over uw klacht, en ondertussen duurt de UHP voort.

U kunt niet klagen over het advies aan de rechter, dus over de conclusie van het rapport, behalve als deze conclusie niet aansluit bij wat eraan voorafgaat, dus niet concludent is.

U kunt wel klagen over de manier waarop het rapport tot stand gekomen is. Bijvoorbeeld als geen enkele informant die u hebt aangedragen is gehoord, zou dat tot een eenzijdig, partijdig rapport kunnen leiden.

U kunt ook klagen over de manier waarop u behandeld bent, bijvoorbeeld niet verstrekken van het gehele dossier, partijdig of vooringenomen gedrag of niet nakomen van afspraken.

Dat moet u eerst schriftelijk doen bij de directeur. Vraag hem geen verzoekschrift (voor een OTS of een UHP) naar de rechter te sturen voor uw klacht behandeld is, eventueel ook door

de externe commissie (want dat dat niet mag, wil nog niet zeggen dat men zich daar altijd aan houdt).

Neem als u meer dan 1 klacht hebt, voor iedere klacht een apart vel, schrijf dus desnoods 12 brieven (in 1 envelop), maar doe dat liever niet. Beperk het tot uw 3 of 4 voornaamste klachten. Nummer de klachten/brieven en houd de klachten zo simpel, kort en concreet mogelijk. Het is de moeite waard de commissie te bellen om te vragen of de klacht (en eventueel de apart verstuurd onderbouwing van de klacht) is ontvangen. Het is mogelijk gebleken dat een klachtencommissie wel de klachten had ontvangen, maar niet het apart verstuurd dikke pak onderbouwing. De commissie oordeelde vervolgens dat de klachten niet waren onderbouwd, en vond dus alles ongegrond, hoewel tijdens de zitting bleek dat de onderbouwing wel degelijk was verstuurd. De moeder in kwestie had er toen genoeg van, en heeft niet geprobeerd er nog iets aan te doen.

U krijgt soms een aanbod voor een bemiddelingsgesprek of zelfs de mededeling dat dat gesprek verplicht is. Dat is het niet, en het is niet nuttig er tijd aan te besteden.

De directeur nodigt u uit voor een klachtgesprek (dat is dus geen bemiddelingsgesprek), neem een vertrouwenspersoon mee. Hij spreekt daarna met de raadsonderzoeker. Van het gesprek met u ontvangt u een verslag. Lees dat nauwkeurig en aarzel niet wijzigingen te vragen. Als u van mening bent dat u uw klacht helder op papier hebt gezet en dat er niets aan toe is te voegen, schrijf dan een briefje dat u er geen behoefte aan hebt gehoord te worden. Vraag, ook als u zelf niet in gesprek gaat, het verslag van het gesprek met de medewerker.

De directeur stuurt u een brief waarin hij u gelijk geeft, gedeeltelijk gelijk geeft of helemaal geen gelijk geeft. Ook als u gelijk hebt gekregen, zelfs een brief met excuses hebt ontvangen van de directeur, moet u niet verbaasd zijn als de raadsvertegenwoordiger op de zitting toch weer dat als feit presenteert waar de klacht over ging, eventueel zelfs met de opmerking dat de directeur de excuusbrief niet had mogen schrijven. Een voormalig landelijk directeur van de RvdK heeft dergelijk gedrag van medewerkers van zijn eigen organisatie eens in aanwezigheid van Truus Barendse bestempeld als ‘mouterij’. Zorg ervoor dat u de excuusbrief bij u hebt tijdens de zitting. Beter is het ervoor te zorgen dat deze excuusbrief de rechter bereikt voor de zitting. Nog beter is het erop aan te dringen dat er een nieuw rapport komt, dat gestuurd wordt aan de instantie die het eerdere rapport had ontvangen. Span daar desnoods een kort geding voor aan.

Als u nog niet tevreden bent, kunt u een schriftelijke klacht indienen bij de externe klachtencommissie. Die houdt een zitting waarop u en de RvdK allebei gehoord worden. Het is verstandig daarheen te gaan. Schrijf een briefje dat u naar de zitting zult komen met uw vertrouwenspersoon en verzoek openbaarheid van de zitting. Deze zittingen zijn niet openbaar, maar de wet verbiedt openbaarheid niet.

Na de zitting krijgt u een schriftelijke beslissing. Stelt u zich daar maar niet te veel van voor. En zelfs als uw klacht gegrond wordt verklaard, zal de RvdK daar waarschijnlijk zijn koers niet door laten beïnvloeden. Zorg ervoor dat een gegrondverklaring de rechter bereikt voor de zitting.

Na de externe klachtencommissie is er de Nationale ombudsman als uw klacht niet ouder is dan een jaar. De Nationale ombudsman kan niet ingrijpen, maar zijn uitspraak heeft gezag.

Kwaliteit uitspraken klachtencommissie RvdK, en wat u kunt verwachten.

Een klacht die is ingediend bij de klachtencommissie van de RvdK over afspraken over gespreksverslagen die niet door de raadsmedewerker werden toegestuurd, werd afgedaan met: “Klagers hebben dit waarschijnlijk bij de uitleg niet goed begrepen. ... Bij gebrek aan wetenschap is het de commissie niet duidelijk geworden of het maken en toezenden van een gespreksverslag is toegezegd. ... De commissie acht dit klachtpunt ongegrond.” Let op: zelfs het maken van een verslag is dus niet vanzelfsprekend. ‘Ongegrond’ betekent echt ongegrond, of de commissie weet het niet.

Daar leren wij uit, dat u gemaakte afspraken altijd moet bevestigen, liefst per s-mail en bovendien per brief.

Een klacht over het “toeschrijven naar de conclusie in het rapport” wordt verworpen:

De Raad komt op grond van het onderzoek tot de conclusie dat de puber zodanig opgroeit dat haar zedelijke en geestelijke belangen ernstig worden bedreigd.

Op de klachtzitting is gezegd: “deze zinsnede wordt door “leken” (ouders dus) vaak verkeerd geïnterpreteerd. Het is juridische taal. Deze woorden staan als zodanig in de wet genoemd als voorwaarde om tot een OTS te komen, dus ...”

Ziet u goed wat hier staat? Er was geen reden voor een OTS, maar de RvdK wilde een OTS en nam dus de voorwaarden uit de wet voor een OTS over als conclusie, zonder aannemelijk te maken dat in het concrete geval die voorwaarden inderdaad waren vervuld. En de rechter slikte dat.

De klachtencommissie doet een klacht af met “De Raad is geen politie”. Dit ging over het ontbreken van feitenonderzoek m.b.t. beschuldigingen die ten grondslag liggen aan ingrijpende maatregelen. Om vervolgens tot de uitspraak te komen:

Waarheidsvinding tijdens het onderzoek is volgens de klachtencommissie niet klachtwaardig.

Het betreft hier echter een ‘grijs’ gebied: feitelijke en relationele zaken zijn in het geding.

De commissie heeft echter het standpunt ingenomen dat de Raad, alhoewel feitelijke zaken niet altijd correct zijn weergegeven, zich voldoende moeite heeft getroost om met betrekking tot relationele zaken een juiste stand van zaken weer te geven. Dit klachtpunt is ongegrond.

Wat gebeurt er met wel gegrond verklaarde klachten?

Citaat uit een brief van de RvdK aan een klager:

... voorts meld ik u dat binnen de Raad voor de Kinderbescherming Directie Noord-West, in iedere werkkamer een afsprakenboek (losbladig) aanwezig is. Daarin is een apart hoofdstuk gewijd aan de beklagregeling. Twee maal per jaar worden de gegrond verklaarde klachten doorgenomen en worden de medewerkers daarop geattendeerd door middel van een vermelding in het afsprakenboek en door een beleidsaanwijzing. Daarmee worden de klachten op een algemeen niveau gebracht.

Conclusie: het voeren van klachtenprocedures is vaak zinloos als u hiermee hoopt te bereiken dat er in uw zaak bijgestuurd zal worden.

Overigens heeft KOG ook meegemaakt dat de RvdK Zuid-West elke instantie die het raadsrapport had ontvangen een brief stuurde waarin gemeld werd dat het voornaamste argument voor de conclusie van het deskundigenonderzoek onjuist was gebleken. Hier had het raadsrapport zwaar op geleund. Een enkele keer helpt een klachtenprocedure (in dit geval bij

NVO en NIP, de beroepsorganisaties van de deskundigen) dus wel degelijk, maar dan moet u er wel heel erg veel energie en tijd in stoppen.

Klagen bij de gecertificeerde instelling en de jeugdhulpverleners

Altijd geldt: houd de klacht zo kort, simpel en concreet mogelijk. Schrijf bijvoorbeeld niet: Instelling X antwoordt nooit, maar schrijf wat u werkelijk bedoelt: Mijn brief van datum Y is door Instelling X niet beantwoord. Als u 'nooit' schrijft, wordt uw klacht waarschijnlijk ongegrond verklaard, maar als u zegt welke brieven niet beantwoord zijn, wordt uw klacht waarschijnlijk gegrond verklaard.

Maak het niet erger dan het is (ik word als ouder miskend) en schrijf alleen maar wat er concreet is misgegaan.

Laat veronderstellingen weg uit uw klacht. Z heeft dat en dat niet gedaan, kan gegrond verklaard worden, maar Z heeft dat en dat niet gedaan omdat hij boos was over dit en dat, waarschijnlijk ongegrond. Niemand behalve Z weet immers waarom Z dat en dat niet heeft gedaan. Het doet er ook niet toe. Wat telt, is dat iets niet is gedaan.

Voeg stukken toe die uw gelijk aantonen. Maar maak niet de fout te schrijven dat het wel een heel dik pak wordt en dat u daarom de onderbouwende stukken zult toesturen als de commissie daarom vraagt.

Vermijd ook irritatie door een enorme berg klachten. Probeer het tot bijvoorbeeld uw 4 voornaamste klachten te beperken. Schrijf die kort, zo duidelijk mogelijk en zo concreet mogelijk op. Voeg bewijsmateriaal als bijlage toe.

Als u zich laat ondersteunen bij uw klacht, houd dan zelf de regie en zie erop toe dat ook de klachtondersteuner niet overdrijft en niet vaag is.

Vraag telefonisch of de klachtencommissie uw klacht heeft ontvangen.

Inzagerecht

Veel klachten komen voort uit weigering inzage in het dossier. Iedereen vanaf 12 jaar heeft recht op inzage van zijn eigen dossier, ouders met ouderlijk gezag hebben ook recht op inzage van het dossier van hun kind tot 16 jaar. Daarna hebben zij de toestemming van het kind nodig. Een ouder zonder ouderlijk gezag heeft de toestemming nodig van de ouder met gezag of van de voogd. Hij heeft wel altijd recht op alle stukken die de rechter krijgt.

Inzage van een dossier moet u altijd schriftelijk aanvragen. Als u een dossier gaat inzien, laat u dan niet verleiden tot een gesprek over wat dan ook. U komt alleen inzien. Neem altijd iemand mee. Zorg er ook voor dat u zich kunt legitimeren. U hebt recht op kopie van alle stukken die u wilt hebben. De kosten zijn meestal 4,50 euro tot 100 pagina's. Vraag speciaal of dit het volledige dossier is. Zijn er op een andere plek niet nog meer stukken? In een computer? Zitten alle e-mails erbij? Alle faxen? Het is altijd nuttig om na verloop van tijd weer te gaan inzien. Wat is er bijgekomen? Is er iets verdwenen?

Als u hulp krijgt van Thuiszorg, al is het maar voor het huishouden, moet u zeker regelmatig het thuiszorgdossier inzien. Als u daarin leest dat de huishoudelijke hulp de deskundige gaat uithangen, moet die hulp maar niet meer binnenkomen. Er zijn ook nog andere thuiszorgorganisaties. De instelling heeft in ieder geval een klachtencommissie. Is de thuiszorginstelling lid van de Landelijke Vereniging voor Thuiszorg en in het bezit van het kwaliteitskeurmerk? Meld de kwestie dan ook bij de Landelijke Vereniging voor Thuiszorg. Uw klacht kan de instelling het kwaliteitskeurmerk van de LVT kosten.

Juist als u samen koffie drinkt, is het verleidelijk van alles te vertellen. Doe het niet.

Ga niet zitten babbelen. *Ga niet zitten babbelen.* Ga niet zitten babbelen.

Geef ook geen toestemming aan een thuiszorginstelling om uw medisch dossier in te zien of te overleggen met artsen. Niet doen. Willen ze anders niet komen? Dan blijven ze maar weg. Nogmaals: er zijn ook andere thuiszorgorganisaties.

Het is heel raar dat er thuiszorginstellingen zijn die dit soms als eis stellen, ook als ze bij wijze van spreken alleen maar de ramen hoeven te lappen. Wie zijn neus wil steken in zaken waarvoor zijn hulp niet was gevraagd, is niets goeds van plan. En wie wil oordelen over zaken waarvoor hij niet is opgeleid, maakt waarschijnlijk brokken.

SAMENVATTING

Geground verklaarde klachten zijn soms te gebruiken in een rechtszitting.

Over het algemeen zal de gang van zaken niet veranderen door een geground verklaarde klacht. Vraag u altijd af of de energie die u erin steekt niet beter anders besteed kan worden. In de eerste plaats gaat het erom niet overspannen te raken!

De Jeugdwet heeft ook nieuw gebracht:

artikel 1:262b Burgerlijk Wetboek:

Verschil van mening over de uitvoering van de OTS kunt u voorleggen aan de kinderrechter.

Verplicht met advocaat.

Genoemde literatuur en websites:

Hélene van Beek, Kinderen van de staat, 2020 (pag. 9)

De term mishandeling is wel iets om even bij stil te staan. **Prof. mr drs M.R. Bruning**, bijzonder hoogleraar in Leiden, heeft het volgende geschreven voor de conferentie ‘Tien jaar Kinderrechten in Nederland’ op 4 november 2005:

“De definitie van kindermishandeling is tegenwoordig zeer ruim geformuleerd. Baartman (2005) geeft aan dat er een tendens is om elke situatie die zorgelijk is aan te duiden als kindermishandeling ...

Met deze ruime definitie van kindermishandeling valt de stelling te verdedigen dat elke vorm van gedwongen hulpverlening aan gezinnen waarbij ouders duidelijk aangeven geen hulp te accepteren ondanks de geuite zorgen over hun kind, een vorm van kindermishandeling betreft.” (pag.12)

De onderzoeken verdienen vaak niet de naam onderzoek. **De kinderoombudsman** heeft hierover op 10 december 2013 een rapport aangeboden aan de Tweede Kamer: Is de zorg geground? (pag.17)

Enkele jaren geleden bestond er de **Wegwijzer Onderzoeksmodel Raad voor de Kinderbescherming**. We zijn ons papieren exemplaar kwijt, en op internet vinden we alleen dat een papieren exemplaar niet te leen is maar in te zien in de Koninklijke Bibliotheek in Den Haag. (pag. 20)

Deskundigheid in het geding, het proefschrift van **B. van den Berg** (pag. 26)

‘Opstellen over rapportage’ van **prof. Hoefnagels** (pag. 28)

artikel van **mr ir P.J.A. Prinsen** over de Schriftelijke Aanwijzing in Nieuwsbrief najaar 2014 van KOG, te vinden op deze website, kijkt u ook in de Nieuwsbrief najaar 2018 (pag. 31)

Jeugdwet, tekst en toelichting, **mr drs E.G.M. Huisman**, augustus 2014 (pag. 33)

Wij lezen in **Bruning, Liefwaard en Vlaardingerbroek**, Jeugdrecht en jeugdhulp (december 2014): de gecertificeerde instelling krijgt bij de uitvoering van de OTS de bevoegdheid om zonder toestemming van de ouder(s) met gezag informatie op te vragen bij derden, ook als deze een beroepsgeheim hebben: de gezinsvoogdijwerker krijgt met andere woorden een ‘informatierecht’, naar dit informatierecht is bij amendement omgezet in een ‘informatieplicht’ als de gecertificeerde instelling om informatie verzoekt (gewijzigd art. 53 lid 3 Wjz; art. 7.3.11 lid 4 Jeugdwet)”

Voetnoot: ‘Derden die beroepshalve beschikken over inlichtingen inzake feiten en omstandigheden die de persoon van de onder toezicht gestelde minderjarige, diens verzorging en opvoeding of de persoon van de ouder of voogd betreffen, **welke inlichtingen noodzakelijk kunnen worden geacht voor de uitvoering van de OTS**, verstrekken de gecertificeerde instelling die de OTS uitvoert, deze inlichtingen desgevraagd of uit eigen beweging, zonder toestemming van de betrokkenen en indien nodig met doorbreking van de plicht tot geheimhouding op grond van een wettelijk voorschrift of op grond van hun ambt of beroep; zie Invoeringswet Jeugdwet, artikel 3.3 onder D” (pag. 385) (pag. 39)

Tijdschrift voor Familie- en Jeugdrecht (FJR) 1994 pag. 141, artikel van **K. Blankman** (pag. 51)

FJR juni 2006 artikel naar aanleiding van het verschijnen van het proefschrift van **E.C.C. Punselie** ‘Voor een pleegkind met recht een toekomst, een studie naar de (rechts)positie van (pleeg)ouders en (pleeg)kinderen in geval van langdurige uithuisplaatsing’ (pag. 52)

<https://www.socialevraagstukken.nl/klachtrecht-nederlandse-jeugd-hulp-is-een-lege-huls/> (pag.16)

De kinderrechter belast dus een Gecertificeerde Instelling met de uitvoering van een maatregel van kinderscherming. Op www.keurmerk.nl ziet u welke organisatie op een bepaalde datum is gecertificeerd.

De mensen die werken bij de Gecertificeerde Instelling zijn geregistreerd bij Stichting Kwaliteitsregister Jeugd en zij kunnen dit met een registerpas laten zien. De registratie houdt

in dat zij moeten handelen volgens de normen van de Beroepscode voor de Jeugdzorgwerker en dat zij vallen onder het tuchtrecht. U kunt een klacht indienen bij het College van Toezicht. Op de website van Stichting Kwaliteitskader Jeugd kunt u meer lezen over deze procedure. Stelt u zich er vooral niet te veel van voor. (pag. 17)

In Tijdschrift voor Jeugdrecht nummer 4 2020 staat in een artikel van **mr W. Helmich** over de tussenevaluatie van de Jeugdwet, aangeboden aan de Tweede Kamer op **30 januari 2018**: “Dat vertaalt zich in het programma Zorg voor de Jeugd dat als hoofddoel heeft om de jeugdhulp, de jeugdbescherming en de jeugdreclassering merkbaar en meetbaar steeds beter te maken voor kinderen, jongeren en gezinnen, zodat ze op tijd passende hulp ontvangen. ... De deelnemende gemeenten werd gevraagd om met bovengenoemde doelen een nieuwe samenwerking tussen (in ieder geval) wijkteams, Gecertificeerde Instellingen, Raad voor de Kinderbescherming en Veilig Thuis vorm te geven en de opgedane kennis landelijk te delen.” Als u meer wilt weten van deze plannetjes kijkt u verder op de websites die genoemd worden in de voetnoten bij dit artikel:

<https://voordejeugd.nl/projecten/zes-regionale-pilots/>

<https://science.vu.nl/en/research/athena-institute/index.aspx>

www.augeo.nl/nl-nl/onderzoek/onderzoek-wat-en-hoe/

www.igj.nl/publicaties/publicaties/2019/11/O8signalement-jeugdbeschermingsketen-in-gevaar.

www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2020/03/20/kamerbrief-over-perspectief-voor-de-jeugd (pag. 18)

Misschien komt u in aanmerking voor een ‘toevoeging’. Dan betaalt u veel minder. Kijk voor de inkomensgrens op www.rvr.org. Als u net te veel verdient voor een toevoeging kunt u misschien gebruikmaken van Rechtshulp op Maat. Kijk op www.rechtshulpopmaatjouwweb.nl (pag. 35)

De keuze voor een advocaat zal mede bepaald worden door uw financiële mogelijkheden. Wij weten zeker dat duurder niet automatisch beter betekent. Op www.advocatenoverzicht.nl vindt u specialisaties en uurtarieven. Raadpleegt u verder vooral de website van de Vereniging van Nederlandse Jeugdrechtadvocaten, www.vnja.nl. (pag. 35)

De Jeugdwet heeft dus tot gevolg dat de bureaus jeugdzorg verdwenen zijn. De Gecertificeerde Instellingen kunnen de vroegere bureaus jeugdzorg zijn onder een andere naam. Zie www.voordejeugd.nl en www.skjeugd.nl (pag. 37)

Zie ook Stichting Belangenbehartiging Pleeggroetouders Nederland, www.pleeggroetouders.nl
info@pleeggroetouders.nl (pag. 53)

Klagen over de RvdK is geregeld in het Besluit Externe Klachtencommissie Raad voor de Kinderbescherming (te vinden op www.wetten.overheid.nl) (pag. 54)

Brieven om u te inspireren en verzoekschriften

Enkele van onderstaande brieven zijn van de hand van drs N.J.M. Mul, waarvoor onze dank!

Brief om dossier bij AMK/Veilig Thuis op te vragen

Uw eigen naam en adres

Aan (de afzender onder de uitnodiging)

Adres

Betreft: (zaaknummer en naam en geboortedatum van uw kind)

Uw woonplaats, datum

Geachte heer / mevrouw,

Uw brief van (datum van de uitnodiging) heb ik ontvangen. Voor ik besluit of ik kom praten, wil ik graag kopie ontvangen van het volledige dossier over mijn zoon/dochter (naam). Wilt u erop letten dat er in ieder geval bijzit: het hele contactjournaal, telefoonbriefjes, ontvangen en verzonden e-mails en faxen, en zogenaamde ‘professionele werkaantekeningen’.

Met vriendelijke groet,

Brief om dossier bij Raad voor de Kinderbescherming op te vragen

Uw eigen naam en adres

Aan de directeur van de Raad voor de Kinderbescherming, locatie Amsterdam of wat het zijn moet

Adres

Betreft: (zaaknummer en naam en geboortedatum van uw kind)

Uw woonplaats, datum

Geachte heer / mevrouw,

Ik verzoek u mij binnen de daarvoor geldende termijn kopie te zenden van het dossier betreffende (naam van uw kind), dan wel kopie van de brief van het Ministerie van Justitie waarin er toestemming gegeven wordt een deel daarvan voor mij achter te houden. Ik wil het volledige dossier ontvangen, inclusief de zogenaamde ‘professionele werkaantekeningen’ en het contactjournaal.

Met vriendelijke groet,

Brief om meer contact met uw uit huis geplaatste kind te vragen

Uw naam en adres

Aan (naam van de gezinsvoogd, naam instelling)

Adres

Betreft: zaaknummer en naam en geboortedatum van uw kind

Uw woonplaats, datum

Geachte heer of mevrouw (naam gezinsvoogd)

Met deze brief vraag ik u officieel om mijn uit huis geplaatste zoon/dochter (naam kind) vaker te mogen ontmoeten. Wij zien elkaar nu een keer per maand (bijvoorbeeld) en dat is te weinig om normaal met elkaar te kunnen omgaan. Ik ben bang dat (naam kind) langzamerhand van mij zal vervreemden, en dat is natuurlijk niet goed voor een kind. Ik vraag dit ook omdat ik nog nooit een argument heb gehoord waarom wij elkaar niet bijvoorbeeld twee keer per maand zouden kunnen ontmoeten. Ik verzoek u mij binnen enkele weken te antwoorden. In het antwoord verwacht ik toestemming, een weigering met argumenten, of de voorwaarden waaraan voldaan moet worden om toestemming te krijgen.

Met vriendelijke groet,

In kopie aan de praktijkleider van (naam gezinsvoogd)

Bezwaarschrift voor de Gecertificeerde Instelling

Uw naam en adres

Aan de Directie van ... Adres
en aan (naam gezinsvoogd)

BEZWAARSCHRIFT

Betreft: uw brief van (datum) kenmerk ...

Geachte Directie, geachte heer of mevrouw (naam gezinsvoogd)

Met deze brief maak ik officieel bezwaar tegen uw weigering om mijn uit huis geplaatste zoon / dochter (naam kind) te mogen ontmoeten zonder toezicht. Ik maak bezwaar tegen de weigering, omdat ik nog nooit een reden heb gehoord waarom wij elkaar niet gewoon zonder toezicht zouden kunnen ontmoeten. Ook in uw brief lees ik geen argument. U doet ook geen enkele poging om uit te leggen wat er gebeuren moet om wel toestemming te kunnen geven voor onbegeleid contact. Het gaat hier niet om de weigering van een ijsje aan een kind, het gaat hier om de weigering van een normaal, onbegeleid contact tussen een kind en zijn/haar ouder. Ik vraag u mijn verzoek te heroverwegen en mij binnen enkele weken te antwoorden. In het antwoord verwacht ik ditmaal toestemming, een weigering met argumenten of de voorwaarden waaraan voldaan moet worden om toestemming te krijgen.

Met vriendelijke groet,

In kopie aan de praktijkleider van (naam gezinsvoogd)

Verzoekschrift aan de GI over terugplaatsing kinderen indien kinderen naar uw mening onterecht uit huis zijn geplaatst

Uw naam en adres

Aan: het Bestuur van de STICHTING die de jeugdzorg levert in uw gemeente
adres

Betreft: Verzoek einde UHP Inzake zaaknummer en naam en geboortedatum kind(eren)

Uw woonplaats, datum

Geacht Bestuur,

Als ouder met ouderlijk gezag heb ik het recht om een verzoek einde uithuisplaatsing te doen op grond van veranderde omstandigheden. Gezien de meest recente ontwikkelingen wil ik u enige mededelingen doen. Er zijn 10 (of wat het maar is in uw geval) gewijzigde omstandigheden die ik hieronder toelicht:

1 De belofde ‘hulp’ is niet aanwezig in de instelling waar (naam kind) is ondergebracht

2 De UHP, bedoeld om (naam kind) ‘op een neutrale plek een neutraal vaderbeeld te geven’, blijkt averechts te werken; (naam kind) is inmiddels (verslechterde omstandigheid noemen)...

3 Alhoewel een UHP bedoeld is voor het geven van hulp die in de thuissituatie niet mogelijk is), blijkt dat de noodzakelijke zorg wel mogelijk is in de thuissituatie.

4 Vader is voorstander van een thuisplaatsing bij moeder.

5 De ‘rommel in huis’ die zogenaamd aanleiding was tot de UHP, is niet waar gebleken.

6 De ‘psychische stoornissen’ bij vader/ moeder, zijn na onderzoek door een psycholoog, niet waar gebleken.

7 De ‘financiële zorgen’ zijn door gelukkige omstandigheden geheel verdwenen.

8 De huisvesting is verbeterd: wij hebben inmiddels een nieuwe woning.

9 (NOEM de FEITEN die thuis aantoonbaar veranderd / verbeterd zijn sinds de UHP)

Toelichting

Ad 1 Bij de instelling (naam instelling) waar (naam kind) met spoed geplaatst werd, bleek in tegenstelling tot de beloften geen enkele hulp aanwezig, sterker nog, er was zelfs geen gedragsdeskundige!

Ad 2 In plaats van enige vooruitgang in zijn toestand werd gezien door de groepsleiding, dat (naam kind) in hoog tempo achteruit ging sinds de UHP.

Ad 3 Thuis zijn de omstandigheden voor (naam kind) stabiel, evenwichtig en duidelijk. Hij kan volledig kind zijn, met zijn vriendjes en vriendinnetjes, en geeft dit ook duidelijk aan.

(Blz X vervolg plan van aanpak OTS Stichting Y datum , of wat in uw geval maar van toepassing is) De noodzakelijke hulp zou geleverd kunnen worden door (noem een paar instellingen). Ik verwijs naar de uitspraak LJV BS8703 van de rechtbank Amsterdam d.d. 26-07-2011, waarbij de rechter duidelijk uitsprak dat als ouders wel de juiste hulpverlening inzetten dit de voorkeur geniet en daardoor zelfs een OTS niet aan de orde is.

Ad 4 Alhoewel vader aanvankelijk voorstander was van de uithuisplaatsing, heeft hij op DATUM telefonisch te kennen gegeven dat hij liever had dat (naam kind) bij moeder zat dan deze situatie. Dit volgens de mededeling van gezinsvoogd (naam gezinsvoogd) aan moeder!

In ad 1-4 staan items uit een praktijkgeval, bij 5-8 enige veel voorkomende redenen waarom kinderen UHP worden. Geef in uw verzoekschrift een KORTE toelichting bij alle items die u noemt. Geef als bewijsstuk een bijlage, bijvoorbeeld ‘als bewijs de brief van X aan Y van (datum)’. Ook is het handig, als u het bekend is, om naar een rechterlijke uitspraak te verwijzen. U kunt die vinden in www.rechtspraak.nl en dan ‘zoeken in uitspraken’ en zoek dan bijvoorbeeld op uithuisplaatsing of OTS. Iedere uitspraak heeft een nummer, gebruik dat als aanduiding van uw bewijsstuk.

Conclusie Ik ben als ouder wettelijk verantwoordelijk voor het welzijn van mijn kind. Die verantwoordelijkheid neem ik hier dan ook ten volle: ik verzoek u daarom

Primair: de UHP van (naam kind) zo spoedig mogelijk te beëindigen dan wel
Subsidiair: een terugkeertraject met eventuele verdere veiligheidswaarborgen als bijvoorbeeld een ‘SoS-traject’ vast te stellen.

Ik zie uw antwoord gaarne binnen de bij wet gestelde termijn tegemoet, en zal zo nodig een beroep doen op de claims c.q. gelden mij toekomend volgens de ‘wet dwangsom en beroep’.

Met hoogachting, (Uw handtekening en uw naam voluit)

Bijlagen (aantal), 1. brief van A aan B datum...

2. brief van C aan D datum

3. e-mail van dr. Bibber aan moeder

4. brief van X aan Y datum (enzovoorts: zo’n lijstje is niet verplicht, wél handig voor zowel uzelf als de ontvanger!)

In het kader van een klachtenprocedure

Uw naam en adres

Aan de Directeur van de Raad voor de Kinderbescherming

adres

Betreft: uw brief d.d. ... kenmerk ...

Uw woonplaats, datum

Geachte heer / mevrouw,

Uw brief d.d. ... heb ik in goede orde ontvangen. Hierin wordt mij een bemiddelingsgesprek aangeboden. Ik wil hier echter niet op ingaan.

Met vriendelijke groet,

De directeur nodigt u daarna uit voor een gesprek om uw klacht toe te lichten en daarna spreekt hij met de raadsmedewerker. Van het gesprek met u ontvangt u een verslag. Lees dat nauwkeurig en aarzel niet wijzigingen te vragen. Vraag ook een kopie van het verslag van het gesprek met de raadsmedewerker. Als u overigens van mening bent dat u uw klacht helder op papier hebt gezet en er niets aan toe te voegen hebt, kunt u schrijven dat u er geen behoefte aan hebt gehoord te worden:

Uw naam en adres

Aan de Directeur van de Raad voor de Kinderbescherming

adres

Betreft: uw brief d.d. ... kenmerk ...

Uw woonplaats, datum

Geachte heer / mevrouw,

Uw brief d.d. ... heb ik in goede orde ontvangen. Hierin nodigt u mij uit om mij te horen over mijn klacht. Ik wil hier echter geen gebruik van maken. Ik zou wel graag het verslag ontvangen van uw gesprek met de medewerker. Ik verwacht uw schriftelijke uitspraak op mijn schriftelijke klacht.

Met vriendelijke groet,